

Néhány megjegyzés a fordítás elé:

A Magyarázó Bibliafordítás munkájába 2006-ban kezdtem bele a The Bible League / TBL Magyarország megbízására, és az Újszövetséget kb. két és fél év munkájával fordítottam le. Az életem felszínén viharok dúltak, de a Bibliához való „menekülés” kapaszkodót adott, és Isten ebben az időszakban nagyon sokat tanított ezen a „munkán” keresztül, amiért a mai napig is nagyon hálás vagyok. Sajnos azóta több olyan dolog is történt, ami miatt az elkészült fordítás egyelőre nem került kiadásra, bár a mind a fordító, mind a kiadó szándéka a mai napig is töretlen ezügyben. Ahhoz azonban, hogy a Magyarázó Bibliafordítás kiadásra kerülhessen, még hátra van egy több lépcsős, nagyon komoly szaklektorálás, illetve a kiadáshoz szükséges anyagi tőke összegyűjtése.

Az alábbi néhány szempontot 2006-ban fogalmaztuk meg, amikor a munka elkezdődött:

1. A fordítás alapvető célkitűzése, hogy egy „kánaáni nyelvezettől” mentes, mindenki számára érthető bibliafordítás készüljön el, amit a teológiai ismeretekkel és gyülekezeti előélettel nem rendelkező „első olvasók” is önállóan megérthetnek. A fordító és a kiadó célkitűzése egy kifejezetten világi piacra készült bibliafordítás elkészítése, amely elsősorban a világi terjesztőhálózatokon keresztül jut el a világi olvasókhoz. Szeretnénk „divatba hozni” a biblia olvasását egy tartalmilag kimondottan érthető, élvezetes, és kiadásában is színvonalas, figyelemfelkeltő bibliakiadással.
2. Éppen ezért a fordítás NEM SZÓ SZERINTI visszaadásra törekszik, hanem a gondolatok és a mondanivaló visszaadására. Ez azt jelenti, hogy az általánosan elterjedt szó szerinti fordítási metodika helyett az úgynevezett parafrázis-jellegű fordítás alapján készült. Ilyen jellegű fordítás magyarul eddig nem jelent meg, és angol nyelven sem jellemző (a méltán „híres” The Message fordítás ilyen).
3. Az első olvasók megértését, illetve a bibliai szöveg helyes értelmezését segítve sok helyen a történelmi, kulturális, életmódbeli távolságok az igeversen belül vannak megmagyarázva, ugyanígy olyan kifejezések, amelyeket ugyanezen okokból nem ismerhetünk (mértékegységek, tárgyak rendeltetése, stb.)
4. Bizonyos helyeken a jobb érthetőség kedvéért ki vannak mondva azok a dolgok is, amelyek a leírt szövegben nincsenek benne, de amikor mindez elhangzott, mindenki számára egyértelmű és magától értetődő lehetett. Ez főképpen a történelmi leírásoknál fordulhat elő, az evangéliumokban és az Apostolok Cselekedeteiben.
5. A fordítás NEM KÍVÁN TEOLÓGIAI DOLGOKBAN ÁLLÁST FOGLALNI! A fordítás minden esetben az eredeti görög / héber szöveg jelentésére épül, és nem azok teológiai és főképpen felekezeti értelmezésén. Tudomásul kell vennünk, hogy a bibliafordítások magukban hordozzák a fordítók / kiadók teológiai és felekezeti jegyeit, erre azonban én őszintén igyekeztem figyelni, és csak nyelvi szempontokat igyekeztem érvényesíteni. Ahol teológiailag meglepő állításokkal találkozhat az olvasó, ott általában az eredeti nyelvből fakadó értelmezés illetve a tradicionális fordítások és felekezeti teológiák közötti különbség fedezhető fel. Személyes véleményem és eddigi ismereteim szerint a bibliafordítások alapvetően fordítói tradíciókon nyugszanak, és nem az eredeti szöveg kompromisszumok nélküli visszaadásán, abból ugyanis teológiai problémák származhatnak.

A fordítás tehát (1) az eredeti szöveg jelentése és nyelvtani/hermeneutikai helyzete, (2) az eredeti szituáció közege, (3) az igeversen belüli önértelmezés (4) és a közvetlen alkalmazhatóság alapelvein nyugszik.

6. A Lélek / Szellem szó fordításának problematikája végigkísérte a több mint két éves fordítói munkát – és őszintén szólva még most sincsen lezárva. Rengeteg az érv-ellenérv ebben a témában. Az elsődleges szempont a fordítás elkészítésénél az volt, hogy a teológiai és gyülekezeti háttér nélkül élő mai ember megértse a Biblia üzenetét – így az ő szókinccse és gondolkodási mintája fontosabb volt, mint a keresztények teológiai hangsúlyai. A Biblia értelmezésében és különösen a tanítói szolgálatban elengedhetetlenül fontos a lélek és szellem szó különbözőségének értése és kifejezése – de lehetséges, hogy a magyar nyelv sajátosságait és a magyarok nyelvhasználatát figyelembe véve ezt nem lehet egyetlen szó használatával „elintézni”. Már ha következetesek akarunk lenni nyelvileg. (lelkész helyett szellemész, a lelki- és szellemi munka teljesen ellentétes értelmezése, stb. stb.) A fordításban igyekeztem a lélek és a szellem szót helyesen használni az emberrel kapcsolatban, azonban Isten harmadik személyére egyelőre a Szentlélek kifejezést használjuk.

7. A stílust tekintve kifejezett célja a fordításnak, hogy élvezetes legyen Bibliát olvasni, legalább annyira kössön le akár órák hosszát, mint bármilyen könyv. Éppen ezért a fordítás stílusa a mai nyelvezethez igazodó, nyílt és őszinte hangvételi, amely nem tűr vallásos tabukat és nem mellőzi a humort sem. Mai embereket szeretnénk megszólítani egy kortól független üzenettel. Hitünk szerint a tartalomnak kell mindig változatlanul maradni, a formának viszont mindig alakulnia kell az olvasókhöz / befogadókhöz.

És végezetül: nem vagyok tévedhetetlen teológus, sőt, talán túl fiatal és tapasztalatlan vagyok ahhoz, hogy egy ilyen nagy feladathoz „méltó” legyek. Arról nem is beszélve, hogy tökéletes sem vagyok, sajnos nagy mélységeket kellett megjárnom a bűneim és hiányosságaim miatt. De Isten kegyelmébe kapaszkodva engedelmessé lettem az elhívásomnak. Állandóan tanulok és fejlődök, pár nagyszerű mentorról és barátomtól ajándékozott meg Isten, akiknek nagyon sokat köszönhetek mind e mai napig. Mindezzel csak jelezni akartam, hogy bizonyára lesznek olyan igeszakaszok, amelyeket esetleg nem tudtam én magam sem helyesen értelmezni vagy visszaadni. Ezért már most bocsánatot kérek. Ez az „emberi rész” ebben, és minden ilyen jellegű a munkában! Azért kezdtem bele ebbe a munkába (is), hogy szolgálhassam Uramat, és segíthessek másokat Őt megismerni és Őhöz eltalálni. Hiszem, hogy Isten üzenete mindennek ellenére megszólít, átformál, és nem csak biztos iránytűje lehet sodródó életünknek, hanem a Vele való személyes kapcsolatnak is a csatornája lehet.

Minden kritikára, véleményre nyitott vagyok, ami segítheti a fordítás letisztulását, illetve minden segítséget szívesen fogadok, ami lehetővé tenné a Magyarázó Bibliafordítás megjelentetését. Köszönöm, hogy megtiszteltél munkám letöltésével és elolvasásával!

Tisztelettel és testvéri szeretettel:



MÁTÉ EVANGÉLIUMA

Magyarázó bibliafordítás

Fordította: Szűcs Sándor © 2008. The Bible League / TBL Magyarország

ELSŐ RÉSZ

1. Ez Jézus Krisztus családfája, aki Dávidnak és Ábrahámnak a leszármazottja.
 2. Ábrahámtól származott Izsák, Izsáktól Jákób, Jákóbtól pedig Júda és testvérei.
 3. Júdától és feleségétől, Támártól származott Fáesz és Zelah, Fáesztől Heszlón, Heszlóntól Arám.
 4. Arámtól származott Aminádáb, Aminádábtól Nahsón, Nahsóntól Szalmón.
 5. Szalmóntól és feleségétől, Ráhábtól származott Boáz, Boáztól és Rútthól Óbéd, Óbédthől pedig Isai.
 6. Isaitól származott Dávid király, aki Betsabéval, Úriás volt feleségével nemzette Salamont.
 7. Salamontól származott Roboám, Roboámtól Abijá, Abijáthól pedig Ászá.
 8. Ászáthól származott Jósafát, Jósafáthól Jórám, Jórámthól pedig Uzziás.
 9. Uzziástól származott Jótám, Jótámthól Áház, Áházthól Ezékiás.
 10. Ezékiástól származott Manassé, Manasséthól Ámón, Ámóntól Jósiás.
 11. Jósiástól származott Jekoniás és testvérei, amikor Izrael a babiloni fogságába adatott.
 12. A babiloni fogság alatt született Jekoniástól Sealtiel, Sealtieltől pedig Zerubbábel.
 13. Zerubbábeltől származott Abihud, Abihudthól Eljákim, Eljákimthól pedig Azzúr.
 14. Azzúrtól származott Cádók, Cádóktól Jákin, Jákinthól pedig Elihud.
 15. Elihudthól származott Eleázár, Eleázárthól Mattán, Mattánthól Jákób.
 16. Jákóbtól származott József, annak a Máriának a férje, akitől született Jézus, a Megváltó.
 17. Tehát Ábrahámtól Dávidig összesen tizennégy nemzedék telt el, Dávidthól a babiloni fogságig megint tizennégy nemzedék, s végül a babiloni fogságtól Jézusig megint tizennégy nemzedék.
18. Ez Jézus Krisztus születésének története: Mária jegyese volt Józsefnek, de mielőtt összeházasodtak volna, kiderült, hogy Mária gyermeket vár a Szent Szellemthől.
19. Vőlegénye, József törvénytisztelő ember volt, de nem akarta Máriát megszegényíteni, ezért titokban akarta felbontani az eljegyzést.
20. Miután mindezt magában eldöntötte, álmában megjelent az Úr angyala, és ezt mondta neki: József, Dávid leszármazottja, ne félj feleségül venni a te menyasszonyodat, mert gyermeke a Szent Szellemthől fogant.
21. Fiút fog szülni, akit Jézusnak nevez majd el, mert ő a Megváltó, aki a bűnből való szabadságot elhozza minden ember számára.
22. Mert most teljesedik be mindaz, amit Isten kijelentett Ézsaiás próféta által:
23. „Szűz fog gyermeket szülni, akit Immánuelnek hívnak majd, ami azt jelenti: Velünk van az Isten!”
24. Miután József felébredt, az Úr angyalának parancsa szerint cselekedett, és feleségül vette Máriát,
25. de nem éltek szexuális életet mindaddig, amíg Mária meg nem szülte gyermekét, akit József születése után Jézusnak nevezett el.

MÁSODIK RÉSZ

1. Jézus a júdeai Betlehemben született meg Heródes király uralkodása idején. Születésére bölcsek érkeztek Jeruzsálembe távol-keletről, és Izraelbe érve mindenfelé kérdezősködtek:
2. Hol találjuk a zsidók királyát, a világ Megváltóját, aki most született meg? Mert megjelent az égbolton az a csillag, amely az ő megérkezését jelzi, és mi eljöttünk, hogy hódoljunk előtte.
3. Heródes pedig, aki akkor a zsidók hivatalban lévő királya volt, nagyon felháborodott és megrémült, és bár teljesen más okból, de rajta kívül Jeruzsálemet is teljesen felzaklatta ez a hír.

4. Heródes gyorsan összehívatta a főpapokat és a vallási vezetőket, hogy ők mondják meg, hol is kell megszületnie a Megváltónak.
5. A vallási vezetők ezt mondták neki: Mikeás próféta szerint a júdeai Betlehemben, mert ezt olvassuk nála:
6. „Te, kicsiny Betlehem, a legnagyobb vagy Júdea fejedelmi városai között, mert benned születik meg az a király, aki legeltetni fogja az én népemet, Izraelt.”
7. Miután ezt Heródes megtudta, magához hívatta a távol-keleti bölcseket, hogy kiderítse a gyermek születésének pontos idejét is.
8. Miután ezt megtudta tőlük, elbocsátotta őket azzal, hogy ha megtalálták a gyermeket, azonnal üzenjék meg neki is, hogy ő is elmehessen a hódolatát kifejezni.
9. A bölcsek ezután elindultak, és a csillag, amely jelezte a Megváltó megszületését, újra megjelent előttük, és elvezette őket egészen addig a helyig, ahol Jézust végül megtalálták.
10. A csillag újbóli feltűnése nagyon megörvendeztette a bölcseket.
11. Bementek abba a házba, amelyet a csillag mutatott nekik, és ott találták a gyermeket édesanyjával, Máriával. Akkor leborultak a gyermek előtt, hogy kifejezték hódolatukat, és átadták mindazokat az ajándékokat, amelyeket neki szántak: aranyat, tömjént és mirhát.
12. Isten pedig álmukban szólt hozzájuk, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, inkább teljesen más úton térjenek haza a saját országukba.
13. Miután a bölcsek hazamentek, újra szólt az Úr angyala Józsefnek álom által, és ezt mondta neki: Fogd a családod, és menekülj Egyiptomba, mert Heródes mindent meg fog tenni, hogy megölje a gyermeket.
14. József, miután felébredt, azonnal útnak indult a családjával Egyiptomba,
15. és ott is maradt mindaddig, míg Heródes meg nem halt. Ez összhangban volt azzal, amit Hóseás próféta mondott: „Egyiptomból szólítottam haza az én Fiamat - mondja az Úr.”
16. Heródes király, miután rájött, hogy a bölcsek nem szóltak neki, nagy haragra gerjedt, és féktelen dühében megöletett Betlehemben és a környékén minden két év alatti gyermeket.
17. Ekkor teljesedett be az, amit Jeremiás próféta mondott:
18. „Rámából hangos és keserű sírás és jajgatás hangzott fel, Ráchel siratta fiait, akiket megöltek.”
19. Miután Heródes meghalt, újra megjelent az Úr angyala Józsefnek álomban, és ezt mondta neki:
20. Fogd a családodat, és indulj haza, Izrael földjére, mert meghalt, aki a gyermeket el akarta pusztítani.
21. József ekkor felkerekedett, és családjával együtt hazament, Izrael földjére.
22. Megtudta, hogy Jeruzsálemben Arkhaleosz, Heródes fia uralkodik, így oda nem akart menni, ezért Isten vezetése alapján Galileában telepedett le,
23. egy Názáret nevű városban. Ezáltal az a prófécia is beteljesedett, hogy „názáretinek” fogják majd nevezni a Megváltót.

HARMADIK RÉSZ

1. Mialatt Jézus Galileában élt, Júdea pusztájában megkezdte prédikációs szolgálatát Beméritő János ezzel az üzenettel:
2. Térjetek meg, mert megérkezett a mennyei királyság!
3. Ő volt az, akiről Ézsaiás próféta ezt mondta: „Félreérthetetlen üzenet szólal meg a pusztában, amely arra hív, hogy készítsük fel magunkat az Úr megérkezésére, és egyengessük ki a Hozzá vezető út gödreit!”
4. János teveszőrből készült ruhát viselt, amelyet bőrből készült övvel kötött össze, sáskát és mézet evett.
5. Jeruzsálemből, Júdea és a Jordán egész környékéről nagyon sokan mentek el őt meghallgatni.
6. Miután megvallották bűneiket, János bementette őket a Jordán vizében.

7. Sokan jöttek hozzá a farizeusok és a szaduceusok vallásai csoportjaiból is, hogy ők is bemelegedjenek, de János ezt mondta ezeknek az embereknek: Olyanok vagytok, mint a viperák! Ugyan miért akarjátok becsapni Istent azzal, hogy megtérés nélkül akartok itt bemelegedni?!
 8. Előbb teremjétek meg a megtérés gyümölcseit!
 9. Ne Ábrahámra hivatkozzatok, hogy ti az ő leszármazottai vagytok, mert az nem fog benneteket megtartani! Higgyétek el, ha Istennek csak az számítana, ki származik Ábrahámától, akkor akár a kövekből is teremthetne magának fiaikat.
 10. Vigyázzatok, mert a fejszét már a fák gyökeréhez készítették, hogy kivágjanak és tűzre vessenek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt.
 11. Ezután visszafordult a többiekhez, és már hozzájuk beszélt: Én most víz alá merítelek benneteket a megtérésetek bizonyágtételére, de jön utánam majd valaki, akihez képest én erőtlenség és méltatlan vagyok, és ő majd a Szent Szellem tüzebe fog benneteket bemelegíteni.
 12. Ő lesz az, aki a jó gazdához hasonlóan szétválasztja majd a gabonát és a pelyvát, hogy az előbbit a magtárába gyűjtse, a többit pedig elégesse.
13. Egy nap megjelent a Jordán partján Jézus is, hogy ő is bemelegedjen János által.
 14. János rögtön felismerte, és megpróbálta visszatartani, mondván: Nekem van szükségem arra, hogy Te meríts be engem, s nem fordítva!
 15. Jézus azonban így válaszolt neki: Engedd meg, hogy most mégis én merítkezzek be általad, mert csak így tehetünk eleget Isten igazságosságának. János ezt megértette, és bemelegítette Jézust.
 16. Amikor Jézus kiemelkedett a vízből, láthatóvá váltak a szellemi dimenziók, a Szent Szellem galamb formájában Jézusra szállt,
 17. és Isten hangja megszólalt a felhők mögül: Ő az én szeretett Fiam, akiben az én jószágom láthatóvá válik!

NEGYEDIK RÉSZ

1. Jézust a bemelegítése után a Szent Szellem a pusztába vezette, ahol megkísértette őt a Sátán.
 2. Negyven napon keresztül böjtölt, mire az éhséget megérezte.
 3. Ekkor megjelent a kísértő, és ezt mondta Jézusnak: Ha valóban Isten Fia vagy, akkor a fizikai szükségeiddel foglalkozz, és változtasd a köveket kenyérré, hogy jól lakj!
 4. Jézus azonban ezt válaszolta neki: Meg van írva, hogy nem csak kenyérral él az ember, hanem Isten kijelentéseivel is, amelyek Tőle származnak!
 5. Ezután a Sátán elragadta Jézust Jeruzsálembe, és a Salamon Templomának tetejére állította őt,
 6. majd így szólt: Ha valóban Isten Fia vagy, akkor vedd le magad innen a mélybe! Mert meg van írva: Isten megparancsolta angyalainak, hogy vigyázzanak rád, hogy vezessenek téged, még a lábadat se üthess meg egy kőbe sem. S ha megteszed, a nép is hisz majd neked!
 7. Jézus azonban így válaszolt neki: Egyrészt rosszul idézted az Írást: kihagytad az ígéret feltételét! Másrészt az is meg van írva, hogy soha ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!
 8. Harmadszor is próbálkozott a Sátán, és megmutatta Jézusnak a világ minden országát és gazdagságát,
 9. majd ezt mondta neki: Ezt mind neked adom, ráadásul sokkal könnyebb úton, mint ami egyébként vár rád, ha engem fogadsz el uradnak és engem szolgálj ezután!
 10. Jézus ekkor ezt mondta: Távozz Sátán, mert meg van írva: Kizárólag az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!
 11. Ekkor a Sátán otthagya őt, viszont angyalok jöttek, imádták Jézust és szolgáltak neki, s ezzel Isten igazolta, hogy Jézus valóban az Ő Fia.
12. Amikor Jézus meghallotta a hírt, hogy Jánost bebörtönözték, visszavonult Galileába,
 13. azonban nem Názáretben telepedett le, hanem Kapernaumban, Zebulon és Naftali határvidékén,
 14. s ezzel beteljesedett az is, amit Ézsaiás így profétált meg:

15. „Zebulon és Naftali határvidéke, amely a Jordánon túl, a tenger mellett fekszik, a népek keresztútján,
16. az a nép, amely szellemi sötétségbe zárva él, meglátja az igazi világosságot, akikre a halál éjszakája borult, azok felett felragyog a Nap!”
17. Jézus ekkor kezdte meg nyilvános szolgálatát, és kezdte el hirdetni: „Térjete meg, mert most érkezett meg a mennyek királysága!”
18. A Galileai-tenger vidékén járva Jézus találkozott Simonnal (akit később Péternek nevezett el) és Andrással, Simon testvérével, akik halászok voltak.
19. Megszólította őket: kövesetek engem, és én megmutatom nektek, hogyan tudtok embereket megnyerni Istennek a halak kifogása helyett!
20. Ők nem is haboztak, azonnal otthagyták a hálóiikat, és csatlakoztak Jézushoz.
21. Ahogy folytatták az útjukat, két másik halással is találkoztak, Zebedeus fiaival, Jakabbal és Jánossal, akik épp a hálóiikat javították. Jézus őket is megszólította, és hívta, hogy csatlakozzanak hozzá.
22. Ez a testvérpár is azonnal felkelt, és a hajójukat, szüleiket hátrahagyva ők is követték Jézust.
23. Jézus pedig körbejárta Galilea egész vidékét, bement a zsinagógákba, és mindenütt azt az örömhírt tanította és hirdette, hogy Isten királysága megérkezett. Az üzenetét azzal is igazolta, hogy az emberek között előforduló mindenféle betegséget és gyengeséget meggyógyította Isten dicsőségére.
24. El is terjedt ennek a híre egész Szíriában, és nyomorúságban lévő emberek tömege indult el, hogy Jézussal találkozzon: mindenféle testi- és lelki betegségekben, elmebajban, démoni megszállottságban szenvedő emberek. Jézus pedig kivétel nélkül mindannyiukat meggyógyította és az életüket helyreállította.
25. Robbanásszerűen növekedett az ő követőinek száma a Galileából, az úgynevezett „Tízváros” vidékéről, a Jeruzsálemből, a Júdeából és a Jordánon túlról hozzá csatlakozott emberek sokaságával.

ÖTÖDIK RÉSZ

1. Amikor Jézus felmérte, mekkora hatalmas tömeg csatlakozott hozzá szolgálata során, felment egy hegyoldal kiemelkedő pontjára, és leült. Tanítványai mind odasereglettek köré.
2. Jézus ekkor elkezdte tanítani őket:
3. Boldogok és áldottak, akik kiszolgáltatják magukat a Szent Szellemnek, mert a mennyek királysága az ő rendelkezésükre áll;
4. Boldogok és áldottak, akiknek fáj az, hogy elveszettek és bűnösök, mert adatik nekik pártfogó, aki megmenti őket;
5. Boldogok és áldottak, akik minden körülmények között reménységgel és megelégedéssel néznek előre, mert ők örökségül nyerik az Ígéret Földjét;
6. Boldogok és áldottak, akik őszintén keresik és kutatják az igazságot, mert ők egészen biztosan megtalálják azt Istenben;
7. Boldogok és áldottak, akik készek megbocsátani az ellenük vétkezőknek, mert ugyanígy kapnak majd ők is bocsánatot az ő bűneikre;
8. Boldogok és áldottak, akik hisznek, és hitükhöz hűségesek is, mert ők a hitük által látni fogják a láthatatlan Istent is;
9. Boldogok és áldottak, akik meg tudják mutatni az embereknek, hogyan békülhetnek meg önmagukkal, egymással és Istennel, mert így ők is, és amazok is Isten családjába tartozhatnak majd;
10. Boldogok és áldottak, akik vállalják a konfrontációt, sőt akár a szenvedést is az igazságért, mert a mennyek királysága rendelkezésükre áll majd.
11. Boldogok és áldottak vagytok akkor is, ha gyaláznak és zaklatnak benneteket, ha hazugnak mondanak vagy hazudnak ellenetek csak azért, mert engem követtek és kiálltok mellettem.
12. Ne féljete, sőt, ezekben a helyzetekben is legyetek bizakodók és nézzétek a jó oldalát a dolognak! Higgyétek el, bőségesen kárpótol benneteket Isten! Gondoljatok arra, hogy az előttek élő prófétáknak is kijutott ezekből bőven!

13. Hadd mondjam el, miért is vagytok itt. Olyanok vagytok ti e világban, mint az ételben a só: ti fogjátok megízésmíteni azt. Ha azonban só elveszíti az ízét, akkor ugyan mire jó? Semmire! Ugyanígy ti is, ha szem elől tévesztitek a küldetésetek, akkor olyanok lesztek, mint a hasznavehetetlen só-kő, amelyre az embereknek már semmi szükségük sincsen.

14. Nektek kell árasztanotok ezen a földön Isten fényét! Mert Isten szeretetének és igazságának fénye nem holmi elrejtető, titkos dolog.

15. Gondoljatok arra, hogy nincs olyan épeszű ember, aki azért gyújt gyertyát, hogy azután letakarja azt, nehogy világosságot árásson a sötét szobában! Világosságot mindenki azért gyújt, hogy az elűzze a sötétséget, és mindenki számára ugyanúgy világítson.

16. Ezért én most azt mondom nektek: ragyogjon a ti fényetek ebben a sötét világban, és árasztatok világosságot azáltal, hogy Isten dicsőségére éltek az emberek között, úgy, hogy a tetteitekben és életmódotokban felismerhessék Isten cselekedeteit!

17. De nehogy megijedjete most, hogy én az eddig törvényeket vagy kijelentéseket, amelyeket Isten Mózesnek vagy a prófétáknak adott, megtagadnám vagy esetleg ki akarnám dobni. Dehogy akarom, sőt, inkább teljessé teszem azokat.

18. Mert higgyétek el, Isten kijelentése biztosabb és szilárdabb, mint a csillagok a fejete felett vagy a föld a lábatok alatt! A legapróbb részlete is be fog teljesedni!

19. Ezért a leglényegtelenebbnek tűnő kijelentéseket vagy parancsolatokat se hagyjátok figyelmen kívül, mert ha úgy kéritek számon Isten Igéjét, hogy ti magatok megtagadjátok azt, akkor hiteltelenné és mellőzöttté váltok Isten szemében, és eszközei sem lehettek. Ha viszont az életetek és íghirdetésetek összhangban áll Isten kijelentéseivel és parancsaival, azt Isten bőségesen meg fogja jutalmazni!

20. De vigyázzatok, ha a ti Isten szerinti életetekből is csak annyira futja majd, mint a farizeusok képmutató és üres vallásossága, akkor semmiképp nem lesztek részesei Isten királyságának!

21. Ismeritek az ősi parancsot: „Ne ölj!” - mert ember nem ítékezhet embertársa felett, ehhez kizárólag Istennek van joga. Egyetlen gyilkosság sem marad megtorlás nélkül!

22. Én azonban most új tartalommal töltöm meg a régi törvényeteket: az is gyilkosságot követ el, aki gyűlöli bármelyik embertársát! És az sem marad büntetés nélkül, ha valaki gyalázza, megveti vagy kigúnyolja a másikat.

23. Ezért ne gondold, hogy Isten kedvesen fogadja majd a dicsőítésed vagy az adományod, ha ilyen indulatokkal van tele a szíved, vagy ha egyetlen ember is keserű miattad.

24. Ilyenkor a szíved megtisztítása és az embertársaddal való kapcsolatod helyreállítása legyen a legfontosabb számodra, és csak azután akarj Istennek szolgálni!

25. Még az ellenségedet sem gyűlölheted, hiszen az előbb mondtam, a gyűlölet Isten előtt egyenértékű a gyilkossággal, márpedig még az ellenségedet sem gyilkolhatod meg önhatalmúan! Én azt mondom, mindig tedd meg te az első lépést felé, hiszen még mindig jobb, ha megszűnik közöttetek a konfliktus, mintha egy kívülállónak kellene ítékeznie felettetek, mert úgy esetleg te kerülsz majd ítélet alá!

26. Higgyétek el, a gyűlölet mindig megfizeteti az árát!

27. Tudom, hogy jól ismeritek ezt a régi parancsolatot is: „Ne kövess el semmiféle szexuális bűnt!”

28. Én új tartalommal töltöm meg ezt a jól ismert törvényt is: nem kell ahhoz lefeküdni valakivel, hogy szexuális bűnt kövess el! Ha tisztátalan vágyakkal van tele a szíved, és gondolatban már megtetted, az Isten szemében ugyanolyan, mintha fizikailag is megtetted volna!

29. Hogy megértsétek: ha nem tudsz uralkodni magadon, és nem tudsz ellenállni a látványnak, akkor csinálj úgy, mintha vak lennél mindenre, mintha valóságosan is kitépnéd a szemed! Mert ha nem ezt teszed, nem csak a szemedet, de az életedet is elveszíted!

30. Ugyanígy, ha nem tudsz uralkodni magadon, és önkielégítéssel szennyezed be magad, csinálj úgy, mintha levágták volna a kezed, mert különben nem csak a kezedet, de az életedet is elveszíted!

31. Az eddig törvény szerint a házasság felbontható, lehet válni, csak papírt kell írni róla.
 32. Én azonban most ezt a törvényt is teljessé teszem, mert visszaéltek vele: nem lehet csak úgy eldobni a házastársat! Az egyetlen legális indok a válásra a házasságtörés, de ezt is csak a megcsalt fél kezdeményezheti. Aki azonban olyannal házасodik, aki az előző házastársát megcsalta, maga is bűntársá válik annak a házasságtörésében.

33. Atyáinknak adatott ilyen parancsolat is: ne mondj semmi olyat, ami mögött nincs valódi tartalom! Vagyis ne hazudj és ne legyenek üres ígéreteid - főképpen ne Istennek!

34-35. Én pedig azt mondom nektek, egyáltalán ne esküdjözzetek meg ígérgetek össze-vissza! Nem kell az ígéreteitekben sem Istenre, sem emberekre, sem semmi más dologra hivatkozni,

36. és főleg ne önmagaddal akard igazolni vagy megmagyarázni azt, amit nem tettél meg annak ellenére, hogy megígérted,

37. hanem világosan és egyértelműen mondd azt, hogy igen vagy nem. A szavakkal való manipuláció mindig a Sátán eszköztárába tartozik!

38. Most emlékeztek erre a régi törvényre: „Szemet szemért, fogat fogért.”

39. Miért hiszitek, hogy ez megoldás a konfliktusaitokra? Soha ne üssetek vissza, ha megütnek - azaz soha ne válaszoljatok a gonoszságra gonoszsággal, mert a bosszú nem old meg semmit! Inkább fegyverezd le a gonoszságot jósággal!

40. Ha valaki el akarja perelni tőled valamelyik ruhádat, a legszebbet add oda neki!

41. Ha valaki ki akar használni téged, te használd ki a lehetőséget, és szolgálj feléje!

42. Ha valaki kéréssel fordul feléd, és tudsz, segíts neki; ha pénzt kér kölcsön, és tudsz, adj neki! Légy mindig nagylelkű!

43. Az ősi törvények szerint a barátainkat és saját népünket szeretnünk kell - és bár ez nincs megírva, de ti hozzátettétek: ellenségeinket viszont gyűlölhethetjük.

44. Ezt felejtsetek el! Még ellenségeiteket is szeressétek, sőt, mindig beszéljétek pozitívan róluk is! Keressétek az alkalmat, amikor jót tehettek azokkal, akik gyűlölnék benneteket, és imádkozzatok azoknak a megtéréséért, akik ártani akarnak nektek!

45. Úgy éljétek a mindennapjaitokat, mint akik tudjátok, kihez tartoztok: annak a mennyei Atyának vagytok a fiai, aki minden emberről gondoskodik, jókról és gonoszokról egyaránt. Gondoljátok végig: minden ember gonosz, amíg meg nem tér, s ha Isten elpusztítaná a gonoszokat, ugyan ki térhetne meg?

46. Ha csak azokat szeretitek, akik benneteket is szeretnek, vagy akiket érdeketekben áll szeretni, ugyan miben hasonlítana az arra, ahogy Atyátok szeret benneteket? Semmiben. Erre még a bűnös és istentelen emberek is képesek.

47. Ha csak azzal vagytok udvariasak, aki veletek is udvarias, miben lennétek különbek az önző és számító embereknél? Semmiben. Ehhez igazán nem kell Isten útján járni!

48. Ti vagytok a mennyei királyság megvalósítói, éljétek hát ahhoz méltóan! Éljétek a mennyei Atyátok akaratának megfelelő, érett és felelős életet, mint fiak - mert ez jellemző a mennyei Atya gyermekeire!

HATODIK RÉSZ

1. Isten szeretetét fejezitek ki azzal, amikor önzetlenül jót tesztek valakivel, de tudjátok azt is, hogy mennyei Atyátok a cselekedeteitek motivációit fogja nézni. Nem lehet jócselekedetekkel megvásárolni az Istennek való engedelmességet, Atyátok ezt soha nem fogja értékelni!

2. Amikor jótékonykods, vagy nagylelkűen és önzetlenül akarsz cselekedni, azt mindig úgy tedd, hogy ne a te nagyszerűségedre essen a hangsúly! Nem kell annak kiderülnie, hogy tőled jött a segítség, és soha ne legyenek elvárásaid azzal szemben, akinek segítettél! Mert ha nem így teszel, az nem a jóságod megnyilvánulása, hanem pusztán érdek vagy üzlet. Főleg a gyülekezetben ne akarj

jobbnak látszani, mint amilyen vagy, mert ha mi az emberek nagyrabecsülésére vagy lekötelezésére utazunk, akkor az lesz a maximum, amit nyerünk vele, ahelyett a természetfeletti jutalom és nagyrabecsülés helyett, amit Atyánktól kaphatnánk!

3. Soha ne könyveld a saját jó cselekedeteidet! Ha segíteni akarsz, akkor azt valóban önzetlenül, feltételek nélkül tedd, és nem hogy viszonzást, még hálálkodást se várj érte cserébe!

4. Az a legjobb, ha azzal fejezed ki a nagylelkűségedet, hogy ki sem derül az, hogy te segítettél! Ne félj attól, hogy senki nem fogja így értékelni a jóságodat - ha lemondasz az emberek dicséretéről, akkor helyettük mennyei Atyád lesz az, aki megjutalmaz téged önzetlenségéért.

5. Az istentisztelet soha ne legyen színház! Mert vannak olyanok, akik még ilyenkor is színészkednek: jobban érdekli őket, hogy mit gondolnak imádságaikról vagy dicsőítésükről az emberek, mint az, hogy mit gondol róla Isten. Tudjátok mi lesz ennek a következménye? Lehet, hogy az embereknek tetszeni fogtok, csak Isten fog elfordulni tőletek!

6. Ha imádkozni akarsz, vagy Isten előtti hódolatodat kifejezni, keress olyan helyet, ahol nem kísért az, hogy színészkedj! Tölts időt kettesben mennyei Atyáddal, hidd el, bőven elég, ha ő hallja, amit neki mondani szeretnél!

7. Ne a saját imádságodban higgy, mert nem az imának van ereje, hanem Istennek, akihez imádkozol! És jegyezd meg azt is, Isten soha nem az imádságod hosszúsága, ékesszólása vagy hangereje szerint fog meghallgatni, hanem mindig a hited és az engedelmességed szerint!

8. Nem azért kell imádkozni, mert mennyei Atyátoknak fogalma sincs a vágyaitokról vagy a szükségeitekről, hanem hogy kifejazzétek neki azt, hogy komolyan is gondoljátok a kéréseiteket, és hogy tényleg tőle várjátok azokra a választ.

9. Ezért adok egy mintát, amely segít nektek megtanulni a helyes imádkozást:

Mennyei Atyánk, annak tartunk és vallunk Téged, aki valóban vagy,

10. A Te mennyei uralmat akarjuk kiteljesíteni és akarodat megvalósítani itt e földön.

11. Szükségeink betöltését Tőled várjuk, és nem akarunk kilépni a Tőled való függőségi viszonyból.

12. Bocsásd meg vétkeinket, és segíts nekünk is megbocsátani az ellenünk vétkezőknek.

13. Tarts meg bennünket a kísértésekben, hogy el ne essünk, és adj győzelmet a gonosz elleni harcban! És mi megvalljuk, hogy Tiéd az uralkodás joga, hogy hatalmat és akarodat semmi nem korlátozhatja, és hogy minden dicsőség egyedül Téged illet! Ámen!

14. Egy dologra szeretnék részletesebben is kitérni: ahhoz, hogy Isten megbocsássa a ti bűneiteket, nektek is meg kell bocsátanotok az ellenetek elkövetett bűnöket, mert ez a kettő mindig együtt jár!

15. Ha nem vagytok hajlandók megbocsátani másoknak, azzal lehetetlenné teszitek azt is, hogy Isten kegyelme benneteket is helyreállítson!

16. Amikor böjtöltök, vagyis a testi szükségeiteket teljesen háttérbe szorítjátok azért, hogy imádkozzatok vagy Istennek szolgáljatok, akkor különösen figyelnetek kell a helyes motivációra! Mert vannak, akik ezt is csak arra használják, hogy saját kiválóságukat mutogassák az embereknek. Soha ne dicsekedjétek azzal az áldozattal, amit Istennek ajánlotok fel, mert ha az emberek előtt akartok villogni a vallásosságotokkal, azt legfeljebb csak az emberek fogják értékelni, mennyei Atyátok sosem!

17-18. Ezért azt javaslom, amikor böjtölsz, és háttérbe szorítod a saját szükségeidet, akkor különösen légy figyelmes arra, hogy ez senkinek ne tűnjön fel. Nem kell arról másnak tudnia, amiről Istenért mondasz le! Mennyei Atyád számára nagyon értékes az, amit Neki ajánlasz fel vagy amiről őmiatta mondasz le, és hidd el, ha valóban érte teszed, valóban tőle érkezik majd válasz rá!

19. Értelmetlen dolog olyan értékek hajszolásába fektetni az életünket, amelyek egyszer úgyis a szemétdombon landolnak, ha addig el nem lopják tőlünk.

20. Inkább maradandó értékekért küzdjétek, olyanokért, amelyek nem hagynak cserben benneteket, nem romlanak el, nem válnak korszerűtlenné vagy egy idő után feleslegessé, és amit senki el nem vehet tőletek! Ezek attól értékesek, hogy örökkévalóak, és a mennyei értékrend szerint értékesek.
21. Azt pedig, hogy milyen értékrendet követték, úgyis az fogja nyilvánvalóvá tenni, aminek a gyűjtése betölti a szíveteket és kitölti a mindennapjaitokat.
22. Az ember tekintete és figyelme olyan, mint a ház ablaka: ha a mennyei irányba tájolódsz, akkor onnan fog a fény beáradni az ablakon keresztül az egész életedbe,
23. ha azonban a bűn felé tájolódsz, akkor abból az irányból a sötétség fog beáradni az egész életedbe. Ezért gondolkodj el azon, vajon mitől lesz fény az életedben, ha figyelmedet a bűn sötétsége felé fordítod?!
24. Senki nem képes kétfelé szakadni - éppen így senki nem képes egyszerre a két egymással szembenálló hatalom kötelékébe tartozni. Mert ha az egyik mellett elkötelezed magad, ez azt jelenti, hogy a vele szembenálló másik ellen is elkötelezted magad. Ha az egyikhez hűséges vagy, akkor a másikkal nem szövethetsz! Márpedig Isten mennyei értékrendje és e világ anyagi szemlélete egymással szemben állnak, ezért nem bízhatod egyszerre Istenben és a pénz hatalmában. El kell döntened, melyiket választod!
25. Ezért bátorítalak benneteket: ne éljétek egy állandó félelemmel és aggodalmaskodással teli bizonytalan életet! Az élet célja nem az, hogy reggeltől estig a megélhetésünk körül forogjunk!
26. Nézzétek meg az égen szárnyaló madarakat: szabadok és boldogok, mert nem válnak a saját magukról való gondoskodás rabszolgáivá! Megelégszenek azzal, amit Istentől kapnak. Miért hiszitek, hogy ez nem lenne elég nektek is?
27. Ugyan mit használ az idegeskedés vagy az aggodalmaskodás? Pótolja azt, ami nincs? Betölti a szükségeket? Előrevisz bármit is? Persze hogy nem!
28. Nézzétek meg a természet törvényeinek működését! Vajon kell-e a mező virágainak olyan dolgokat tenniük, amire képtelenek?
29. Ennek ellenére még leghatalmasabb királyotoknak, Salamonnak sem volt olyan gazdag és boldog élete, mint azoknak, akik az Isten által alkotott törvények között élnek!
30. És ha Isten ilyen csodálatos életre teremtette még a mező virágait is, miért gondoljátok, hogy pont veletek nem törődne? Ennyire hitetlenek vagytok?
31. Hagyjátok végre abba a saját magatok miatti siránkozást, és ne az anyagi boldogulásotok töltse ki az egész életeteket,
32. mert ehhez semmi szükség nincsen az Istenbe vetett hitre. Ha azonban hisztek, akkor viselkedjétek is úgy, mint akiknek minden szükségéről a világmindenség Ura gondoskodik.
33. Legyen mindig a kiindulópontotok Isten valóságossága, Isten akaratának keresése és megvalósítása valamint az Isten gondoskodásába vetett bizalmatok, és akkor minden szükségetek be lesz töltve idejében!
34. Ne a jövőtök miatt idegeskedjétek, hanem a jelenben éljétek helyesen, és akkor a jövőtök is biztonságban lesz! Becsüljétek meg minden egyes napot, ami adatik nektek!

HETEDIK RÉSZ

1. Ne piszkáljátok és kritizáljátok az embereket a hibáik vagy a kudarcaik miatt, ha nem kívánjátok ezt ti sem magatoknak!
2. Mert a kritizálás szelleme olyan, mint a bumeráng: ha elhajítod, visszacsap rád! Jegyezzétek meg: nincsen kettős mérték: ugyanaz alapján kérnek számon benneteket is, aminek alapján ti ítéltétek mások felett!
3. Hogyan mered elítélni azt, akire sár fröccsent, ha te tetőtől-talpig ki se látszol a mocsokból?
4. Miért azzal kezded, hogy számon kéred a másiktól, hogy néz ki - ahelyett, hogy tükörbe néznél, és rájössz, hogy te magad hogy nézel ki?!
5. Előbb menj és mosakodj meg, és csak azután akarj mások tisztaságával törődni!
6. Soha ne fricskázd vagy gúnyold azt, ami Isten értékrendjében elsődleges és fontos! Azzal nem viccelődni kell, hanem hálát adni érte Istennek! Ne bagatellizáld vagy közhelyesítsd el a mennyei

értékeket, mert annak mindig meglesz a maga negatív következménye, Istent ugyanis nem lehet következmények nélkül palira venni!

7. Ne üzletelni akarjatok Istennel! Ha kértek valamit, legyetek konkrétak, határozottak és kitartóak, és addig abba se hagyjátok, míg választ nem kaptok!
8. Mert Isten nem kénye-kedve szerint hallgat meg benneteket! Ha komolyan gondoljátok és állhatatosan kéritek, egészen biztosan válaszolni fog a kérésetekre.
9. Ti hogy viselkedtek a gyermekeitekkel? Ha enni kér, akkor ugye ti sem ehetetlen dolgot adtok neki?
10. Sőt, az sem jutna eszetekbe, hogy direkt megmérgezzétek, ugye?
11. Ezért még ha ti, önző és bűnös emberek is képesek vagytok eleget tenni gyermekeitek legalapvetőbb kéréseinek, miért nem hiszitek el, hogy mennyei Atyátok ennél sokkal többet is megtesz értetek.
12. Ez a legegyszerűbb és legérthetőbb megfogalmazása annak az alapelvnek, ahogyan élnetek kellene: annyit várjatok el egymástól, amennyit magatoktól is elvártok, és annyit engedjete meg magatoknak másokkal szemben, amennyit másoknak megengedtek magatokkal szemben. Egyszóval semmilyen tekintetben ne helyezétek magatokat magasabbra egyetlen embernél sem. Ha elolvassátok a régi mózesi törvényeket vagy a próféták kijelentéseit, ott is ugyanezt az alapelvet fogjátok megtalálni.
13. Két út áll előttetek: az egyik széles és könnyű, a másik keskeny és nehéz. Ez azt jelenti, hogy élhetitek az életet Isten nélkül is. Ez a könnyebbik út, és ezen járnak többen, de ennek az útnak a végén pusztulás vár benneteket.
14. A másik lehetőség nehezebb és kevesebben választják, mégis ez vezet az örök élet felé.
15. Legyetek körültekintők, mert sok olyan emberrel fogtok találkozni, akik a hazugságokat fogják igazságként prédikálni nektek, és akik mindent megígérnek majd, csak hogy megnyerjenek benneteket, miközben csak pusztulást hoznak rátok.
16. Azt tanácsolom, mielőtt hisztek a beszédüknek, nézzétek meg, milyen gyümölcsöket terem az életük. Ne a tehetségükre vagy a szónoki képességeikre figyeljete, hanem a jellemükre!
17. Mert az Istennek valóban tetsző jellemből és motivációból Istennek valóban tetsző cselekedetek fognak fakadni.
18. Akinek a jelleme és motivációi követésre méltók, annak a tettei is azok lesznek, s ugyanígy akinek a jelleme vagy a motivációi hamisak vagy hazugok, annak a cselekedetei sem lesznek különbek.
19. Viszont mindenki, akinek az élete hazugságra épül, Isten ítélete alá kerül, és pusztulás vár rá!
20. Ezért kell nagyon komolyan ügyelnetek arra, kinek a tanítására hallgattok. Ne csak hallgassátok a prédikátorok szavait, hanem vizsgáljátok meg, milyen gyümölcsöket terem az életük!
21. Mert sokan fognak rám hivatkozni, akiknek az életük viszont nem áll összhangban a szavaikkal. De emlékezzetek arra, nem azok tartoznak a mennyei királyságba, akik ismerik a helyes jelszavakat, hanem azok, akiknek az életükre jellemző az Atya akaratának való engedelmség!
22. Már most látom, hogy az utolsó ítéletkor sokan fognak majd arra hivatkozni, hogy mi keresztények voltunk, hirdettük az evangéliumot, ördögöket is űztünk és nagy dolgokat cselekedtünk, miközben folyamatosan Rád hivatkoztunk, Jézus,
23. és azt is látom, hogy meg fognak majd lepődni, amikor elmondom majd nekik, hogy az egész semmit nem ért, mert a lényegét tévesztették el: azt hitték, hogy hangzatos jelszavakkal vagy kegyes jócselekedetekkel meg lehet vásárolni az üdvösséget. Hát nem lehet! Az ilyenekhez nekem semmi közöm nincsen!
24. Elmondom nektek egy példázatban, milyen az az ember, aki nem csak hallgatja vagy ismételteti azokat az igazságokat, amelyeket tőlem hall, hanem meg is teszi:
Olyan, mint az a hozzáértő és előrelátó építőmester, aki szilárd alapra építi fel a házát.
25. Mert ha jönnek majd a viharok, az árvíz vagy bármilyen természeti katasztrófa, akkor a szilárd alap biztonságot jelent annak a háznak, amely arra épült, és kiáll majd minden csapást.

26. Ha azonban nem alkalmazzátok az életetekben mindazt, amit tőlem hallotok, csak hivatkoztok rá, akkor ostobábbak vagytok a legostobább építésznél is, aki úgy akar házat építeni, hogy kispórolja az alapozást.
27. Elhíhetitek, a legkisebb vihart vagy árvizet sem fogja kibírni az a ház súlyos károsodások nélkül, előbb-utóbb pedig úgy összedől, mint a kártyavár.
28. Amikor Jézus befejezte ezt a tanítását, mindenki döbbsent csöndben hallgatott, mert ilyet azelőtt soha nem hallottak.
29. Annyira egyértelmű, életszerű és erőteljes volt ez a tanítás, hogy össze sem lehetett hasonlítani a vallási vezetőktől eddig hallott tanításokkal.

NYOLCADIK RÉSZ

1. Miután Jézus befejezte a tanítást, elindult lefelé a hegyről. A tömeg nagy része úgy döntött, hogy követi őt.
2. A tömegeből odafurakodott hozzá egy leprás ember, térdre esett Jézus előtt, és így szólt hozzá: Uram, azzal tisztában vagyok, hogy van hatalmad meggyógyítani engem, de nem tudom, hajlandó vagy-e megtenni. De kérek téged, gyógyíts meg engem!
3. Jézus ekkor rátette a kezét a betegre, és ezt mondta: Persze, hogy meggyógyítalak! Légy tiszta a leprától! És a leprás abban a pillanatban tökéletesen meggyógyult.
4. Ezután Jézus ezt mondta ennek az embernek: Mielőtt elrohannál a rokonaidhoz vagy a barátaidhoz, hogy elújságold nekik a gyógyulásodat, menj fel Templomba, és tegyél bizonyosságot gyógyulásodról a főpapnak, majd menj, és mutass be hálaáldozatot Istennek a mózesi törvények szerint. Azután mindenkinek elmondhatod, mi történt veled!
5. Amikor Jézus Kapernaum városába érkezett, egy pánikba esett római százados kereste fel őt, és könnyörögni kezdett neki:
6. Uram, van egy emberem odahaza, akit nagyon szeretek. Óriási kínok között haldoklik. Ő már nem tudott hozzád jönni, ezért jöttem én, hogy könnyörögjek az életéért: gyógyítsd meg őt!
7. Jézus ezt válaszolta: El fogok menni hozzád és meggyógyítom őt.
8. Ő nem, Uram - kiáltott fel a százados - nem kívánhatom, hogy a házamba lépj! Tisztában vagyok azzal, hogy én nem vagyok méltó erre, hisz római vagyok, a ti szemetekben pogány. Nincs szükség a jelenlétedre, én hiszem, hogy a hatalmad anélkül is működik, ezért bőven elég, ha csak szóval parancsolod meg emberem gyógyulását, és én biztos vagyok benne, hogy abban a pillanatban meg fog gyógyulni!
9. Tisztában vagyok azzal, hogyan működik a tekintélyi rend, hiszen katona vagyok. Nekem is parancsolnak és én is parancsolok másoknak, így egyértelmű számomra, hogy a parancsnak mindig engedelmeskedni kell.
10. Jézus erre őszintén meglepődött, és az őt követő zsidókhoz fordult: Régóta járok már az emberek között, de még senkivel nem találkoztam, aki ennyire világosan megértette volna, hogyan cselekszik Isten az ember hite által! Rádásul ez az ember római!
11. Emlékezzetek arra, amit mondok: eljön majd az a nap, amikor a világ minden részéről Istenhez térnek majd az emberek, és együtt öröklük a mennyek királyságát Ábrahámval, Izsákkal és Jákóbbal.
12. A hitetlen zsidókat viszont annyi nem fogja megtartani többé, hogy a választott néphez tartoznak, csak mert oda születtek! Hit nélkül még a zsidóra is szenvedés és kárhozat vár!
13. Majd visszafordult a római századoshoz, és ezt mondta neki: Hazatérhetsz, és minden a hited szerint fog történni. Úgy is lett, mire hazaért, meg is gyógyult a százados embere.
14. Ezek után Jézus megszállt Péter házában, és látta, hogy az ő anyósa lázasan fekszik az ágyban.
15. Kezét rátette az asszony kezére, és az azonnal meggyógyult. Felöltözött, és sietve hozzálátott, hogy vacsorát készítsen Jézusnak, és gondoskodik a szállásáról.
16. Közben beesteledett, és számtalan démonoktól megszállt embert kísérték hozzá. Ő pedig kiparancsolta a démonokat a megszállt emberekből, és meggyógyította őket mindazokból a betegségek közül és nyomorúságokból, amiket a démoni megszállottság okozott az életükben.

17. Ezáltal beteljesedett Ézsaiás prófécija is, amelyben ezt jövendölte a Megváltóról: „Minden betegségünket és testi-lelki nyomorúságunkat átvállalta tőlünk, hogy bennünket minden szempontból szabadabbá és egészségessé tegyen, mert neki hatalma van minden démoni tevékenység és minden emberi betegség felett!”

18. Amikor Jézus felmérte, mekkora tömeg verődött össze körülötte, az egész társaságot átküldte a tó túlsó partjára.

19. Miközben a tanítványaival ő is készülődni kezdett, odalépett hozzá egy fellelkesedett vallási vezető, és ezt mondta Jézusnak: Mester, csatlakozok hozzád, és követlek, bárhová mész!

20. Jézus gyorsan lehűtötte őt, mert neki nem pillanatnyi lelkesedés, hanem tudatos elkötelezettség kell: Ugyan, túl könnyelműen ígéretsz! Még fogalmad sincs, mivel jár az, ha valaki engem akar követni. Kiszolgáltatottsággal és nélkülözéssel. Ezt is vállalod?

21. Egy másik is odalépett hozzá, aki ráadásul már a követői közé tartozott, és ezt mondta neki: Uram, engedélyezz nekem egy néhány napos szabadságot, hazamennék az apám temetésére.

22. Jézus ennek így válaszolt: A legfontosabb dolgok maradjanak mindig a legfontosabbak! Neked most nem a halottakkal kell törődnöd, hanem azokkal, akik még életben vannak! Maradj velem, és ne ásd a sírokat, hanem temesd, mielőtt még belekerülne valaki! Mert nekünk most dolgunk van: életeket kell mentenünk!

23. Ezek után Jézus is hajóra szállt a tanítványaival együtt, hogy a tömeget követve ő is a túlsó partra jusson.

24. Miközben hajóztak, hirtelen hatalmas vihar támadt a tengeren, akkora, hogy majd beborította őket a vízbe. Jézus azonban úgy aludt, hogy a legnagyobb ézengés sem riasztotta fel.

25. Hát felriasztották a tanítványai. Kétségbeesetten próbálták felébreszteni, ott kiabáltak körülötte: Mester, csinálj már valamit, mert mindjárt elsüllyed ez a lélekvesztő! Ments meg bennünket!

26. Jézus megpróbálta lecsitítani a felzaklatott tanítványait: Mitől rémültetek meg? Hát ennyire nem bíztok Istenben, hogy még azt sem feltételezitek róla, hogy nem hagy benneteket az első viharban elpusztulni? - Majd rákiáltott a háborgó tengerre: Csend legyen! - A vihar abban a pillanatban eloszlott, és a tenger vize tükörsima lett.

27. A tanítványok pedig döbbenetben kezdtek sugdolózni egymás között: Ez meg mi volt?! Hát Jézus még a természeti törvényeknek is úgy parancsolgat, ahogy akar?!

28. A Genezáreti-tenger túlsó partja már a Gadarénusok tartománya volt. Amikor Jézus partra szállt, már két démoni megszállottság alatt lévő férfi várta, akik a temetőben laktak, és az egész környéket terrorizálták a kegyetlenségükkel és gonoszságukkal.

29. Amikor meglátták Jézust, a bennük lakó démonok azonnal tombolni kezdtek: Mit akarsz itt Jézus, Isten Fia? Miért pont itt és most akarod bemutatni a szabadító hatalmadat, hiszen ez még a mi időnk?

30. A beszélgetés színhelyétől távolabb egy nagyobb disznó csorda túrta a földet.

31. A démonok kikönyörögték Jézustól, hogy ha már távozniuk kell az emberekből, legalább azokat a disznókat hadd szállják meg.

32. Jézus megengedte nekik, és kiparancsolta a démonokat a két megszállt férfiból. Azok pedig megszállták a disznókat, amik ettől úgy megrémültek, hogy a meredek sziklafalról egyenesen belerohantak a tengerbe, és meg is fulladtak mind.

33. A disznókra vigyázó kondások erre hazarohantak a közeli városba, és mindenütt elhíresztelték, hogy hogyan szabadította meg Jézus a két útonállót a démoni megszállás alól, és hogyan pusztult el emiatt a teljes állatállomány.

34. Akik ezt meghallották, ahelyett, hogy örültek volna a két kegyetlen gazember megtérésének, a disznók pusztulása miatt elzavarták Jézust annak a városnak még a közeléből is.

KILENCEDIK RÉSZ

1. Jézus ekkor visszaszállt a hajóba a tanítványaival együtt, és visszament Názáretbe.

2. Nem sokkal később, amikor követői között volt, néhány férfi egy lebévult embert hozott hozzá hordágyon. Jézusban nagyon jó benyomást keltett ezeknek az embereknek a bátor hite, ezért odafordult a beteghez, és ezt mondta neki: Bátorság, fiam, megbocsátom a bűneidet és helyreállítom az életedet!

3. A körülötte álló emberek között voltak vallási vezetők is, akik ezen nagyon kiakadtak magukban, bár hangosan egy szót sem szóltak.

4. Ekkor Jézus, akinek elég volt rájuk nézni, hogy tudja, mi jár a fejükben, hozzájuk fordult: Most azt gondoljátok magatokban, hogy mit képzelsz magáról, hogy még a bűnöket is meg akarja bocsátani, ugye?! Hogy Istent játszik, pedig meggyógyítani se tudja ezt az embert.

5. De hadd kérdezzek tőletek valamit: miért lenne fontosabb a test gyógyulása, mint a bűnre adott bocsánat?

6. De nehogy kétségek között maradjatok, most megmutatom nektek, hogy Isten Fiának a bűn megbocsátására éppúgy hatalma van, mint a testi betegségek meggyógyítására. Odafordult a beteghez, és ezt mondta neki: A bűneidet már megbocsátottam, most kelj fel, mert a testedet is meggyógyítottam! Fogd a hordágyadat, és menj haza a saját lábadon!

7. Az pedig felkelt, és teljesen egészségesen elindult haza.

8. Ekkor mindazok, akik szemtanúi voltak ennek, hangosan elkezdték Istent dicsőíteni, hogy Jézust ekkora hatalommal és ezzel a küldetéssel küldte el közéjük.

9. Később, miután Jézus továbbment Názáretből, találkozott egy emberrel, aki a rómaiak által kivetett adókat szedte össze. Máté volt a neve ennek az embernek, akit a zsidók egyébként megvetettek, sőt, bűnösnek tartottak amiatt, hogy elfogadta ezt az állást. Odament hozzá és megszólította: Hagyj itt mindent, és csatlakozz hozzám! Légy a tanítványom! - Máté ezen úgy meglepődött, hogy gondolkodás nélkül felpattant, és mindent maga mögött hagyva boldogan csatlakozott Jézushoz.

10. Rögtön meg is hívta Jézus a tanítványaival együtt vendégségbe a saját házába, s amikor Jézus ott megjelent, mindenféle rosszhírű és kétes egyén is odasereglett hozzájuk. Jézus pedig leült közéjük, és velük együtt vacsorázott.

11. Amikor ezt megtudták a farizeusok és a vallási vezetők, elkezdték Jézust ócsárolni a saját tanítványai előtt: Milyen példát mutat nektek a mesteretek? Mindenféle szedett-vetett népséggel barátkozik. Szerintetek normális ez?

12. Jézus azonban meghallotta ezt, odament hozzájuk, és ő válaszolt a zavarban lévő tanítványai helyett: Szerintetek pedig az normális dolog, ha egy orvos azokat gyógyítja, akik majd kicsattannak az egészségtől?

13. Azt hiszitek magatokról, hogy mindent tudtok, de még Isten kijelentését sem ismeritek! Vagy nem azt mondta Isten, hogy „Én irgalmasságot várok el tőletek, nem üres vallásoskodást!” Márpedig én azért jöttem, hogy a bűnös és elveszett embereket megmentsem, és nem azért, hogy a magukat tökéletesnek tartókkal bajlódjak.

14. Ezután odamentek Bemérítő János tanítványai is Jézushoz, és megkérdezték tőle: Mi is, de még a farizeusok is sokat böjtölünk, rád és a tanítványaidra viszont nem jellemző ez. Mondd, miért van ez így?

15. Jézus így válaszolt nekik: Nem a lakodalomban kell böjtölnie a násznépnek! Hogy nézne az ki, hogy ünnepelni hívunk mindenkit, és elvárjuk, hogy jól érezzék magukat és örvendezzenek a vendégeink, mi meg savanyú képpel koplalunk a saját menyegzőnkön! De higgyétek el, eljön majd az az idő is, amikor az én tanítványaim is böjtölni fognak. Csak tudni kell, mikor van az örvendezés és bővölködés ideje, és mikor van a böjtölés ideje. Ez pedig nem a böjtölés ideje, hanem a mennyei királyság eljövételének megünnepléséé! Mi ezért nem böjtölünk most.

16. Képzeljétek el: kilyukad a ruhátok. Elmentek megvásárolni a legdrágább és legújabb anyagot, hogy azzal foltozzátok be a régin lévő lyukat?! Nem gondolom. Nem csak drága és felesleges lenne, hanem kifejezetten káros is, hiszen az új anyag a mosáskor tovább szakítaná a régin lévő lyukat, mintha be sem foltoztátok volna.

17. Vagy gondolatok arra, hogy az új bort sem töltik régi és rugalmatlan tömlőkbe, különben a must forrása szétszakítaná azokat, és minden pocsékba menne. Új bornak új tömlő való. Vagyis nem lehet keverni a régit és az újat, és nem lehet kompromisszumokat sem kötni: amit itt láttok, az már nem régi törvényekhez tartozik, hanem a mennyei királysághoz, amelyet most hoztam el közétek!

18. Miközben velük beszélgetett, egy helyi közéleti vezető jött Jézushoz, leborult előtte és ezt mondta neki: A lányom éppen most halt meg. De hiszem, ha eljössz, egyetlen érintés elég lenne ahhoz, hogy azonnal feltámadjon a halálból!

19. Jézus azonnal elindult, a tanítványai pedig követték őt.

20. Útközben egy asszony, aki tizenkét éve szenvedett egy súlyos nőgyógyászati betegségben, Jézus háta mögé lopózott, és megérintette a ruhájának a szélét,

21. mert azt gondolta magában, hogy már ettől is egészen biztosan meg fog gyógyulni.

22. Jézus ekkor hirtelen megfordult, szembenézett az asszonnyal és ezt mondta neki: Leányom, hittél bennem, s ezzel adtál egy esélyt magadnak. Ne aggódj, a betegséged elmúlt már, a hited megszabadított téged! És az asszony valóban meggyógyult ebből a gyógyíthatatlannak gondolt betegségéből.

23. Mire Jézus odaérkezett a közéleti vezető házához, a gyászoló rokonság már mind ott tolongott, hogy az akkori szokások szerint meggyászolják a halottat.

24. Jézus megpróbálta túlkiabálni a tömeget: Menjetek haza, ma nem lesz itt temetés, mert ez a lány nem halt meg, csak alszik! - Az emberek erre elkezdtek hangoskodni: Hogy mondatsz ilyen ostobaságot! – És kinevették Jézust.

25. A lány apja mégis eltávolította a gyászoló tömeget, Jézus pedig bement a halott lányhoz, megfogta a kezét, és a lány azonnal feltámadt a halálból.

26. Ennek aztán olyan híre lett, hogy az egész tartomány erről beszélt.

27. Miután onnan továbbment Jézus, két vak ember eredt a nyomába kiabálva: Dávid Fia, gyógyíts meg minket is!

28. A vakok egészen hazáig követték őt. Akkor Jézus odafordult hozzájuk, és megkérdezte őket: Tényleg elhiszitek, hogy meg tudlak gyógyítani benneteket? Azok teljes meggyőződéssel mondták: Igen, elhiszük!

29. Ekkor rátette kezét a vakok a szemére, és ezt mondta: Az fog történni veletek, amit hittel vártatok!

30. Erre azonnal visszanyerték a látásukat. Jézus azonban megtiltotta nekik, hogy bárkinek is elmondják, hogyan gyógyultak meg.

31. Ők azonban nem tudták megállni, hogy el ne mondják, mi történt velük, így az egész tartományban elterjedt ennek a csodának a híre is.

32. Utánuk egy démoni megszállottság alatt lévő embert kísértek hozzá, akinek a démon a beszédét is megkötözte, és így megnémult.

33. Jézus kiűzte a démont az emberből, s ezzel a némasága is azonnal elmúlt. Akik pedig tanúi voltak ennek, nagyon elcsodálkoztak, és arról beszéltek, hogy ilyen dolgokat eddig senki nem látott Izraelben.

34. Erre persze a farizeusoknak rögtön ki kellett találni valamit, amivel blamálnak Jézust, és elkezdtek hangoskodni: Hókusz-pókusz! Nem veszitek észre, hogy ez csak okkult praktikákkal kábít, hogy ördögöket űzzön!

35. Jézust ez a féltékeny rágalmozás nemigen zavarta. Járt a városokat és a falvakat, elment az istentiszteletre, és mindenütt Isten országának az evangéliumát hirdette és meggyógyította a hozzáforduló betegeket minden bajukból és nyomorúságukból.

36. Azért tette, mert úgy látta ezeket az embereket, mint a pásztor nélküli juhokat, mint akiknek nincsen senkijük, akik vezetné, gondozná, gyógyítaná őket - ő pedig nagyon érzékeny volt erre, és szívből sajnálta őket a reménytelen és kilátástalan állapotuk miatt.

37. Egy alkalommal a tanítványaihoz fordulva ezt mondta, miközben szolgált az emberek felé: Milyen nagy a szükség és a vágy Isten országa után! Kevesen vagyunk még, sokkal több munkatársra van szükségem!
38. Kezddetek el imádkozni, hogy adjon Isten még sok-sok munkás kezét, akik beállnak mellénk az evangélium hirdetésébe és a szükségek betöltésébe!

TIZEDIK RÉSZ

1. Jézus ezután magához szólította a hozzá legközelebb álló tanítványait, és felruházta őket a saját hatalmával, hogy démonokat űzzenek ki megszállott emberekből, meggyógyítsanak minden betegséget és betöltsenek minden emberi szükségét.
2. Ebben a legbelső tanítványi körben tizenketten voltak:
 - Simon, akinek Jézus a Péter nevet adta
 - András, Simon testvére
 - Jakab, Zebedeus fia
 - János, Jakab testvére
3. Fülöp
 - Bertalan
 - Tamás
 - Máté, akinek eredeti neve Lévi volt, és adószedő volt az eredeti foglalkozása
 - Jakab, Alfeus fia
 - Taddeus
4. Simon, aki nem zsidó származású volt, hanem kánaánita és Júdás, Kairót városából, aki végül elárulta Jézust
5. Ezt a tizenkét embert küldte el Jézus, hogy az Ő nevében szolgáljanak az emberek felé. Ezt az utasítást adta nekik: Elsőként Isten választott népe felé kell szolgálnunk. Ezért most ne menjetek se a pogányok, se Samária városaiba, mert majd annak is eljön a maga ideje,
6. ezen a missziós úton Izrael bajban lévő és szenvedő népe felé szolgáljatok!
7. Mindenütt tegyetek bizonyosságot arról, hogy megérkezett Isten királysága a földre,
8. és ennek bizonyosságául űzzétek ki a démonokat a megszállott és megkötözött emberekből, gyógyítsátok meg a betegeket és a szenvedőket, sőt, Isten királyságának halál feletti győzelmét hirdessétek azzal, hogy még a halottakat is támassátok fel! Legyetek nagylelkűek és ne várjatok se hálát, se fizetséget, hiszen azzal szolgáltok, amit ti is ingyen kaptatok! Istené legyen mindig a dicsőség!
9. Ez az út most kizárólag a szolgálatról szól - ne akarjatok ebből meggazdagodni, sőt még támogatás-gyűjtésre se használjátok ezt a missziós utat!
10. Nem lesz szükségetek mindenféle felszerelésre, inkább hittel szerelkezzetek fel - abból vigyetek magatokkal nagy készletet, ne ruhából vagy élelmiszerből! Bízátok rá magatokat Isten gondviselésére, aki mindent biztosít azoknak, akik Isten országának szolgálatában járnak!
11. Amikor megérkeztek egy új helyre, akkor ne luxus körülményeket keressetek, ahol megszállhattok, inkább keressétek azokat, akik keresik Istent, és feljűk szolgáljatok! Ha betöltöttetek minden szükségét, tovább mehettek.
12. Mindenkiel szemben legyetek előzékenyek és udvariasak.
13. Aki fogad benneteket, azok felé szolgáljatok - de ha nincs szükségük arra, amit adni tudtok, akkor menjetek más helyre, ahol várják az Isten királyságának küldöttéit.
14. Ha pedig valaki egyáltalán nem kíváncsi rátok és el akar zavarni, ne erőszakoskodjatok és ne csináljatok jelenetet. Hagyjátok ott az ilyen embereket minél hamarabb, és folytassátok az utatokat.
15. Ne ítélkezzetek felettük, mert ez nem a ti dolgotok! Az Ítélet Napján úgyis számot fognak adni minden tettükről!
16. Vigyázzatok magatokra, mert ez nem egy kényelmes sétaút lesz! A Sátán mindent megtesz majd, hogy hatástalanítson benneteket: részetek lesz félelmetes szituációkban, reménytelennek látszó

küzdelmekben, sok-sok hazugságban és álnokságban! De ti legyetek bátrak és minden ordításra suttogással válaszoljatok!

17. Ne legyetek naívak! Mert lesznek sokan, akik be akarják majd mocskolni a tisztességeteket és megpróbálnak majd megalázni és lejáratni a közösségeikben.

18. Rátok szabadítják majd a világi hatóságokat, mert nekem engedelmeskedtek és mert az én nevemben jártok. De ne féljete, még ez is bizonyágtétel lesz majd előttük!

19. Amiatt sem kell izgulnotok, hogy mit mondjatok, hogyan reagáljatok majd a kritikus helyzetekben, mert higgyétek el, mindenben vezetni fog Isten benneteket természetfeletti módon,

20. hiszen a bennetek elő Szent Szellem fog majd megnyilvánulni általatok.

21. Amikor az emberek felismerik, hogy az élő és szent Istent képviselitek, ellenetek fordulnak majd - legyetek erre is felkészülve! Még a családi élet sem lesz biztonságban, családtagok fogják saját szeretteiket ócsárolni és üldözni az én nevemért.

22. Nem titkolom, szomorú és tragikus jövő vár rátok: ha ti az én nevemben prédikáltok, a hallgatóitok többsége gyűlölni fog érte benneteket! De soha ne adjátok fel! Küzdjete a legreménytelenebb ember megmentéséért is!

23. Ha valahonnan elüldöznek benneteket, akkor folytassátok a munkát egy másik helyen! Meg vagyok győződve arról, hogy az Isten Fiának dicsőségét hamarabb fogjátok meglátni, mint gondoljátok!

24. Bátorítani akarok benneteket: ti a tanítványaim vagytok, és ha ti cselekszete az én nevemben és helyettem, az ugyanolyan, mintha én magam tenném!

25. A tanítvány célja, hogy tanítójától a stafétát átvegye, és mindenben képes legyen őt képviselni és munkáját folytatni. A jó tanítvány minden tekintetben helyettesíteni tudja mesterét! Így van ez a jó oldalon éppúgy, mint a gonoszén.

26. De nektek nincs mitől félnetek, mert semmi nem marad elrejtve előletek!

27. Olyan titkokat bírok rátok, amelyeket nektek a legnagyobb nyilvánosság előtt kell tovább adnotok!

28. Soha, semmilyen körülmények között ne féljete a Sátántól, mert ő legfeljebb a testi épségeteket veheti el szolgálai által! Féljete és tiszteljete Istent, mert az ítélet nem a Sátán, hanem a Fiú kezében van! A Sátán csak szeretné, hogy a pokolba jussunk, de ebben nem neki van végső szava, hanem a mindenki felett igazságosan ítélő Fiúnak! Jegyezzéte meg: ha félitek azt, akit kell, vagyis Istent, akkor soha nem kell félnetek olyan dolgoktól, amiktől nem kell!

29. Gondoljatek arra, hogy mekkora az értéke az emberek szemében két kis szürke verébnek? Ti is tudjátok, szinte semmi. És a ti Atyátok még róluk is egyenként gondoskodik!

30. Hát akkor ahhoz mit szóltok, hogy ő még a fejeteken lévő hajszálaitokat is nyilvántartja!

31. Nincs tehát miért félnetek: Isten számára értékesebbek vagytok a világ összes madaránál!

32. Álljatek ki mellettem minden körülmények között, és én is kiállok értete az én mennyei Atyám előtt!

33. De ha megtagadtok engem, és sem foglak képviselni benneteket Atyám előtt.

34. Ne legyen félreértés közöttünk: az én követésem nem egy választható szabadidős tevékenység, hanem vérre menő elkötelezettség!

35. Könnyen lehetséges, hogy a legfontosabb emberi kapcsolataitokat kell feláldoznotok, ha engem akartok követni, ők viszont láznak ellenem.

36. Sajnos ez alól még a család sem lesz kivétel!

37. Vigyázzate nagyon a helyes sorrendre: ha bárki megelőz engem a szívetekben és az értékrendetekben, legyenek akár a szüleitek vagy gyermekeitek, nem maradhattok velem! Ezen a ponton nincs kompromisszum: ha nem Isten van az életekben az első helyen, bálványimádókká váltok!

38. Naponként kell helyt állnotok olyan terhek és szenvedések hordozásában, amelyek miattam érnek majd benneteket! De gondoljatek arra, hogy ekkor is csak azt kell tennete, amit mesteretek is tett értete - hiszen minden tanítvány a mestere nyomdokaiban jár.

39. Mondjatek le saját vágyaitokról és céljaitokról, és akkor majd én fogom betölteni minden vágyatokat és én adok nektek olyan célokat, amelyekért valóban érdemes élni!

40. Újra mondom nektek: tanítványaim vagytok, tehát engem képviseltek! Aki felé szolgáltok, afelé én szolgálom általatok, s ha én szolgálhatok, akkor a mennyei Atya lesz az, aki cselekedni fog!
41. Ha valaki nyitott Isten üzenetének közvetítői felé, akkor megnyílik Isten üzenete felé is! Ez pedig minden esetben természetfeletti következményekkel és gyümölcsökkel fog együtt járni.
42. Jegyezzétek meg azt is, hogy ha bárkinek betöltitek a szükségait, legyen az számotokra a legjelentéktelenebb szolgálat is, akkor személyesen nekem szolgáltok - és ezért cserébe majd én fogok felétek szolgálni! Ez lesz a hűségetek jutalma.

TIZENEGYEDIK RÉSZ

1. Miután Jézus felkészítette a tanítványait a rájuk váró missziós útra, ő maga is elindult, hogy prédikáljon és tanítson a környéken lévő városokban.
2. Bemerítő János ekkor már régen Heródes börtönében raboskodott, de eljutott hozzá Jézus tanításainak és tetteinek híre. Elküldte hát hozzá két tanítványát,
3. hogy kérdezzék meg tőle: Te vagy a világ Megváltója, akiről a próféciák szólnak? Tudnom kell, hogy mire számítsak!
4. Jézus ezt üzenete vissza Jánosnak a börtönbe:
5. Nézz a tetteimre: a vakoknak visszaadom a látását, a megbénult végtagokat megelevenítem, a leprásokat megtisztítom, a süketeknek visszaadom a hallását, sőt még a halottakat is feltámasztom, miközben az evangélium hirdetésére megtérnek az emberek - és te még mindig kételkedsz?! Hát nem erre számítottál a Megváltó eljövételével?! Pedig a Megváltóra vonatkozó próféciák a szemed láttára válnak valóra!
6. Azért, mert börtönbe kerültél, máris kételkedsz Isten jóságában vagy a Megváltó hatalmában? Igen, ÉN vagyok a világ megváltója, de ne ess kétségbe, ha nem minden úgy történik, ahogy elképzelted! Attól még te boldog és áldott ember vagy, a börtönben éppúgy, mint szabadon.
7. Miután Jézus elbocsátotta János tanítványait a válaszával, az őt követő emberekhez fordult, és elkezdett nekik Jánosról beszélni: Amikor tömegestől tódultatok a Jordán pusztájába Jánoshoz, akkor miért mentetek? A személye vagy az üzenete miatt? Pedig hallottátok most, ő is csak ember, aki ugyanolyan kétségekkel harcol, mint ti!
8. Vagy azt hittétek, valami híres-neves sztárprédikátor vár majd ott benneteket, és mentetek a show miatt?!
9. Vagy tényleg az üzenete miatt mentetek hozzá? Hát hadd mondjam el nektek, hogy bár János ugyanolyan gyarló ember, mint ti, és nem egy világhírű sztárprédikátor, nála nagyobb prófétája nem volt még Istennek! Mert a régi próféták csak előre jelezték a Megváltó eljövételét, de János volt az, aki azonosította és bemutatta a világnak őt!
10. Őrála mondta Isten Malakiás próféta által ezt: „Elküldöm a Megváltó előtt azt az, aki előkészíti az Ő szolgálatát!”
11. Én mondom nektek, Jánosnál nem született nagyobb előfutára és hírnöke a Megváltónak - de ő akkor is csak előfutár, még ha a legnagyobb is! Éppen ezért a legjelentéktelenebb ember is, ha a Megváltón keresztül lesz Isten királyságának részese, nagyobb dolgokat fog látni és átélni, mint János!
12. Persze sokan vannak, akik nem akarják hogy Isten uralma kiteljesedjen a földön, és ezt akár erőszakkal is megpróbálják akadályozni, épp ezért került János is börtönbe.
13. De tudjátok meg, hogy feltartóztatni ezt már nem lehet! Mert Mózes törvényei és valamennyi próféta mind erre a történelmi pillanatra mutattak!
14. Jánossal beteljesedett az utolsó kijelentett prófécia is, amely szerint Illés fog visszatérni, mielőtt a Megváltó megérkezik a földre. Nos hát ő volt ez az Illés, a Megváltó útkészítője!
15. Értitek, miről beszélek most?
16. Hadd mondjam el, milyen a ti generációtok. Olyan, mint azok a gyerekek, akiket hívnak a társaik játszani,
17. de nekik olyan mindegy, milyen játékot találnak ki azok, akár vidám, akár komoly, nekik semmi sem tetszik, mindent csak kritizálnak.

18. Mert eljött János, aki szinte állandóan böjtölt a pusztában, és sokan közületek azt mondták, ez már túlzás, ez egy őrült megszállott.
19. Most itt vagyok én, közöttetek élek, veletek eszek-iszok, rám meg azt mondják sokan, hogy falánk és részeges alak vagyok, aki csak az aljanéppel érzi jól magát. Hát legyen! Majd meglátjuk, Isten kit fog igazolni!
20. Jézus ezután nagyon radikálisan szembefordult azokkal a városokkal, ahol a legtöbb csodát tette az emberekkel, a válasz azonban továbbra is csak a kritikus közöny maradt:
21. Ítéletet hozok rád Korazin és Bethesda népe! Mert ha Tírusz vagy Szidón városának pogány lakói látták volna ezeket a csodákat, amelyeket ti láttatok, már rég megtértek volna, annak ellenére, hogy nem is ismerik a Megváltóról szóló próféciákat! Ti meg az írást ismeritek, a beteljesedésüket viszont nem akarjátok elismerni!
22. De figyelmeztetek benneteket, ezeknek a pogány városoknak jobb helyzete lesz az Ítélet Napján, mint nektek, mert ti tudatosan utasítottátok el a Megváltót!
23. Kapernaum városa, a Megváltónak otthona lettél, és ez nagy dicsőséget hozhatna neked, de te is elutasítasz! Bezzeg ha Szodomában történtek volna azok a csodák, amelyeknek tanúja voltál, még az a velejéig romlott város is megtért volna!
24. De emlékezzetek, hogy megmondtam: az Ítélet Napján még Szodoma lakóinak is jobb helyzete lesz, mint Kapernauménak!
25. Ekkor Jézusból önkéntelenül is felszakadt egy imádság: Atyám, hálás vagyok neked, hogy a te útjaidat nem az ilyen kiművelt és mindentudó emberek előtt feded fel, hanem azok előtt, akik gyermeki lelkülettel ragaszkodnak hozzád!
26. Örülök annak, hogy így munkálkodsz!
27. Majd visszafordulva az őt hallgatók felé így folytatta: Az én Atyám mindent rám bízott, ezért jegyezzétek meg, hogy az Atyához csak az juthat el, aki engem követ! Mert az Atya céljait és munkáját kizárólag én ismerem, és azok, akik hozzám tartoznak!
28. Hívlak most benneteket: kövessetek engem és megszabadultok a terheitektől! Ha belefáradtatok az életbe vagy kiégtetek az üres vallásoskodás közepette, én majd begyógyítom a sebeiteket, és megújítom az egész életeteket!
29. Legyetek követői tanításomnak és életmódomnak, tanuljatok tőlem és munkálkodjatok velem együtt, és megtaláljátok lelketek békeségét is!
30. Higgyétek el, ez egy olyan életforma, amelyben nem nyűg az Istennek való engedelmesség, hanem a leginkább motiváló és a legnagyobb örömet adó dolog!

TIZENKETTEDIK RÉSZ

1. Egy nyugalomnapon Jézus és a tanítványai egy gabonaföld mellett haladtak el, s mivel a tanítványok éhesek voltak, téptek a kalászból, hogy egyenek.
2. Amikor megtudták ezt a farizeusok, azonnal kihasználták az alkalmat, hogy belekössenek Jézusba: Nézd csak a tanítványaidat! Úgy látjuk, a nyugalomnapra vonatkozó legelemibb törvényeket is képtelenek betartani!
3. Jézus azonban így válaszolt nekik: Óh, valóban, na ne mondjátok! Én meg úgy látom, hogy ti még a Szentírást sem ismeritek, nemhogy a nyugalomnapra vonatkozó törvények lényegét értenétek! Vagy nem emlékeztek, mit tett Dávid, amikor ő és az emberei megéheztek?
4. Bement a Szent Sátorba, és az ott lévő áldozati kenyereket ette meg a katonáival együtt, amelyekhez még a papok sem nyúlhattak! Na mondjátok, ő is bűnt követett el?!
5. Vagy szerintetek az is a nyugalomnapra vonatkozó törvény megszegése, amikor a papok megtörik a kenyeret a Templomban?! Hiszen munkát végeznek! Ti aztán mindenkit el tudtok ítélni, csak magatokban nem találtok soha hibát!
6. Pedig még arra is vakok vagytok, hogy meglássátok, kivel beszéltek! Ki akarjátok oktatni a törvényről a törvény szerzőjét?!

7. Hivatkoztok az Írásokra, de semmit nem értetek belőle! Mert ha értenétek például azt az igét, hogy „Könyörülő szívet várok tőletek, és nem könyörtelen törvényeskedést” - akkor nem lennétek ennyire szörszálhasogatók és rosszindulatúak mások felé!
8. De hogy félreértés ne legyen: Én uralkodok a nyugalomnap felett is, és nem az uralkodik énrajtam!
9. Ezzel otthagytá őket, és elindult a város zsinagógája felé.
10. Amikor oda érkezett, a farizeusok hozzá vezettek egy olyan embert, akinek a keze teljesen béna volt, és tovább kötözködtek vele: Mondd Mester, akkor is megtöröd a nyugalomnap munkátlanságát, ha beteg emberrel találkozol? Hiszen a gyógyítás is munkavégzés, amit tilt Mózes törvénye!
11. Jézus így felelt nekik: Jelentkezzen közületek az, aki hagyja megdöglenni a saját juhát, ha verembe esett, csak azért mert nyugalomnap van?
12. Ha ti egy háziállatot megmentenétek a pusztulástól, csak azért, mert hasznosokra van, miért gáncoskodtok folyton a nyugalomnap miatt, amikor emberek életéről vagy boldogságáról van szó?! Vagy a ti értékrendetekben a háziállatok megelőzik az embereket?! Hát jegyezzétek végre meg, hogy még a törvény szerint is szabad vasárnap jót tenni másokkal!
13. És hogy igazolja szavait, odafordult a beteghez, és ezt mondta neki: Barátom, nyújtsd ki a béna kezedet! És abban a pillanatban, hogy ez az ember hittelt megtette, amit Jézus parancsolt neki, teljesen meggyógyult a keze.
14. A farizeusok erre dühösen faképnél hagyták Jézust, és ettől kezdve állandóan azon járt az eszük, hogyan lehetetlenítsék el.
15. Jézus persze tudta ezt, ezért ő is tovább indult onnan. Nagy tömeg csapódott hozzá, ő pedig minden hozzá forduló beteget meggyógyított,
16. de meghagyta nekik, hogy egyelőre ne beszéljenek azokról a csodákról, amelyek velük történtek,
17. hogy beteljesedhessenek Ézsaiás próféta szavai:
18. „Néztétek, ő az én választottam, akit szeretek, akiben örömet lelem. Az én Szellemem van őbenne, és ítéletet hirdet majd a nemzetek felett.
19. Neki nincs szüksége arra, hogy vitázzon, kampányoljon vagy utcai tömegdemonstrációkat szervezzon - enélkül is célba ér az üzenete.
20. Most még a kegyelem korszaka van, amikor a megrepedt nádszál nem töri el, és a pislákoló mécses nem oltja ki, de ez az időszak véget ér nemsokára, és akkor már nem az irgalmasság, hanem a jogos ítélet alapján fog cselekedni!
21. Az Ő neve lesz majd minden Istentől távol élő elveszett ember egyetlen reménye!”
22. Ekkor egy vak és néma embert vezettek Jézushoz, akinek a vakságát és némaságát is démoni megszállottság okozta. Jézus meggyógyította ezt az embert is, és miután kiűzte a benne lévő demont, a látása és a beszédképessége is azonnal helyreállt.
23. Erre már az őt körbeálló döbbszámú tömegből is egyre többen kezdték hangoztatni: Talán mégiscsak ő a Megváltó, Dávidnak az a bizonyos Fia, akiről a próféciák szólnak.
24. A farizeusok, akiknek ez aztán már tényleg sok volt, elkezdtek bujtogatni a tömeget Jézus ellen: Mágia és szemfényvesztés! Nem látjátok, hogy sátáni erővel manipulál!
25. Jézus azonban átlátott a farizeusok hazug mesterkedésein, és egyenesen hozzájuk kezdett el beszélni: Mit gondoltok, hogyan tudna győzni egy ország vagy egy város a külső ellenségeivel szemben, ha önmagával is meghasonlana? Ha egymást gátló módon próbálnák elérni a céljukat? Sehogyan.
26. Ugyanilyen értelmetlen és céltalan, hogy a Sátán a saját démonjait űzesse ki, mikor neki az a célja, hogy uralja az embereket! Skizofrén helyzet lenne, nem gondoljátok?
27. Másodszor, ha engem azzal vádoltok, hogy démoni erővel űzök démonokat, akkor mivel vádoljátok a saját tanítványaitokat, akik ugyanezt csinálják? A saját tanítványaitok előtt is csak leégetitek magatokat ezzel az ostobasággal!
28. De ha nincs igazatok, és én valóban Isten Szellemének hatalmával űzöm ki a démonokat, akkor ez azt jelenti, hogy megkezdődött Isten valóságos uralma felettetek!
29. Gondoljátok csak bele, ugyan hogyan győzhetne le egy erős vitéz egy nála sokkal gyengébb? Sehogy. Egy erős vitéz csak egy nála sokkal erősebb vitéz győzhet le!

30. A világ háborús terület, amelyben nincsen semleges terület. El kell döntenetek végre, melyik oldalon harcoltok: velem vagy ellenem!
31. Figyelmeztetek benneteket: minden bűnre van bocsánat Istennél, de ha nem hagyjátok abba Isten munkájának a gyalázását és gátolását, ezzel önmagatokat zárjátok ki a kegyelemből!
32. Lehet, hogy bennem fogtok megbotránkozni, vagy engem gyaláztok majd, még arra is van bocsánat! De amíg Isten közöttetek végzett munkáját gyalázzátok, amíg a Szent Szellem munkáját akadályozzátok, addig nincs számotokra sem enyhítő körülmény, sem megbocsátás!
33. És itt igazán nem a jószándék meg a szöveg számít! Mondhattok bármit, ha a tetteitekkel az ellenkezőjét igazoljátok. Tanuljátok meg, hogy minden fát a gyümölcse minősít: amelyik jó fa, érett és kívánatos gyümölcsöt hoz, a romlott fa gyümölcse viszont férges és rohadt.
34. Farizeusok, ti olyanok vagytok, mint a pusztai viperák, amelyek lapulnak, ha veszélyt éreznek, de arra van eszük, hogy mindenkit halálra marjanak! Gonoszok és romlottak vagytok lelketek mélyéig, mert a rágalmozó, hazug és gonosz beszédetek azok a gyümölcsök, amelyek megmutatják, milyen is a szívetek!
35. Mert akinek tiszta és nemes szíve van, annak a beszéde is igaz és bátorító, de akinek gonosz a szíve, annak a beszéde is mindig negatív és romboló.
36. De figyelmeztetek benneteket: minden egyes szóért számot kell majd adnotok az Ítélet Napján!
37. A saját szavaitok fognak majd felmenteni vagy elítélni benneteket, mert a beszédetek világosan megmutatja, mi lakik a szívetekben!
38. Néhány farizeus és vallási vezető erre rögtön visszakozott, és azt mondták Jézusnak: Mester, mutass valami csodát, amivel igazolod előttünk azt, hogy valóban te vagy a megígért Megváltó!
39. Jézus így felelt: Mennyire hitványak vagytok! Még mindig ti akartok parancsolgatni, ti akartok feltételeket szabni, ti akarjátok vizsgáztatni a Megváltót! Csakhogy én nem cirkuszi mutatványos vagyok! Ha eddig nem láttatok elég csodát, akkor nem tudok segíteni a vakságotokon! Majd láttok csodát, olyat, ami Jónással történt,
40. aki három napon keresztül volt a cethal gyomrában, majd sértetlenül került ki onnan, és azután megmentette a pogány Ninivét az ő igehirdetése által! Csodát akartok?! Hát emlékezzetek majd arra, hogy előre megmondtam: én is ugyanígy leszek három napig eltemetve a földbe, de Jónáshoz hasonlóan harmadnapra sértetlenül fogok felkelni, hogy bevégezzem azt, amit Isten rám bízott!
41. És Ninive lakói az Ítélet Napján majd veletek együtt fognak feltámadni, és majd ők fognak benneteket számon kérni, hogy nem tértetek meg annak az igehirdetésére, akihez Jónást hasonlítani sem lehet!
42. Shéba királynője is mellettetek áll majd az Ítélet Napján, akinek nem derogált Salamon király bölcsessége miatt több ezer kilométert utazni, és számon kér majd benneteket, hogy miért nem becsültétek semmire azt, akihez Salamon királyt hasonlítani sem lehet!
43. Mondok nektek még valamit: amikor egy démon kimegy egy emberből, akkor bolyong egy ideig, de neki emberre van szüksége, mert szellemi lény, aki testet akar magának.
44. Ha nem talál senkit, akkor ezt mondja: visszaköltözök abba az emberbe, akiből kiűztek. Mert jegyeztétek meg, hogy a szabadítás még nem garancia a végleges szabadságra! Mert ha a démon úgy találja az ilyen embert, mint egy üres, tiszta és fogadásra kész házat, amelynek nincsen lakója,
45. akkor hív még vagy hét másik démont, hogy költözzenek be, és annak az embernek az állapota ezerszer rosszabb lesz, mint a szabadítás előtt volt. Hát vigyázzatok, nehogy ez történjen majd veletek is, akik most ujjongtok egy-egy démonűzés vagy gyógyulás csodája láttán, de megtérni és Isten Szellemét a szívetekbe fogadni nem akarjátok!
46. Miközben Jézus a farizeusokat korholta, megérkezett a családja, édesanyja és testvérei.
47. Valaki szólt neki, hogy várnak rá, és beszélni akarnak vele.
48. Jézus ekkor végigtekintett a sokaságon, majd odafordult ahhoz az emberhez, aki megszólította őt:
49. A családom? Ugyan ki az, aki hozzám a legközelebb áll? - Rámutatott a tanítványaira: Ők! Mert mit ér a vérségi kapcsolat, ha nem jár együtt követéssel és engedelmisséggel?
50. Jegyeztétek meg: én ott leszek mindig családtag, ahol keresik és cselekszik az én mennyei Atyám akaratát!

TIZENHARMADIK RÉSZ

1. Egy nap Jézus kísértelt a Genezáreti-tenger partjára.
2. Rövid időn belül akkora tömeg verődött össze körülötte, hogy felszorították őt egy ott horgonyzó halászhajóra, az emberek pedig letelepedtek a hajó előtt a parton.
3. Jézus ekkor a hajót szószéknek használva elkezdte őket történeteken keresztül tanítani: Az első történet egy farmerről szól, aki hozzálátott, hogy bevesse a szántóföldjét.
4. A vetőmag egy része a földjén keresztülvívő gyalogútra hullott, de mivel az nem volt felszántva, a magvakat felkapdosták onnan a madarak.
5. A vetőmag egy másik része kemény, köves talajba hullott, ahol ugyan hamar szárba szökken, mivel nem került mélyre,
6. de ugyanilyen hamar ki is száradt, mivel nem tudott erős gyökereket növeszteni.
7. És akadt olyan vetőmag is, amely gazos-tövises helyre szóródott, azt pedig megfojtották a gyomnövények.
8. Persze a java azért a felszántott, jó termőföldbe hullott, ahol gyökeret eresztett, szárba szökött és beérett, így a gazda learathatta a termését, attól függően, mennyire volt jó az a talaj.
9. Remélem értitek, mit akartam ezzel a történettel tanítani nektek?!
10. Azonban még a tanítványai sem értették, ezért odamentek hozzá, és megkérdezték tőle: Miért sztorizol, ahelyett, hogy világosan tanítanál?
11. Jézus így válaszolt a tanítványainak: Azoknak, akik hozzám tartoznak, megadatik a történetekbe csomagolt igazságok megértése is. Azoknak azonban, akik csak kötzködni akarnak, vagy csak unaloműzéseként járnak a nyomomban, nem adatik meg Isten titkainak megértése.
12. Akiben van vágy és szomjúság Isten megismerése után, az minden kérdésére választ fog kapni. Akiben azonban nincs ez a szomjúság, mert úgy érzi, ő már úgyis tud mindent Istenről, az előbb-utóbb rájön majd arra, hogy semmire nem elég a nagy bölcsessége!
13. Azért beszélek példázatokban és történetekben, hogy szomjúságot szítsak a fejekben és a szívekben, hogy motiváljam azokat, akik hallgatnak, hogy akarjanak megérteni is!
14. Mert ha nem támad fel bennük az igazi vágy és szomjúság Isten után, akkor beteljesedik majd rajtuk Ézsaiás próféciája:
„Hallják az üzenetet, de nem értik,
látják Isten egyértelmű munkáját, de nem ismerik fel.
15. Ezek az emberek saját maguk legnagyobb ellenségei,
mert bedugják a fülüket és homokba dugják a fejüket,
csak hogy még véletlenül se kelljen szembesülniük az igazsággal,
mert akkor meg kellene térniük a gonoszágukból, de azt meg nem akarják!”
16. Ti azonban boldogok és áldottak vagytok, mert nem csak hallgatjátok, de értitek és el is fogadjátok az igazságot, és nem csak bámultok szájátva, mint sokan mások, hanem Isten hatalmának működésében gyönyörködtek.
17. El sem tudjátok képzelni, hány és hány próféta és buzgó hívő szerette volna látni és hallani ezeket a dolgokat, amiket ti láttok és hallotok!
18. Nos, elmondom nektek, mit is akartam mondani ezzel a farmeres történettel. Ez ugyanis arról szól, hogyan reagálhatnak az emberek a nekik hirdetett evangéliumra.
19. Vannak olyan emberek, akik végighallgatják ugyan az Isten hatalmáról szóló bizonyágtételt, de közben nem is igazán figyelnek rá. Ahogy mondani szokták, testben ott vannak, de lélekben egészen máshol járnak. És az igazság nem jut el a szívéig, mert az ilyen felszínes igeolvasásból vagy igehallgatásból a Sátán könnyen kilopja a lényegét. Vannak tehát a felszínes emberek, akik olyanok, mint a történetemben az útra esett magok.
20. A második csoportba tartoznak azok, akiket szinte azonnal fellelkesít egy-egy bizonyágtétel vagy istentisztelet,
21. de nem egy életre szóló, elkötelezett döntést hoznak, inkább csak az élményeket keresik. Elérzékenyülnek vagy fellelkesednek, de amikor terheket kell hordozni és áldozatokat kell vállalni,

vagy amikor hűségesnek kell maradni a nehéz körülmények vagy akár az üldöztetések közepette is, akkor már nincsenek sehol. Az elkötelezettség nélküli, gyökértelen emberek ezek.

22. A harmadik csoportba tartoznak azok, akik a gazosba esett vetőmaghoz hasonlóak: ugyan gyökeret tudnak eresztetni, de jönnek a hétköznapi problémái, a család, a munka, a karrier, amik egyre gyakrabban kerülnek Isten elé, míg végül megfojtják a hitet és a vágyat a szív mélyén. Az ilyen ember hite meddő és gyümölcstelen marad, és emiatt hiábavalóvá lesz.

23. Végül pedig vannak azok, akiknek az életében megfogam, erős gyökeret eresz és gyümölcsöt terem az Isten országáról szóló bizonyágtétel. Az ő életük olyan gazdag és bővülködő lesz, amely minden képzeletet felülmúl!

24. Ezután mondott Jézus még néhány ilyen tanulságos történetet:

Hasonlóan munkálkodik Isten, mint az a farmer, aki beveti a szántóföldjét vetőmaggal,

25. de éjjel a konkurens farmer teleszórja a földjét mérgező gyomnövények **[Lábjegyzet: vadócfű - lásd ATII-p23.]** magvaival, hogy kárt okozzon neki.

26. Mire szárba szökken a vetés, nyilvánvalóvá lesz az ellenség műve is, mert kihajt a gyom is a búzával együtt.

27. A farmert erre számon kérik a saját munkásai: Honnan került gyomnövény magja a vetőmag közé?

28. A konkurencia műve, aki mindenütt csak gátol bennünket! - válaszolta. Erre a munkások megkérdezték: Mit csináljunk most? Taroljuk le az egész szántót?

29. Bármennyire is nehezekre esik, - válaszolta nekik a gazda – hagyjátok így, mert az nagy veszteséget jelentene nekünk is!

30. Meg kell várni, míg beérik a vetés, mert érett állapotában könnyen szétválasztható a búza és a gyom. Én pedig megtanítalak benneteket, hogyan tudjátok megkülönböztetni a kettőt egymástól, és akkor a jó termést majd arassátok le, a gyomot pedig égessétek el.

31. Isten országának kiteljesedése hasonlít ahhoz, mint amikor valaki mustárnövényt ültet a kertjében.

32. Láttatok már mustármagot, ugye? Tudjátok, hogy az egyik legkisebb mag. Bezzeg amikor megnő a mustárfa, nem is gondolnátok, hogy milyen parányi magból lett az a hatalmas növény! Még a madarak is fészket tudnak rakni az ágain! Hát ugyanilyen ütemben fog növekedni Isten országa a földön.

33. Vagy gondoljatok az élesztőre, amely átalakítja azt, amibe belekeverik: a lisztből kenyértésztát csinál. Így formálja át minőségileg is az embert Isten munkája.

34. Jézus ettől kezdve szinte kizárólag ilyen történetekben és példázatokban tanított,

35. s ezzel beteljesedett az a régi messiási prófécia is, amely így szólt: „Példázatokban és történetekben beszélem el Isten munkájának titkait, amelyeket a teremtéstől kezdve eltervezett.”

36. Miután Jézus hazaküldte az őt hallgató sokaságot, visszavonult a szállására. A tanítványai azonban utána mentek, és kérték, hogy magyarázza el nekik a gyomnövényes példázat jelentését is.

37. Én vagyok az, aki a jó vetőmagot vetem a földbe - mondta Jézus.

38. A szántóföld a világnak felel meg. A jó vetőmag ti vagytok, akik követtek engem, Isten fiai. A mérgező gyomnövények magja azokat szimbolizálja, akik a Sátán szolgálatában állnak, akár tudatosan, akár nem tudatosan,

39. mert a Sátán az a konkurens farmer, aki tönkre akarja tenni a szántóföldet. Az aratás az Ítélet Napja lesz, amikor mindenkinek Isten elé kell majd állnia számot adni életéről és tetteiről. Az aratók pedig, Isten munkásai, az angyalok.

40. Amikor tehát eljön az Ítélet Napja, az Istenhez tartozók Isten házába kerülnek, a Sátánhoz tartozóknak pedig ugyanabban az ítéletben lesz részük, mint a gazdájuknak.

41. Mert én elküldöm majd angyalaimat, hogy összegyűjtsék a mérgező gyomokat az én szántóföldemről, vagyis mindazokat az embereket, akik a bűn útját választották a megtérés helyett,

42. és az ítélet tüze fogja őket elégetni. Ott már hiába fognak rimánkodni meg ígérgetni, senki nem lesz, aki azt meghallgassa.

43. A jó termés, vagyis az Isten által igaznak nyilvánított ember viszont Isten országának ékességévé lesz majd. Remélem, megértitek azt, amiről most beszéltem nektek!

44. De mondok még ilyen példázatot nektek: Mit tennétek, ha valakinek a birtokán felfedeznétek, hogy óriási kincs van ott elásva? Mindeneteket eladnátok, csak hogy megvehessétek azt a földet, hogy a kincs jogosan is a tiétek lehessen, ugye? Hát így működik az Istennel való közösség is!

45. Vagy gondolatok egy kereskedőre, aki drágakövekkel üzletel,

46. és egy alkalommal megtalálja a világ legszebb és legértékesebb drágagyöngyét. Szerintetek mit tenne ez az ember? Mert szerintem mindenét eladná, csak hogy azt a legszebbet megszerezhesse magának.

47. Vagy gondolatok arra, hogy a halászok a hálójukkal mindenféle halat összefognak.

48. Aztán amikor kikötnek, szétválogatják a zsákmányt, az értékes halakat összegyűjtik, az ehetetlen, értéktelen halakat pedig a szemétkébe dobják.

49. Ehhez lesz hasonló a világ végén lévő ítélet is: eljönnek majd az angyalok, és különválasztják az értékeset a szeméttől.

50. Ami pedig szemét, az a szemétegetőbe kerül, és ott már hiába lesz siránkozás meg ígérgetés!

51. Mivel kemény dolgokat mondott el Jézus ezekkel a példázatokkal, a végén rákérdezett:

Megértettétek mindazt, amiről most beszéltem nektek? A tanítványok rábólintottak: Megértettük, Urunk.

52. Ekkor Jézus felállt, jelezve, hogy véget ért a tanítás, és búcsúzóul ezt mondta: Tudjátok, minden bibliamagyarázó és tanító, aki Isten országát helyesen hirdeti, olyan, mint a jó patikus, aki mindenkinek olyan gyógyszert ad, amilyenre valóban szüksége van, és ami tényleg segít is a baján.

53. Ezek után Jézus összeszedelőzködött, és útnak indult,

54. hogy hazatérjen Názáretbe, ahol nevelkedett. Miután megérkezett, elment a názáreti zsinagógába, hogy ott is hirdesse Isten uralmának megérkezését. Olyan hatalommal tanított, hogy mindenki megdöbben, s elkezdtek egymástól kérdezgetni: Honnan van ekkora bölcsessége és ilyen hatalma?

55. Hiszen ez Józsefnek, az ácsmesternek, és Máriának a fia! Ismerjük az öccseit, Jakabot, Józsefet Simont és Júdást,

56. éppúgy mint a húgait, hiszen mindannyian itt élnek közöttünk! De ez a Jézus... elképesztő! Hogy lehet egy jelentéktelen názáretiben ilyen isteni tekintély?!

57. És mivel a názáretieknek derogált volna egy názáretit követni, aki ugyan miben is lehetne különb mint ők, elkezdtek gátolni az ő szolgálatát, hogy elüldözzék maguk közül. Jézus erre egy korabeli közmondást idézett nekik: Sehol nem vetik meg a prófétát jobban, mint a saját hazájában!

58. Nem is tett ott sok csodát a hitetlen és ellenséges lelkületük miatt.

TIZENNEGYEDIK RÉSZ

1. Ekkortájt történt, hogy eljutott Jézus híre Heródes Antipászhoz is, aki az akkor hatalmon lévő uralkodó volt.

2. Nagyon megijedt ez a Heródes, mert azt hitte, Bemerítő János támadt föl a halálból, akit ő öletett meg, és ezért tud annyi természetfeletti csodát tenni Jézus.

3. Heródes fogatta el ugyanis annak idején Jánost, és záratta börtönbe, mert János kipellengérezte törvénytelen házasságát tulajdon sógornőjével, Heródiással,

4. és nyilvánosan leleplezte az uralkodó paráznaságát.

5. Szíve szerint azonnal meg is ölette volna, de félt a nép haragjától, akik Jánost nagy prófétának tartották.

6. Amikor aztán elérkezett Heródes születésnapja, Heródiás lánya olyan sztriptízt adott elő, ami után a felajzott Heródes mindent megígért,

7. és nyilvánosan megesküdött a lányának, hogy kérhet bármit, mindent megkap.

8. A lány pedig, mivel Heródiás pontosan ezért találta ki ezt az egész szennyes előadást, azonnal rávágta, hogy hozzák elé János levágott fejét egy ezüsttálon.
9. Erre aztán azonnal kijózanodott a részeg király, de a szavát nem szeghette meg a népes vendégsereg előtt, ezért a szívében gyötrő félelemmel kiadta a parancsot a halálos ítélet végrehajtására.
10. Így vették János fejét Heródes börtönében.
11. A fejét felvitték egy ezüsttálon a lánynak, az pedig odavitte az anyjának elégtételként.
12. Később eljöttek János tanítványai mesterük testéért, hogy eltemethessék, majd elvitték János kivégzésének hírért Jézusnak is.
13. Amikor Jézus meghallotta, mi történt Jánossal, hajóra szállt, hogy egyedül legyen, és meggyászolhassa őt, hiszen János nem csupán munkatársa, de rokona is volt Jézusnak. Az emberek, amikor megtudták, hogy Jézus miért vonult el olyan hirtelen, gyalog megkerülték a tavat, hogy csatlakozzanak hozzá a gyászában is.
14. Amikor pedig megérkeztek és Jézus köré gyűltek, ő végignézett rajtuk, és megszánta őket a sokféle nyomorúságuk miatt. Ez az érzés erősebb volt a fájdalomnál, és inkább elkezdett szolgálni feléjük azáltal, hogy meggyógyította őket minden bajukból.
15. Annyian voltak, hogy már beesteledett, mikor a tanítványok félbeszakították: Mester, késő van már, küldd be a falvakba az embereket, talán még kapnak valahol vacsorát, különben mindenki éhen marad.
16. Jézus így válaszolt: Ne féljete, nem fog éhen maradni senki, majd ti adtok nekik enni!
17. A tanítványok erre teljesen elképedtek: Micsoda?! Ugyan mivel etessünk meg több ezer embert?! Ezzel az öt kenyérral és két hallal, ami még nekünk sem elég?!
18. Jézus erre azt mondta: Adjátok ide nekem azt, ami van!
19. Az embereket leültette ott a mezőn, megfogta az öt kenyeret és a két halat, magasba emelte és megáldotta. Ezután megtörte a kenyeret, és elkezdte osztani a tanítványainak, akik kihordták az embereknek.
20. Ez egy természetfeletti vacsora volt, mert mindenki jóllakásig ehetett, és amikor összeszedték a maradékot, tizenkét kosár telt meg azzal.
21. Rengetegen voltak, akik az öt kenyérből és a két halból jóllaktak, csak a férfiak száma ötezer körül lehetett, nem beszélve a családtagjaikról.
22. Miután ez is megtörtént, a hajóra küldte a tanítványait, és megparancsolta nekik, hogy azonnal induljanak a túlpartra. Ő majd utánuk megy, csak előbb hazaküldi az embereket.
23. Amikor végre egyedül maradt, felment a hegyre, egészen hajnalig magányosan imádkozott.
24. Közben a tanítványok hajója a Genezáreti-tó közepén nagy viharba került, és a nagy ellenszél miatt sehogy sem tudott a partra jutni.
25. Már majdnem megpirkadt, amikor Jézus a tanítványai után indult. A vízen járva érte utol a hullámok között hányódó hajót.
26. Ez már végképp sok volt a vihar miatt kétségbeesett tanítványoknak, rémülten elkezdtek kiabálni, hogy kísértetet látnak.
27. De Jézus feléjük kiáltott: Nyugalom, csak én vagyok! Ne féljete!
28. Péter erre azonnal vérszemet kapott, a korlátnál termett és visszakiabált Jézusnak: Uram, én is akarok a vízen járni!
29. Hát gyere! - mondta neki Jézus. Péter kilépett a hajóból, és - csodák csodájára - ő is fenn maradt a vízen. El is indult Jézus felé,
30. amikor hirtelen ráeszmélt, hogy mit is csinál tulajdonképpen. Rémülten körbenézett, és látta, hogy körülötte tombol a vihar, zúgnak a hullámok, ő pedig a víz felszínén sétál, és ettől úgy megrémült, hogy minden hite és merészsége egy pillanat alatt semmivé foszlott - ettől meg azonnal elkezdett süllyedni. Rémülten felkiáltott: Jaj, Uram, ments meg engem!
31. Jézus addigra odaért Péterhez, megragadta a kezét, és kiemelte a vízből, és még ott, a vízen állva, a tomboló viharban megkérdezte tőle: Péterem, ha nem féltél akkor, amikor kiugrottál a hajóból, miért kezdted el kételkedni akkor, amikor már jártál a vízen?
32. De nem várta meg a választ, hanem beléptek a hajóba, s a vihar abban a pillanatban megszűnt.

33. A tanítványok pedig dicsőítették Istent, és megvallották: Hisszük, hogy Te vagy az Isten Fia!
34. Reggelre pedig kikötöttek Genezáret partjánál.
35. Amikor a város lakói látták, hogy Jézus érkezett vissza, azonnal megüzenték mindenkinek a környéken, hogy hozhatják a betegeket,
36. Jézus pedig szolgált feljűk, és olyan hatalommal nyilvánult meg ott Isten gyógyító kegyelme, hogy azok is meggyógyultak, akik csak Jézus ruhájának a szegélyét érinthették meg.

TIZENÖTÖDIK RÉSZ

1. Nem sokkal később vallási vezetők és farizeusok keresték fel Jézust Jeruzsálemből,
2. hogy számon kérjék: Mondd, miért veszik semmibe a tanítványaid az ősi tradíciókat? Mert például nem gyakorolják az étkezés előtti rituális kézmosást.
3. Jézus így válaszolt: Mert ti az ősi tradícióitokra hivatkozva semmibe veszitek Isten kijelentett törvényeit!
4. Például Isten törvénye világosan kimondja: „Becsüld meg a szüleidet és gondoskodj róluk!” Másutt azt tanítja: „Aki szüleit gyalázza és kismemizi, annak meg kell halnia!”
5. Ezzel szemben ti meg mit csináltok? Nem akartok gondoskodni az idős szüleitekről, mert az „nem hoz hasznot” nektek, ezért kitaláltok egy olyan tradíciót, hogy ha a vagyontokat felajánljátok gyülekezeti célokra, az mentesít benneteket a szülőkről való gondviselés alól. Persze amikor meghalnak a szülők, akkor visszaveszitek a pénzeteket a gyülekezettől, mert ugye ezt a kikaput is gondosan beépítettétek a ti törvényetekbe.
6. Így tapossátok sárba az Isten törvényét a ti „ősi tradícióitokkal”! Hát az ilyen tradíciókat az én tanítványaim a jövőben is semmibe fogják venni!
7. Nagy színészek vagytok ti! De Ézsaiásnál találtok prófécíát, ami rólatok szól:
8. „Ennek a társaságnak az Istenre való hivatkozás nagyon megy, de az életük teljesen hiteltelen.
9. De hiába szövegelnek arról, hogy mennyire tisztelnek engem, ha ott tapossák meg a törvényeimet, ahol tudják a saját tradícióikkal!”
10. Közben egyre többen gyűltek össze Jézus és a farizeusok közül, ezért Jézus már a tömeghez fordulva folytatta tovább: Jó lenne, ha végre megértenétek,
11. nem attól lesz Isten szemében szennyes valaki, hogy nem mossa meg a kezét az étkezés előtt egy rituális imádság keretében, hanem attól, hogy szennyes dolgokat beszél és a szívében lévő szeméttel szennyezi a többi ember szívét is!
12. Ekkor megkérdezték tőle a tanítványai: Azt ugye tudod, hogy ezzel most a farizeusokat teljesen kiakasztottad, és biztos, hogy ezért még sokat fognak ártani neked?
13. Jézus megvonta a vállát: Persze hogy tudom. De azt is tudom, hogy ami nem az én mennyei Atyám terve és akarata, az úgysem lesz maradandó.
14. Ne is foglalkozzatok velük, tudatlanul vezetnek tudatlan embereket. Olyanok, mintha egy vak ember egy másik vakot kérne meg, hogy mutassa neki az utat. Tudjátok, mi lesz ennek a vége? Együtt zuhannak bele az első gödörbe, ami eléjük kerül.
15. Péter azonban még mindig nem értette, mit is akart mindezzel Jézus tanítani, ezért megkérte, hogy magyarázza el nekik még egyszer.
16. Jézus a fejét fogta: Ó ne, hát ti is ilyen nehéz felfogásúak vagytok?!
17. Ha megesztek valamit, ami nem volt megmosva, a gyomrotokba kerül, és legfeljebb hasmenésedet lesz tőle. Ettől még nem lesztek Isten előtt szentségtelenek.
18. De ha szentségtelen dolgokkal van tele a szívetek, az a beszédeteken keresztül másokat is beszennyezhet, és ez az, ami nem tetszik Istennek.
19. Mert a szennyes szív gonosszá teszi a gondolatokat és a motivációkat is, és abból fakad majd a gyilkosság, a mindenféle szexuális bűn, a pornográfiától egészen a házasságtörésig, a másik meglopása, a hazudozás és a gyalázkodás.
20. Ezekről lesz szennyes az ember, nem attól, hogy kihagyja az étkezés előtti rituális kézmosást.

21. Jézus ezek után továbbment onnan a tanítványaival együtt Tírusz és Szidón vidékére, ami pogány terület volt. A zsidók oda már nem követték őt.

22. Ott kiszúrta őt egy kánaánita asszony, és ahogy meglátta, hangosan elkezdett kiabálni: Uram, én tudom, hogy te a világ Megváltója vagy! Kérlek segíts rajtam, mert a lányomat kegyetlenül kínozza egy gonosz démon, és csak te tudod megszabadítani őt!

23. Jézus azonban nem válaszolt neki, próbálta elkerülni a feltűnést. Az asszonyt azonban nem lehetett lerázni. A tanítványok egy darabig túrték a hangos követelődést, aztán odamentek Jézushoz, és azt mondták neki: Csinálj már valamit, mert ez a nő úgyse fog leszállni rólunk addig, amíg nem segítesz neki!

24. Jézus így válaszolt nekik: Az én küldetésem most nem a pogányok felé szól, hanem Isten hűtlen népe, Izrael felé!

25. Az asszony is hallotta Jézus válaszát, rögtön ott termett, és hasra vetette magát előtte: Uram, kérlek, könyörülj rajtam és lányomon!

26. Jézus ekkor az asszonyhoz fordult, és elég keményen így szólt hozzá: Szerinted helyes dolog, ha a megterített asztalról az ételt nem a gyerekek kapják, hanem a kutyák?

27. Az asszony erre merészen így felelt: Uram, nem kell nekem a gyermekek étele! Nekem a maradék, a csont is bőven elég, csak abból hadd kapjak!

28. Erre a válaszra Jézus sem számított: Asszony, neked aztán van hited és bátorságod! Hát akkor úgy lesz, ahogyan kérted! - És még abban az órában megszabadult a lánya a démoni eredetű betegségéből.

29. Nem sokkal később Jézus visszatért a Galileai tenger partvidékére, és kiválasztott egy hegytetőt, hogy ott szolgáljon.

30. Az emberek pedig napokon át tömegestül mentek ki hozzá, és vitték magukkal a betegeiket: mozgássérülteket, vakokat, némákat, testi fogyatékosokat, és mindenféle betegségben szenvedőket. Jézus pedig mindenkit meggyógyított.

31. Az emberek a saját szemükkel látták a csodálatos gyógyulásokat, hogy a némák beszélni kezdenek, a fogyatékos emberek teljesen éppé válnak, a mozgássérültek elhalt tagjai is tökéletesen felépülnek, a vakok újra látnak, és ennek hatására mindannyian leborulva dicsőítették Izrael Istenét.

32. Jézus akkor így szólt a tanítványaihoz: Sajnálom ezeket az embereket, mert sokan közülük már három napja itt vannak velünk, és már nincs mit enniük. Nem szeretném, ha azok, akik itt meggyógyultak, hazafelé az éhség miatt legyenek rosszul megint.

33. A tanítványok erre megkérdezték Jézustól: Ugyan mit tehetünk ezért mi? Nézz körül, ugyan hogyan tudnánk ételt osztani ennyi embernek itt a világ végén, távol minden lakott helytől?

34. Jézus megkérdezte tőlük: Nektek hány kenyereket van? - Hét, és néhány halunk.

35. Az elég lesz! - mondta Jézus, és leültette az embereket a földre.

36. Azután magasba emelte a kenyereket meg a halakat, hálát adott értük és megáldotta az ételt. Aztán elkezdte kiosztani a tanítványainak, azok pedig tovább osztották az embereknek.

37. És mindenki jól lakott ott a hegytetőn, sőt, még hét teli kosár maradékot is összeszedtek.

38. Azok, akik ennek a második ilyen természetfeletti ételosztásnak a részesei voltak, négyezren voltak, csak a férfiak, nem számolva a családtagokat.

39. Ezek után hazaküldte az embereket, ő pedig hajóra szállt a tanítványaival, és Magdala vidékére utazott.

TIZENHATODIK RÉSZ

1. Egy küldöttség érkezett Jézushoz a farizeusok és szadduceusok pártjától (akik egyébként riválisok voltak, de Jézus ellen össze tudtak fogni), és azt kérték, hogy igazolja magát előttük olyan csodákkal és természetfeletti jelekkel, amelyek egyértelműen a Megváltóval kapcsolatosan lettek megprófétálva.

2. Jézus ezt válaszolta nekik: ha felnéztek az égre, akkor meg tudjátok mondani, milyen idő várható,

3. de ha a tanításaimat vagy tetteimet nézitek, akkor meg nem ismeritek fel a megjövendölt próféciaikat? Vagy inkább csak nem akartok tudomást venni róluk?
4. Gonoszok vagytok, mert sárba tiporjátok az Istennel kötött szövetségeket! Állandóan csak jeleket meg csodákat akartok, megtérni viszont nem akartok! Megmondtam már korábban is: nektek nem adatik semmilyen más jel, csak a Jónás jele, azt pedig egyszer már elmagyaráztam, mit jelent. - Ezzel faképnél hagyta őket.
5. A tanítványaival átmentek a Genezáreti tó túlsó felére, de annyira siettek, hogy elfelejtettek ételt vinni magukkal.
6. Útközben Jézus megjegyezte: Vigyázzatok nagyon ezekkel a farizeusokkal meg szaduceusokkal, mert olyanok, mint a rossz élesztő: megkelesztik a kenyeret, aztán mindenki belepusztulhat, aki eszik belőle.
7. A tanítványoknak erről azonban csak a hasuk jutott eszükbe, ezért odafordultak Jézushoz: Erről nekünk az jutott eszünkbe, hogy nem hoztunk magunkkal kenyeret.
8. Jézus ebből rögtön látta, mennyire nem figyeltek rá a tanítványai. - Most ne azon járjon az eszetek, hogy van-e kenyerünk vagy nincs! Hát mennyire szűklátókörűek vagytok még ti is?! Ne nyafogjatok már ennyit!
9. Amikor ötezer családnak kellett enni adni néhány kenyérből, akkor éhen maradtak?
10. Vagy amikor a négyezret vendégtünk meg? Vagy nem emlékeztek, hogy még a maradék is sokkal több volt, mint amitek az elején volt?
11. Hát örülnék annak, ha bíznátok végre bennem, és amikor valami fontosat mondok nektek, akkor rám figyeltek, és nem magatokkal lennétek elfoglalva! Mert én az előbb nem a vacsoránkról beszéltem nektek, hanem a farizeusok és szaduceusok gonosz mesterkedéseiről, amire jól tennétek, ha odafigyelnétek, mert nektek is jut majd belőle bőven!
12. Ekkor végre leesett a tanítványoknak is, hogy miről beszélt nekik eddig Jézus.
13. Amikor útjuk során a Cézarea Filippi környékére érkeztek, amely a császárkultusz palesztinai fellegrája volt, Jézus megkérdezte a tanítványaitól, mennyire ismerik az itteni emberek véleményét vele kapcsolatban: Hallottatok-e arról, hogy kinek-minek tartanak engem az itt élő emberek?
14. A tanítványok elkezdtek sorolni: van, aki azt hiszi, hogy Beméltó János vagy, aki visszatért a halálból. Van, aki azt, hogy Illés vagy, akinek a visszatérését megjövendölte Malakiás próféta. Némelyek Jeremiásnak gondolnak, de mindenképpen valamelyik régi nagy prófétának, aki visszatért a halálból.
15. És ti mit gondoltok erről?
16. Péter volt az első, aki válaszolt: Te vagy a világ Megváltója, az élő Isten Fia.
17. Jézus elmosolyodott: Péter, Jónás fia, boldog lehetsz, mert aki ezt felismeri, abban Isten Szelleme munkálkodik!
18. De figyelmeztetek, el ne bízd magad! A te neved, a Péter, azt jelenti: szikla-darab. Az egyházat azonban én azon a kősziklán építem fel, amelynek te csak is egy darabja vagy! Nem a te szilárdságod fog megtartani, hanem az a szilárd alap, amelyen állsz - az pedig én vagyok, ahogy mondtad is: a világ Megváltója, az Isten Fia! Aki ennek a kősziklának a része marad, az bezúzza majd a pokol kapuit is, amikor meg kell hódítani a Sátán birodalmát!
19. És ez még nem minden! Ha majd felkészült leszel, többé semmi nem fog korlátozni abban, hogy használd a mennyei erőforrásokat! Minden ajtó megnyílik majd előtted, és hatalmat kapsz a kegyelem kihirdetésére éppúgy, mint az ítélet kinyilvánítására. De ne feledd, neked kell mindig Isten rendelkezésére állnod, s neked kell megvalósítanod Isten tervét itt a földön, nem ő fog a te terveidhez asszisztálni!
20. Ezután megparancsolta a tanítványainak, hogy egyelőre ne beszéljenek ezekről a dolgokról másoknak.
21. Ettől kezdve azonban következetesen elkezdte felkészíteni a tanítványait arra, hogy nemsokára Jeruzsálemba kell mennie, ahol a vallási vezetők megöletik majd, de harmadnapra fel fog támadni.
22. Péternek ez persze nem tetszett, és elkezdte korholni Jézust: Ugyan már, ekkora badarságot! Ilyen nem történhet meg veled, ez lehetetlen!

23. Jézus ekkor erélyesen rászólt Péterre: Egyik pillanatban Isten Szelleme, a másikban pedig már a Sátán lelkülete szól belőled! Próbáld meg felülemelkedni az emberi érdekeken és érzéseken, és kezdj el ráhangolódni Isten tökéletes tervére!
24. Aztán a többiek felé fordult: Ha velem akartok tartani, akkor a megaláztatásba és a halálba is követnetek kell engem, nem csak a népszerűségbe meg a csodák közé!
25. Döntenie kell mindenkinek: aki azt hiszi, hogy képes megváltani a saját életét, az biztosan el fog veszni. De ha rám bízátok az életetek megváltását, akkor élni is fogtok!
26. Mert mit értek azzal, ha van pénzetek, karrieretek, hírnevetek, de közben üres a szívetek és boldogtalanok vagytok? Ugyan mivel fizetnétek ki az Isten felé való tartozásotokat az elrontott életetekért? Pénzzel? Ugyan már...!
27. De nemsokára meglátjátok majd a világ Megváltóját, ahogy az Atya dicsőségében, az angyali seregek élén leleplezi minden ember életének valódi értékét.
28. Sőt, azt mondom nektek, néhányan közületek előbb meglátják Isten dicsőségének leplezetlen megjelenését énrajtam, mint sejtenék! Akkor majd belekóstolhattok abba, amiben a mennyben lesz részetek!

TIZENHETEDIK RÉSZ

1. Hat nappal később Jézus felment egy közelben lévő magas hegy tetejére, s magával vitte oda Pétert, Jakabot és Jánost is.
2. Ott nyíltan felfedte előttük isteni dicsőségét: a Napnál is vakítóbban ragyogott az arca és a ruhája, és Isten mennyei dicsősége vette körül az egész testét.
3. Ekkor megjelent Jézus mellett Mózes, a törvényadó, és Illés, a próféták legnagyobbja, és hosszasan beszélgettek hármásban.
4. Péter ekkor hirtelen ötlettől vezérelve közbeszólt: Uram, így hármásban kellene folytatni a missziót, akkor aztán mindenki megtérne! Mit szólnál, ha építenénk itt mindhármatoknak egy-egy emlékművet!
5. Még be sem fejezhette a mondatot, ragyogás borította be az egész hegytetőt, és megszólalt Isten hangja felettük: Ő az én szeretett Fiam, én kizárólag őbenne gondolkodok! Nektek sem Mózesre vagy Illésre van szükségetek, hanem egyedül Őreá! Őt kövessétek és Neki engedelmeskedjétek!
6. Amikor a tanítványok ezt hallották, rémülten borultak Jézus elé.
7. Jézus ekkor odahajolt hozzájuk: Ne féljétek! Most már felkelhettek!
8. Amikor fel merték emelni a fejüket, már csak Jézust látták, Mózes is, Illés is, a ragyogás is eltűnt.
9. Miközben jöttek le a hegyről, Jézus megparancsolta a három tanítványnak: Ti most láttátok a mennyei dicsőséget, amiről korábban beszéltem nektek, de egyelőre nem beszélhettek róla senkinek! Majd ha megtörtént a halálom és feltámadásom, elmondhatjátok, mit éltetek át ezen a hegyen, de addig nem!
10. Mivel Illés megjelenése kicsit összezavarta a tanítványokat, megkérdezték Jézustól: Mondd, miért tanítják azt a vallási vezetők, hogy Illésnek a Megváltó előtt kell eljőnnie, ha te vagy a Megváltó, és Illést csak most, utánad láthattuk meg?
11. Jézus így válaszolt: Illés feladata, hogy a Megváltó munkáját előkészítse.
12. Csakhogy Illés nem most jött el, hanem jóval korábban, még énelőttem, csakhogy a többség nem ismerte fel, inkább kigúnyolták, megvetették és megölték. Ugyanígy azt sem ismerik fel, hogy a Megváltó is eljött már, és ezért fognak engem is kigúnyolni, megvetni és megölni.
13. Ekkor esett le a tanítványoknak, hogy Jézus Bemérítő Jánosról beszélt, mert ő volt a Megváltó útkészítője, aki Illéshez hasonló erővel munkálkodott Izrael megtéréséért.
14. Amikor visszaértek a többiekhez a hegyről, egy ember rohant Jézushoz, és térdre borult előtte:
15. Uram, könyörgök gyógyítsd meg a kisfiamat, szörnyű rohamai vannak, még magában is kárt tesz miattuk.
16. Eljöttem hozzád Uram, de csak a tanítványaidat találtam itt, és ők nem tudták meggyógyítani a fiamat.

17. Jézusból felszakadt egy keserű sóhaj: Ezt nem hiszem el! Azon nem csodálkozom már, hogy ez az egész nemzedék ennyire hitetlen, de hogy a saját tanítványaim még mindig alig különböznek tőlük, azért az elkésérítő! Mi lesz ezekkel, ha én már nem leszek velük?! - De azért odafordult a kétségbeesett apához: Hozd ide a fiadat!

18. Amikor Jézus ránézett a fiúra, azonnal látta, hogy a rohamok démoni betegségből fakadnak.

Hatalommal kiűzte a gonosz démont a fiúból, és annak távozásával a betegsége is azonnal megszűnt.

19. Amikor magukra maradtak, a tanítványok Jézus köré gyűltek: Mondd Urunk, mi miért vallottunk kudarcot?

20. Azért, mert még mindig nem veszitek komolyan azt, amire annyi ideje tanítalak benneteket! - válaszolta nekik Jézus. - Ha csak egy mákszemnyi hitetek lenne, de az végre működné is, akkor semmiben nem vallanátok kudarcot, még ez a hegy is a tengerbe ugrana, ha hittel parancsolnátok neki!

21. Csakhogy a hittel való szabadításhoz nem elég parancsolgatni! Ahhoz egy imádkozással és bőjtöléssel együttjáró életmód szükséges!

22. Később, amikor Galileában összegyülekeztek Jézus tanítványai, újból emlékeztette őket a közeljövő eseményeire: Készüljete fel arra, hogy a Megváltót nemsokára elfogják,

23. és gyalázatos módon meg is ölik. De ne essetek kétségbe, mert a harmadik napon fel fogok támadni! - Ettől függetlenül a tanítványok nagyon elkésereáltak.

24. Amikor Kapernaumba érkeztek, a Jeruzsálemi Templom adószedői odamentek Péterhez: Mondd, a ti mesteretek meg fogja fizetni a törvényeinkben előírt adót?

25. Természetesen - válaszolta Péter. Mikor visszatért a többiekhez, Jézus elément, és még mielőtt bármit is mondhatott volna Péter, megelőzte őt: Mit gondolsz Péter, adót kitől szed a király, a saját gyerekeitől vagy az alattvalóitól?

26. Természetesen az alattvalóitól - válaszolta Péter. - Akkor tehát a saját gyermekeinek nem kell adót fizetniük, ugye? - kérdezett vissza Jézus. - Tehát nekem sem kellene, ha én vagyok az Isten Fia, ugye?

27. De nehogy még ezért is belénk kössenek - folytatta - menj ki a tengerpartra, vedd ki a horgodat, és az első halnak a szájában, amit kifogsz, megtalálod a templomadó teljes összegének a dupláját. Menj, és fizesd be mindkettőnk nevében!

TIZENNYOLCADIK FEJEZET

1. Még ugyanabban az órában odament Jézushoz a többi tanítvány, hogy megkérdezzék tőle: Urunk, az Isten országában ki kapja a legnagyobb tekintélyt és megbecsülést közülünk?

2. Jézus odahívott egy kisgyermeket, és a tanítványok elé állította:

3. Nézzétek meg ezt a gyereket! Ha nem lesztek hozzá hasonlóak, akkor nem hogy tekintélyt vagy megbecsülést nem kaptok az Isten országában, de be sem juttok oda!

4. Tekintélyt és megbecsülést pedig az kap Istentől, aki vállalja ugyanazt a függő viszonyt Vele, mint amiben egy gyermek él a szüleivel. Ebből a függőségi viszonyból ugyanis mindig alázatosság és engedelmesség fakad.

5. Azt is tudnotok kell, hogy ha valaki egy gyermekkel jól tesz, vagyis nem vár a jóságáért cserébe semmit, az olyan, mintha velem tenne jól. Az ilyen ember önzetlen jóságáért tőlem kap majd jutalmat.

6. Viszont aki visszaél azzal, hogy valaki gyermekként ragaszkodik hozzám és hisz bennem, és kihasználja az Isten gyermekeit, az a büntetését is tőlem fogja megkapni! Ti csak maradjatok mindig olyanok, mint a gyermekek, és én majd megvédelek benneteket!

7. Sok szenvedés van és lesz a világon az emberek szándékos rosszindulata miatt. Sajnos ez kikerülhetetlen, mert a világ a bűn hatalma alatt áll. De jaj annak, aki másoknak szenvedést okoz és aki másokat meggátol abban, hogy hitre jusson!

8. Ti magatok is jobban tennétek, ha minden akadályt elvetnétek magatok elől, csak hogy Istennel közösségbe kerüljétek! Ha a kezed vagy a lábad, vagyis a tetteid vagy az útjaid gátolnak meg abban, hogy elfogadd az üdvösséget, akkor tanulj a csapdába esett rókatól, aki még a saját lábát is lerágja, csak hogy megmeneküljön!
9. Ha a bűn a szemedben keresztül kötöz meg, jobban járnál, ha megvakulnál, főleg a bűnre, mert ép testtel és ép szemekkel a mennybe még nem juthattok be, oda a szíveteknek kell épnek lennie!
10. Soha ne vessétek meg gőgösen az olyanokat, akik ilyen gyermeki, naív hittel követnek engem és ragaszkodnak hozzám, mert az ő őrző angyalaik folyamatosan kapcsolatban vannak az én mennyei Atyámmal, és higgyétek el, hogy meg is védik őket, ellenetek azonban tanúskodni fognak.
11. Értsétek meg, én az ilyen árván maradt gyermekekért jöttem el, akik elszakadtak a mennyei Atya szülői házából, hogy megkeressem és hazavezessem őket!
12. Hadd magyarázzam meg másként: ha egy embernek van száz juha, és azok közül egyet elveszít, szerintetek mit fog tenni? Elmegy, és megkeresi azt az egyet, mert az övé, hozzá tartozik, és neki nagyon értékes. Egy időre magára hagyja ugyan a kilencven kilencet, de azok jó helyen vannak. Őrá most annak van szüksége, amelyik eltévedt.
13. És ha történetesen megtalálja, akkor higgyétek el, sokkal boldogabb lesz, mintha otthon maradt volna a maradékkal.
14. Ugyanígy van veletek a mennyei Atya is: nem akarja, hogy akár egyetlen egy is elveszen közületek! Mert nagyon szeret benneteket, és nagyon értékesek vagytok neki!
15. Ezt tanuljátok meg Tőle, hogy ennyire fontos legyen mindig számotokra is a másik ember! Éppen ezért ha valakiben csalódsz, mert vétkezik ellened, ne mondj le róla, és ne hagyd elveszni! Menj utána, és győzd meg őt arról, hogy szereted, hogy még így is fontos neked, és hogy lehet rendezni minden bűnt, mert van bocsánat és van helyreállítás! Így tudod megmenteni te is a másik embert.
16. Ha nem hallgat rád, még akkor se mondj le róla! Vegyél magad mellé másokat is, és menjetek együtt utána, hogy meggyőzzétek őt arról, hogy szeretitek őt és hogy van helyreállítás a számára.
17. Ha még mindig menekülne a helyreállítás elől, akkor az egész gyülekezet menjen utána, kérlelje és szolgáljon feléje! Éreztessétek vele, hogy ő még mindig hozzátok tartozik, és várjátok őt vissza magatok közé, mert a gyülekezet közösségében még a legnagyobb bűn után is helyre lehet állni! - Persze mindenki szabad ember, és ha ez sem használ, és mindezek ellenére továbbra is a bűnét választja, akkor ki kell mondanotok, hogy immár nem tartozik hozzátok! Tekintsetek rá úgy, mint aki felé a megtérés evangéliumának hirdetésével kell újra szolgálnotok.
18. Ha követitek ezt az útmutatást, akkor a tetteitek összhangban lesznek Isten munkájával és akaratával. Így tudjátok kinyilvánítani az emberek között Isten megbocsátó szeretetét éppúgy, mint a bűnnel kompromisszumot soha nem tűrő ítéletét.
19. Azt is megígérem nektek, hogy ahol két ember egységben tud lenni egymással mindenben, akkor kérjenek bármit közösen, megadja azt nekik az én mennyei Atyám.
20. Egyetlen kritériuma van csak ennek az ígéretnek: hogy ebben az egységben én is jelen vagyok, és amit kértek, azt az én tanításaim alapján kéritek!
21. Péter közben már visszaért az adófizetésből, és megkérdezte Jézustól: Uram, az előbb azt tanítottad, hogy bocsássunk meg azoknak, akik vétkeztek ellenünk. De hol a határa ennek? Mi van akkor, ha valaki újra és újra vétkezik ellenem, miután és újra és újra megbocsátottam neki? Meddig játszuk ezt a játékot? A rabbinikus tanítás szerint csak háromszor kell megbocsátani valakinek. Ha én mondjuk megduplázom ezt, akkor hetedszerre már megszakíthatom vele a kapcsolatomat, hogy ne bántson tovább?
22. Péterem, a megbocsátásnak nincsen határa! Soha ne számold, hányszor bocsátottál meg már valakinek! Isten sem számol, amikor te kérsz bocsánatot tőle!
23. Elmondok nektek egy történetet a megbocsátással kapcsolatosan, figyeljétek a tanulságára! Volt egy király, aki el akarta számoltatni az adósait.
24. Az egyik adósa 10.000 talentummal tartozott neki, vagyis akkora összeggel, ami 240.000 évnyi munkabérnek felelne meg.

25. Persze ezt lehetetlen megfizetni. A király megparancsolta, hogy árverezzenek el mindent, amije csak van, őt pedig az egész családjával együtt adják el rabszolgának.
26. Az adós zokogva könyörgött, hadd kapjon még egy kis időt, hogy kifizesse a tartozását.
27. A király pedig, mivel tudta, hogy ekkora adósságot a világ végéig sem tudna visszafizetni ez az ember, megkönyörült rajta, és minden tartozását elengedte.
28. Nem sokkal később aztán ez az ember, találkozott valakivel, aki meg neki tartozott. Ahhoz képest, amivel ő tartozott a királynak, ez az adósság igazán jelentéktelen volt, mindössze három havi munkabér összege. És tudjátok mit csinált az ő adósával? Elkezdte verni és fojtogatni, hogy azonnal fizesse ki a tartozását.
29. Az adósa ugyanúgy zokogva könyörgött neki, mint nem sokkal korábban ő a király előtt, hogy várjon még türelemmel, mindent kifizet (ennyi pénzt ráadásul reálisan vissza is lehet fizetni)
30. de emberünk kegyetlen volt és szívtelen, és börtönbe záratta az adósát.
31. Amikor értesültek erről azok, akik tudták, hogy a király mekkora adósságot engedett el neki, nagyon felháborodtak a gonoszságán, és azonnal jelentették a királynak ezt a gyalázatos esetet.
32. A király is nagyon felbőszült és azonnal beidéztette ezt az embert: Hogy te mekkora alávaló gazember vagy! Én elengedtem neked azt az adósságot, amit soha életedben nem tudtál volna visszafizetni, mert könyörögtél hozzám, és én könyörültem rajtad!
33. Te pedig azonnal elintézted azt, aki egy jelentéktelen összeggel tartozott neked, azok után, amit én tettem veled?! Hogy lehetsz ennyire hálátlan felém és kegyetlen egy másik ember felé?!
34. Hát tudd meg, hogy életed végéig a börtönben fogsz rohadni!
35. Hát vonjátok le a tanulságot ebből a történetből, mert ugyanígy fog tenni veletek is az én mennyei Atyám, ha mentek hozzá bocsánatért könyörögni, miközben ti magatok nem akartok megbocsátani másoknak.

TIZENKILENCEDIK FEJEZET

1. Miután Jézus befejezte ezt a tanítását, tovább indult Galileából Júdea Jordánon túli határterületeire.
2. Oda is nagy tömeg követte, Jézus pedig meggyógyította mindazokat, akik közülük betegségükkel hozzá fordultak.
3. Kimentek hozzá a farizeusok is, és újra elkezdtek zaklatni, csakhogy valamilyen módon megosszák az ő követőit: Mondd Mester, felbontható-e a házasság, ha akármilyen okból kifolyólag a házastársak válni akarnak? Te melyik nézetet osztod, a szabadelvűt vagy a törvénykezőt? **[Lábjegyzet Sammai és Hillel rabbi tanításáról!]**
4. Jézus így válaszolt: Miért nem inkább a Szentírást olvassátok ahelyett, hogy állandóan a bölcséitekre hivatkoztok? Avagy nincs benne a Teremtéstörténetben, hogy Isten megalkotta a férfit és a nőt,
5. hogy azok a házasságban testileg-lelkileg eggyé legyenek, s egymással kiegészülve az életük teljessé legyen? Elhagyják ezért szüleiket, és új családot alapítanak - ez az élet rendje Isten terve szerint.
6. Ők többé nem értelmezhetőek külön-külön, mert a házasság szövetségében visszavonhatatlanul eggyé váltak. Isten a házasságot ilyen végleges szövetségnek alkotta meg, tehát nem bontható fel. Ti persze megteszitek, csak tudnotok kell, hogy az mindig nagyon súlyos következményekkel jár, hiszen ezzel egy Isten által rendelt szövetséget törtök meg, ami Isten szemében bűn.
7. Ha igaz, amit most mondtál - vágta közbe a farizeusok - akkor hogyan engedhette meg Mózes azt, hogy szabályos válási procedúrával és papírokkal a férfi elválhat a feleségétől? Vagy azt mered állítani, hogy Mózes tévedett, és a Törvény hibás?
8. Én csak azt mondom - folytatta Jézus - hogy mi volt Isten eredeti elképzelése a házassággal kapcsolatban. Mózes ezt nem Isten parancsaként kommunikálta, inkább csak egy humánus engedményként tette lehetővé, mert látta, mennyire tönkre tudjátok tenni egymást egy házasságban a bűnös, önző és szeretetlen szívetek miatt.

9. De hogy teljesen világos legyen, egyetlen esetben tolerálható a válás, de akkor sem javaslat, és főképp nem parancs: ha a házastársad folyamatosan megcsal, és ebből nem is akar megtérni. Akkor nem kötelező fenntartani egy olyan kapcsolat formáját, aminek tartalma már régen nincsen. De ez az egyetlen tolerálható eset, amikor Isten is megengedi a szenvedő félnek, hogy kilépjen ebből a helyzetből. Ez az engedmény azonban csak a megcsalt félre vonatkozik, a válást csak ő kezdeményezheti, a házasságtörő fél nem. Sőt, aki elvesz valakit, aki miatt egy meglévő házasság felbomlott, az maga is bűnrészessé válik a házasságtörésben.

10. Erre önkéntelenül is kicsúszott a tanítványok száján: Ha a házasság ennyire végleges és komoly dolog, nem is érdemes felvállalni!

11. Dehogynem, de csak így érdemes, ennyire komolyan és véglegesen. Az egyedülmaradás egyébként ezerszer nehezebb, és amúgy is csak kivételes esetekben működik. Jegyezzétek meg, hogy az embert Isten házasságra teremtette!

12. Ez alól csak azok lehetnek kivételek, akik születésüktől fogva fizikailag alkalmatlanok a házasságra, esetleg életük folyamán lettek azzá, illetve akik ezt különleges kegyelmi ajándékként megkapják Istentől, hogy egyedül maradván olyan módon szolgálják Isten országának építését, ahogyan család mellett nem lehetne.

13. Ekkor gyermekeket hoztak hozzá, hogy Jézus áldja meg őket kézzrátételes imádsággal. A tanítványok azonban már megint rosszul reagáltak, mert megpróbálták azonnal elhessegetni őket Jézus közeléből, mondván hogy ne zaklassák a Mestert mindenféle apró-cseprő semmiséggel.

14. Jézus gyorsan közbelépett: Hagyjátok már békén azt, aki áldásért jön hozzám! Ezeknek a gyerekeknek is több esélye van a mennybe jutni, mint nektek, ha így folytatjátok!

15. Majd megáldotta őket, és tovább indult onnét.

16. Egy alkalommal felkereste őt egy jóvágású fiatalember, hogy megkérdezze: Mester, milyen jó tetteket kell végrehajtanom ahhoz, hogy örök életet nyerjek?

17. Csak egyféleképpen dönthetsz jól - de erről miért kérdezel engem, hisz állandóan csak erről beszélek! Ha te ettől függetlenül tényleg jó tettekkel akarod megfizetni az örök életet, akkor tessék, tartsd meg a Törvény összes parancsolatát!

18. Micsoda? Az összeset?! - kiáltott fel. Jézus elkezdte sorolni: Ne ölj, ne kövess el semmiféle szexuális bűnt, ne lopj, ne hazudj,

19. becsüld meg a szüleidet és gondoskodj róluk és szeress úgy minden embert, ahogyan önmagadat.

20. Csak ennyi? - kérdezte magabiztosan a fiatalember. - Én mindezeket mind megtartottam egész életemben. Akkor tehát ennyi elég is?

21. Jézus azonban átlátott rajta is, és azt mondta neki: Ha tényleg kell az örök élet, és ehhez jót akarsz tenni, akkor menj haza, és mivel tudom, hogy nagy vagyondod van, hát oszd szét az egészet a szegények között! Ha így teszel, az elég nagy jószág lesz ahhoz, hogy kincseket gyűjts vele a mennyben. Aztán gyere vissza, mert mindez arra elég, hogy áldást nyerj, de arra nem, hogy örök életed legyen, és csatlakozz hozzám! Az üdvösség ugyanis csak nálam kapható, azt semmilyen jó tettel nem tudod megvásárolni.

22. A fiatalember erre teljesen leforrázva eloldalgott, mert tényleg óriási vagyona volt, és sajnálta szétosztani.

23. Jézus szomorúan nézett utána, majd a tanítványaihoz fordult: Komolyan mondom nektek, az ilyen magabiztos, gazdag és sikeres emberek jutnak be a legnehezebben a mennyek országába. Ők nem érzik magukat erőtlennek és kiszolgáltatottnak, épp ezért igazából nincs is szükségük Istenre. És nem tudnak kegyelemben sem gondolkodni, csak áruban, amit megvehetnek Istentől.

24. Sajnálom őket, mert a legvastagabb hajókötelet is könnyebb befűzni egy varróútba, mint egy ilyen önigazult, dúsgazdag embert a megtérésig elvezetni, hogy a mennybe juthasson.

25. A tanítványok ezt hallva egészen elkedvetlenedtek: Mi meg azt gondoltuk, micsoda tanítvány lehetett volna belőle! De mondd, akkor egyáltalán van valakinek is esélye a mennybe jutni, ha még ő sem elég jó?

26. Jézus rájuk nézett: Még mindig nem értitek, hogy nem érdemek vagy jóság alapján lehet üdvösséget nyerni?! Ember számára lehetetlen, hogy önmagát megváltssa. Isten azonban elküldte hozzátok a Megváltót!

27. Péter ekkor megkérdezte: Uram, mi mindenünkről lemondunk, és csatlakoztunk hozzád, megtettük mindazt, amit ez a fiatalember nem akart megtenni. Hát ez sem ér semmit a te szemedben?

28. Dehogynem, nagyon is sokat ér a szememben mindaz, amit értem tettetek! Csak értsétek meg, az Isten országába való bejutás akkor sem azon múlik, hogy ti mit tesztek értem, hanem hogy én mit teszek értetek! Aztán hogy mi lesz veletek utána, hogy milyen áldást örököltök és milyen jutalmat kaptok, ha már benne vagytok, az már valóban attól függ, amit tettetek! Azt megígérhetem már most, hogy a világ újjáteremtése után ti mindannyian velem együtt fogtok uralkodni, s Izrael népének kormányzását rátok fogom bízni.

29. De mindenki, aki csatlakozik hozzám, és értem elhagyja az otthonát, a családját, feladja a megélhetését, az egyrészt örök életet kap tőlem kegyelemből, másrészt százszoros áldásban lesz része Istentől az engedelmességéért.

30. Higgyétek el, lesznek nagy meglepetések majd az ítéletkor: akik szerintetek a legjobbak, lehet, hogy a sor végén fognak állni Isten előtt, és akiket meg ti raknátok leghátulra, azok lehet, hogy ott állnak majd legelől.

HUSZADIK FEJEZET

1. Hogy jobban értsétek - folytatta Jézus - Isten olyan, mint egy mezőgazdász, aki kora reggel napszámosokat fogadott a földjére.

2. Meg is egyezett velük egy napi munkabérben, majd munkába állította őket.

3. Délelőtt aztán újabb napszámosokat fogadott fel, akik munka nélkül ácsorogtak a piacon,

4. és megegyezett velük is, hogy a munkájukért tisztességesen megfizeti őket.

5. Aztán ugyanígy tett délben és koradélután is,

6. sőt, a munkaidő vége előtt egy órával is talált még munkanélkülieket, akiket senki nem fogadott fel.

7. A gazda ekkor még ezeket is felfogadta, és tisztességes fizetségért őket is elküldte a földjére dolgozni.

8. Amikor aztán vége lett a munkaidőnek, megbízta a pénztárosát, hogy mindenkinek fizesse ki az egy napi munkabért, azoknak is, akik csak egy órát dolgoztak, sőt, velük kezdje a kifizetést.

9. Amikor elsőként az utolsók jöttek, nagyon megdöbbenek, hogy az egy órányi munkájukért az egész napi munkabért megkapják.

10. Akiket elsőként fogadott fel a gazda, erre azt gondolták, hogy mivel ők voltak az első, s ennél a gazdánál az utolsók is ilyen jól járnak, bizonyára ők is a sokszorosát kapják annak, ami járna nekik.

11. De amikor végre ők kerültek sorra, és ők is ugyanazt az egy napi bért kapták, mint mindenki más, nagyon felháborodtak:

12. Hogy lehet, hogy mi, akik az egész napot végigdolgoztuk, mert elsőként álltunk be a munkába, ugyanannyit kapunk fizetségként, mint azok, akik utolsóként csak egy órát dolgoztak?

13. A gazda így válaszolt nekik: Barátaim, miért elégedetlenkedtek? Azért, mert másokkal szemben nagyvonalú vagyok? Hiszen ti is megkaptátok mindazt, amit megígértem nektek, akkor miért fáj, hogy mások is ugyanannyit kapnak, mint ti?

14. Menjetek el békességgel, és törődjetek bele, hogy én mindenkinek ugyanannyit akarok adni, mint nektek! Erre nincsen más magyarázat, csak az, hogy én úgy döntöttem, hogy a munkásaim bére attól függ, hogy nekem dolgoznak, s nem attól, hogy elsőként vagy utoljára álltak be hozzám!

15. Vagy talán nem tehetek jót a saját akaratomból másokkal? Azért kárhoztatsz, mert másokhoz jó vagyok? Pedig még csak károd sincs belőle!

16. Értitek ezt a példázatot - kérdezett rá a tanítványaira Jézus - hogyan lesznek az elsőből utolsók? A munkájukkal nem volt baj, de a lelkiületükkel igen. Ne felejtsetek el ezt a történetet később sem, hiszen ti az első között vagytok!

17. Jézus ezek után Jeruzsálembé indult, és csak a tizenkét tanítványát vette maga mellé. Útközben igyekezett felkészíteni őket arra, ami nemsokára történni fog:
18. Amikor Jeruzsálembé érünk, engem elfognak a főpapok és a vallási vezetők, és halálra fognak ítélni.
19. Előtte kigúnyolnak, megaláznak, megkorbácsolhatnak és végük keresztre feszítenek, mint egy közönséges bűnözőt. De ti ne essetek kétségbe, harmadnapra fel fogok támadni a halálból!
20. Éppen befejezte a mondatát, amikor felbukkant a Zebedeus-fiúk anyja, odament egyenesen Jézushoz, és leborult előtte, jelezve, hogy kérni szeretne tőle valamit.
21. Jézus lehajolt hozzá: Mi a kívánságod? Az asszony erre azt mondta: Hallottam, amikor azt mondtad, hogy a tanítványaid veled együtt fognak uralkodni majd. Azt szeretném, ha megígérnéd nekem, hogy a két legtekintélyesebb pozíciót az én két fiamra bízod majd.
22. Jézus nagyon felháborodott ezen: Nektek elment az eszetek?! - Majd odafordult Jakabhoz és Jánoshoz: Hát mit gondoltok, végig járhatjátok azt az utat, amit nekem kell végigjárni? Tudjátok vállalni mindazt velem együtt, ami rám vár? - Azok ketten azt mondták: Igen.
23. Hát tudjátok, mit - válaszolta nekik Jézus - végig is fogjátok járni azt az utat, amit nekem is végig kell járnom, bár úgy látom, még mindig nem értitek, mit is vállaltatok be. De hogy ki melyik trónon fog ülni majd a mennyben, azt úgysem én döntöm el, majd az én Atyám eldönti.
24. A másik tíz tanítvány, akik mindezeket végighallgatták, nagyon megharagudtak a Zebedeus-fiúkra.
25. Jézus azonban látta, hogy csak azért haragszanak, mert nem nekik jutott eszükbe először ez az egész, ezért odafordult hozzájuk: A pozíciót és a hatalmat lehet arra használni, hogy másokkal úgy bánjunk, ahogy nekünk tetszik. Így csinálják a pogány uralkodók is.
26. De közöttetek ez nem így lesz, ugye! Ha pozíciót vagy hatalmat akartok, akkor kezdjétek el szolgálni mások felé,
27. mert Isten országában azok kapják a legjobb pozíciókat, akik a legnagyobb áldozatokat is vállalják az emberekért.
28. Vagy nem tűnt fel nektek eddig, hogy még a világ Megváltója sem azért jött közétek, hogy parancsolgasson, hanem hogy a legjelentéktelenebbnek látszó ember legjelentéktelenebb problémájában is a segítségére legyen?! Vagy hogy meghaljon érte és helyette?!
29. Később, mikor már Jerikót is maguk mögött hagyták, nagy sokaság kísérte őket még a városból.
30. Ült ott a Jeruzsálembé vezető út szélén két vak koldus, akik ahogy meghallották, hogy Jézus halad el előttük, hangosan elkezdtek kiabálni: Urunk, Dávid Fia, könyörülj rajtunk!
31. A tömegből többen megpróbálták elhallgattatni a két koldust, de azok nem hagyták magukat, és egyre hangosabban kiabáltak, hogy Jézus észrevegye őket.
32. Amikor Jézus figyelte rájuk, odament hozzájuk és megkérdezte tőlük: Mit kívántok tőlem?
33. Semmi másra nem vágyunk jobban, minthogy lássunk!
34. Jézus mélyen megindult, látván a nyomorúságukat, rátette a kezét a szemükre, és abban a pillanatban megszűnt a vakságuk. Ők pedig csatlakoztak Jézushoz és követték őt.

HUSZONEGYEDIK FEJEZET

- Amikor útban Jeruzsálem felé Betfagé városához értek, ahol az Olajfák hegye is volt, magához szólított kettőt a tanítványai közül:
- Menjétek át a szomszéd faluba, találtok ott egy szamarat kipányvázva a csikójával együtt. Hozzátok el azokat hozzám!
- Ha bárki megkérdezné, hogy hova viszitek, mondjátok meg neki, hogy a Megváltónak van szüksége rájuk. Ne féljétek, nem lesz baj, senki nem fog gátolni benneteket!
- Így teljesedett be az, amit Zakariás próféta megjövendölt:
- „Vigyétek el a hírt Sion Leányának (azaz Jeruzsálem lakosságának):
Íme, megérkezett a Királyod, szelíden és alázatosan,
fényes paripa helyett egy közönséges teherhordó számár hátán ülve.”

6. A tanítványok pedig elmentek, és mindent pontosan úgy tettek, ahogy Jézus meghagyta nekik.

7. Amikor visszaérkeztek a szamarakkal, a saját ruháikat terítették a csikóra, és Jézus felült rá.

8. Az ővele tartó tömegből sokan szintén levetették köntöseiket, és Jézus elé terítették, hogy tiszteletüket kifejezzék az érkező király előtt. Mások az útszéli pálmafák ágait szórták az útra ugyanezért.

9. Rengetegen vették körbe Jézust, és hangosan dicsőítették Istent ezekkel a szavakkal: Dicsőség Dávid Fiának, a Megváltónak! Áldott, aki az Úr nevében érkezett! Dicsőség Istennek a magasságban!

10. Jézus ilyen körülmények között érkezett meg Jeruzsálembe. A város lakosságának egyik fele az ünneplők között volt, a másik fele azonban nagyon felháborodott azon, hogy valaki Megváltó Királyként vonul be a városba, és ezt kérdezték dühösen: Mit képzelsz ez magáról?!

11. Akik pedig hallották ezt az ünneplő tömegből, fellelkedve válaszoltak nekik: Ő Jézus, a galileai Názáretből származó próféta!

12. Jézus a bevonulása után azonnal a Jeruzsálemi Templomba ment, és kizavarta onnan mindazokat, akik vásárcsarnokot csináltak a pogányok számára imádkozásra fenntartott helyből. A pénzváltók asztalait felborogatta a zsidók számára való áldozati galambok ketreceivel együtt.

13. Nagyon dühös volt Jézus, és magából kikelve kiabált velük: Az én házam az imádság háza, mondja az Úr, ti meg ocsmány módon itt akartok meggazdagodni?! Ez is az Írásban van, ezt bezzeg nem ismeritek, ti álszent „írástudók”!

14. A vakok és a mozgássérültek, akiket egyébként kitiltottak a Templomból az akkori vallási vezetők, erre felbátorodtak, és bementek Jézushoz a pogányok udvarába. Jézus ott szolgált feléjük, és mindannyiukat meg is gyógyította.

15. A főpapok és a vallási vezetők, akik értesültek arról, hogyan vonult be Jézus Jeruzsálembe, és látták, milyen csodákat tett a Templomban a betegekkel, ráadásul még a gyerekeket is el kellett viselniük, akik beözönlöttek a Templomba, hogy Megváltóként dicsőítsék Jézust, nagy haragra gerjedtek,

16. és felháborodva Jézushoz vonultak: Hát nem hallod, mit kiabálnak ezek itt? Azonnal hallgassd el őket! - Jézus így felelt nekik: Dehogynem hallom. De mondjátok, sosem olvastátok még Dávidnak a Megváltóról szóló zsoltárában azt, hogy „Gyermekek fogják majd dicsőíteni Istent a szabadításáért”?

17. De mivel már így is nagyon feszült volt a helyzet, Jézus otthagya őket, és kiment a városból Bethániába, és a szabad ég alatt töltötte az éjszakát.

18. Másnap reggel, amikor visszaérkezett a városba, éhes volt.

19. Meglátott egy fügefát az út mentén, odament hozzá, hátha talál rajta gyümölcsöt, amivel az éhségét csillapíthatná. Azonban nem talált rajta egyetlen gyümölcsöt sem, csak levelet, pedig a fügefafa általában folyamatosan hozza a gyümölcsét. Ekkor megátkozta a fügefát: Neked az a dolgod, hogy gyümölcsöt hozz! Ha alkalmatlan vagy arra, amire teremtettél, akkor száradj el! - És a fügefafa abban a pillanatban kiszáradt.

20. A tanítványok ezt látva nagyon megdöbbenek, nem értették, hogy mi történt itt, és miért.

21. Jézus ekkor hozzájuk fordult: A hitnek is az a rendeltetése, hogy gyümölcsöket teremjen! Ha van hitetek, még hozzá kértelkedés nélküli hitetek, akkor még a hegyek is megmozdulnak a szavatokra, hogy a tengerbe ugorjanak,

22. és ha bármit kértek az én mennyei Atyámtól, a ti hitetek gyümölcse az lesz, hogy megkapjátok!

23. Amikor visszatért a Jeruzsálemi Templomba, hogy tanítson, a főpapok és a vallási vezetők már várták, hogy számon kérjék az előző napi cselekedeteiért: Milyen jogon tanítasz itt és avatkozol bele a templomi dolgokba?! Ki adott neked engedélyt minderre?!

24. Jézus visszakérdezett: Válaszolok nektek, ha előbb ti is válaszoltok nekem:

25. Bemérintő Jánosnak ki adott engedélyt és jogot arra, hogy megtérésre hívja és bemérintse a bűnbánó embereket? Meritek-e kijelenteni itt mindenki előtt, hogy János is csak egy önjelölt hamis próféta volt, aki mögött semmiféle isteni tekintély és felhatalmazás nem állt? - Mivel minden szem

rájuk szegeződött, a vallási vezetők gyorsan összesúgtak: Ha azt mondjuk most, hogy János Isten tekintélyével munkálkodott, akkor azzal fog visszavágni, hogy akkor mi miért nem hittünk neki?
26. Ha viszont azt mondjuk, hogy önjelölt hamis próféta volt, akkor meglincsel bennünket ez a tömeg, hiszen ők meg hittek Jánosnak.

27. Visszafordultak tehát Jézus felé, és hogy kibújjanak a válaszadás felelőssége elől, azt mondták: Nem tudjuk mi azt. Jézus ekkor ezt mondta nekik: Ha ti nem akartok választ adni nekem, akkor én sem válaszlok nektek!

28. De azért hadd kérdezzek tőletek még valamit - folytatta Jézus. Mit gondoltok erről a történetről: egy embernek volt két fia. Odament az egyikhez: Fiam, menj ki a földemre, és dolgozz ott a szőlőkkel.

29. Ez a fiú azt mondta az apjának: Dehogy megyek! - De aztán csak meggondolta magát, és kiment a szőlőbe dolgozni.

30. Közben az apa odament a másik fiúhoz is, és azt is megkérte, hogy menjen ki a szőlőbe dolgozni. Az meg azt mondta neki: Persze apám, kimegyek - de aztán mégsem ment el.

31. Nos, mi a véleményetek, melyik fiú engedelmeskedett az apjának? - A vallási vezetők azt felelték: Természetesen az első, aki mégis elment a földre dolgozni. - Ekkor Jézus szava megkeményedett: Hát akkor most nagyon figyeljetek rám: még az általatok megvetett adószedők és szajhák is előbb jutnak a mennybe, mint ti! Mert ők olyanok, mint az első fiú, először megvetik Isten törvényeit, de később megtérnek és engedelmeskednek neki. Ti azonban olyanok vagytok, amint a másik fiú, akik mindig szépen fogadkoztok Isten előtt, de eszetekbe sem jut engedelmeskedni neki!

32. Mert amikor eljött János, és hirdette a bűnök bocsánatát, az adószedők és a szajhák hittek neki és megtértek. Ti azonban, bár folyamatosan az Isten iránti nagy hűségetekre hivatkoztok, nem hittetek neki és nem tértetek meg!

33. De mondok nektek egy másik történetet is példázatként, hátha tanultok belőle: Egy másik gazda, akinek szintén szőlője volt, körül kerítette a birtokát, szőlőprést építtetett, és egy őrtornyot is állíttatott, hogy biztonságban legyen a gazdasága. Azután az egészet rábízta a munkásaira, ő pedig külföldre utazott.

34. Amikor elérkezett a szüret ideje, elküldte az ügyintézőit a szőlőmunkásokhoz, hogy számoljanak el a haszonnal.

35. A munkások azonban nem akartak fizetni, ezért inkább elintézték a gazda küldötteit. Volt, akit megvertek, de olyan is volt, akit meggyilkoltak.

36. A gazda újabb követeket küldött, többet is, mint korábban, de ezek a gonosz munkások velük ugyanúgy elbántak.

37. Végül arra gondolt: Elküldöm hozzájuk a tulajdon fiamat, őt már csak nem merik bántani!

38. De amikor meglátták a bérmunkások, hogy a megbízójuk saját fiát küldte hozzájuk, akkor úgy döntöttek, megölik azt is, és ezzel magukhoz ragadják a fiú tulajdonjogát is.

39. Így is tettek: elkapták a földeken kívül, és meggyilkolták a fiút is.

40. Mit gondoltok, mit csinál ezekkel a gonosz bérmunkásokkal a föld tulajdonosa, amikor hazaérkezik?

41. Ugyan mit csinálna - válaszolták a vallási vezetők - ezeket a gonosz munkásokat egytől egyig kivégezteti, a munkát pedig rábízta másokra, akik hűségesek lesznek hozzá és engedelmeskednek neki.

42. Pontosan! - Válaszolta Jézus. - De mondjátok, ha értitek ennek a történetnek a tanulságát, akkor hogy lehet az, hogy nem értitek, amit a Zsoltárokból így találtok megírva: „Az a kő lett az épület sarokköve, amelyik az építőmunkások szemében semmit nem ért. De Isten döntött így, és ez lett minden ember előtt az Isten igazságáról szóló bizonyágtétel.”

43. Éppen ezért figyelmeztetek benneteket: visszavétektik tőletek az Isten országában való munkálkodásra szóló megbízatás, mert visszaéltetek velem, és másokat fog felfogadni a mennyei Atya, akik majd hűségesek lesznek hozzá és engedelmeskednek neki!

44. Aki pedig arra a bizonyos sarokkőre esik, vagy akire a sarokkő esik rá, biztosan bele fog pusztulni! Vigyázzatok tehát, mit tesztek Isten küldötteivel és az Isten Fiával!

45. Ekkor értették meg igazából, hogy Jézus végig őrölk beszélt a tömeg előtt.

46. Legszívesebben ott helyben elfogták volna, hogy megölessék, de visszafogták magukat, mert féltek a tömegtől, amely prófétának tartotta Jézust.

HUSZONKETTEDIK FEJEZET

1. Jézus pedig tovább folytatta a példázatokban való tanítást azokról, akik visszautasítják Isten országát:
2. Képzeljétek el, hogy egy király menyegzőt rendez a fiának.
3. Elküldte a szolgálait mindenkire, akiket meg akart hívni, hogy személyesen tolmácsolják a király meghívását. De azok, akiket a király akart meghívni, nem akartak elmenni a menyegzőre.
4. Ekkor másodszor is küldött szolgálait ezzel az üzenettel: Minden földi jó tálalva van, amit csak el tudtok képzelni, hát gyertek el a fiam menyegzőjére, mert ez mind rátok vár!
5. De azok csak közömbösen megvonták a vállukat, és azt mondták: Kit érdekel a király fiának menyegzője! - És elmentek inkább az ügyes-bajos dolgaikat intézni.
6. Többen közülük pedig megragadták a meghívóval érkező szolgálait, és jól elverték őket, sőt, sokat közülük meg is öltek.
7. Amikor értesült erről a király, óriási haragra gerjedt, kivezényelte a hadseregét, és az összes hálátlan és gyilkos meghívottját megölette, sőt még a városaikat is felégette.
8. Majd ezt mondta a szolgálainak: A menyegző készen áll, de akiket én akartam meghívni, azok hitvány módon visszautasítottak.
9. Hát menjetek ki a legforgalmasabb csomópontokba, és hívjatok meg bárkit, akivel csak találkoztok. Ne nézzétek, honnan jött, hogy néz ki, vagy hogy milyen volt a múltja és milyen a jelene. Mindenki jöhet, nincs feltétel!
10. A szolgálak elmentek, és akivel csak találkoztak, mindenkit meghívtak a királyi menyegzőbe. Aki pedig elfogadta a meghívást, az a királyi ház vendége lett.
11. Amint a király a vendégei között járt, észrevette, hogy az egyikőjük nem vette magára a bejáratnál mindenki számára ajándékba adott ünneplő ruhát, hanem a saját koszos munkásruháját hordta.
12. Odament hozzá, és megkérdezte tőle: Mondd, barátom, hogy merészelsz részt venni a menyegzőn ilyen koszos ruhában? Hát ennyire nem tisztelsz engem, hogy ilyen mocskosan és trehányul jössz ide, amikor én gondoskodtam ünnepi ruháról neked is?!
13. És parancsolt a szolgálainak: Dobjátok ki ezt az embert, mert az igaz, hogy a meghívás elfogadásának semmiféle feltétele nem volt, de a menyegzőn már nem lehet akárhogy megjelenni!
14. Majd egyenesen a vallási vezetőknek mondta: Mert sokan vannak olyanok, akiket a király meghívott volna, de nem akartak elmenni, és csak kevesen azok, akik elfogadták a meghívást.
15. Eddig bírták a farizeusok és a vallási vezetők, rögtön ezután kivonultak a Templomból, és elkezdtek terveket szőni, hogyan intézzék el Jézust.
16. Nem sokkal később elküldték hozzá a tanítványaikat a Heródes-pártiakkal együtt. Mester - szólították meg behízeltgősen - tudjuk, hogy feddhetetlen vagy, és hogy Isten igazságát helyesen tanítod, és hogy sosem keresel magadnak emberi szimpátiát.
17. Adj tehát választ itt nyilvánosan arra a kérdésre, ami mindenkit érint: Kell-e adót fizetnünk a császárnak vagy sem?
18. Jézus átlátott ezen az álnok csapdán, hiszen tudta, hogy ha igent mond, azzal a nacionalista zsidó elvekkkel kerül szembe, s a tömeg egyik felével, akiket a farizeusok képviseltek, ha viszont nemet, akkor a hivatalos császári rendeletekkel kerül szembe, s a tömeg másik felével, akiket a Heródes-pártiak képviseltek. Ezért így válaszolt: Álnok képmutatók vagytok, akik így akartok lejáratni engem!
19. De válaszolok nektek, csak hozzatok ide egy dénárt, amivel adót kell fizetni! - Akkor adtak neki egyet.
20. Kinek a képmását látjátok ezen az érmén? - kérdezte tőlük.
21. A császárért - felelték. Erre nagyon határozottan azt mondta nekik Jézus: Akkor adjátok meg a császárnak azt, amivel neki tartoztok, és Istennek azt, amivel meg Neki tartoztok!
22. A küldöttség ezt hallva megszégyenülten eloldalgott onnan.

23. Még ugyanabban az órában megkereste őt a szadduceusok küldöttsége is, akik pedig a feltámadást tagadták.
24. Ők meg ezzel próbálták meg Jézust nyilvánosan lejártni: Mester, Mózes azt tanította, hogy ha valaki gyermek nélkül hal meg, akkor a testvére vegye el feleségül az özvegyét, hogy a nemzetség ki ne haljon utód hiányában.
25. Hát nálunk volt hét testvér, akik pont így jártak. Meghalt a legidősebb utód nélkül, és a feleségét elvette a második testvér.
26. De meghalt a második is, annak se lett gyereke, hát elvette a harmadik. És ez így ment egészen a hetedik testvérig.
27. A végén pedig az asszony is meghalt.
28. Megmondanád nekünk, hogy a feltámadáskor ugyan melyiké lesz majd az asszony? Merthogy mind a hétnek a felesége volt.
29. Jézus így felelt nekik: Jobb lett volna, ha csendben maradtok, és nem gúnyolódnátok a feltámadással kapcsolatban, mert most csak azt bizonyítottátok ennyi ember előtt, hogy egyrészt mennyire nem ismeritek még Mózes törvényeit sem, másrészt pedig hogy eleve megkérdőjelezték Isten hatalmát.
30. Mert először is a feltámadás után nem lesz házasság, hanem olyanok lesznek az emberek, mint Isten angyalai.
31. Másodszor pedig Isten maga beszél a feltámadásról, gondoljatok csak arra, hogy Mózesnek nem így mutatkozott be:
32. „Én Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak Istene vagyok!”? Vagy talán azt mondjátok, hogy Isten a halottak Istene, és a földben elporladt emberekre hivatkozik Mózes előtt?!
33. Miután a tömeg látta és hallotta, milyen egyszerűen és világosan válaszolta meg Jézus azokat a kérdéseket, amelyek eddig mindig csak megosztást gerjesztettek, őszintén elismerték a bölcsességét.
34. Amikor a farizeusok meghallották, hogy Jézus a szadduceusokat is leszerelte, ismét köré gyűltek,
35. és egyikük, aki igen jól ismerte a törvényeket, megpróbálta újból sarokba szorítani:
36. Mester, melyik a legfontosabb parancsolat a Törvény 613 parancsolata közül?
37. Jézus így válaszolt: Szeresd az Urat, a te Istenedet, szenvedélyesen, elkötelezetten és ésszerűen.
38. Ez a legfontosabb parancsolat egyik része.
39. A másik része pedig, ami ezt kiegészíti, így szól: Szeress minden embert legalább annyira, mint saját magadat!
40. A Mózesi Törvények és a prófétai kijelentések mind-mind erre a két alapelvre épülnek. Ha ezt a kettőt meg tudod tartani, akkor mindet meg tudod tartani!
41. Ezután viszont Jézus kérdezte meg az egyre nagyobb számban összegyűlő farizeusokat:
42. Mondjátok meg nekem, kinek a leszármazottja a Megváltó, akit vártok? - Azok rögtön rávágta: Dávid király fia!
43. De ha Dávid király leszármazottja - folytatta Jézus - akkor hogyan beszélhetett róla maga Dávid az ő zsoltárában úgy, mint az ő Uráról és Istenéről?
44. Hiszen ismeritek ezt az idézetet az Írásokból: „Így szólt az Isten az én Uramhoz és Megváltómhoz: Ül az én jobbomra, míg ellenségeidet le nem győzöm és meg nem alázom!”
45. Ha tehát Dávid a Megváltót Urának szólítja, hogyan lehetne a saját leszármazottja?
46. A farizeusok csak hallgattak, és a hallgatásuk sokat mondó volt. Mert kiderült, hogy ilyen alapvető bibliai kérdésekre sem tudnak választ adni, a nyilvánvaló választ viszont, hogy Jézus Megváltóként az Isten Fia, viszont nem akarták kimondani. Inkább többet nem kérdeztek tőle semmit, mert látták, hogy úgysem tudnak kifogni rajta.

HUSZONHARMADIK FEJEZET

1. Jézus ekkor a tanítványaihoz fordult, és az őket körülálló sokaság előtt tanítani kezdte őket:
2. A vallási vezetők és a farizeusok azok, akik a szószékeken állnak és a tanításért felelnek.

3. Éppen ezért amit helyesen tanítanak, azt tanuljátok meg tőlük, és annak engedelmeskedjétek is. De az életüket ne kövessétek, mert az teljesen hiteltelen, hiszen ők maguk nem élnek aszerint, amit másoktól elvárnak.
4. Olyan bigott vallási törvényeket találnak ki és kérnek számon az emberektől, amiket épeszű ember nem is tud betartani, őket viszont senki nem kérheti számon, amikor semmibe veszik a saját törvényeskedéseiket.
5. Nekik csak a show számít, amit az emberek látnak belőlük. Mindent a népszerűségért, érdekből vagy a hatalomért tesznek.
6. A saját kiválóságukat ünnepeztetik az emberekkel a közös étkezésekkor éppúgy, mint a gyülekezeti rendezvényeken.
7. Azt élvezik, ha az emberek előre köszönnek nekik, és Mesternek szólítva őket hajlonganak előttük.
8. Ti azonban soha ne hasonlítsatok rájuk! Ne hívassátok magatokat Mesternek, mert abból csak egy van, maga a Megváltó. Mondjatok csak annyit: testvérek vagyunk.
9. Soha ne istenítsétek egyetlen embert se, mert a ti Istenetek a mennyei Atyátok, aki a mennyekben van!
10. És valamiféle szellemi vezetőnek vagy gurunak se tartsátok magatokat soha, mert csak egyetlen valódi szellemi vezető létezik: a Megváltó.
11. Ne várjátok el az emberektől, hogy tiszteljenek benneteket, hanem érdemeljétek ki azzal, hogy mindig ti tisztelitek és szolgáljátok őket!
12. Jegyezzétek meg: aki saját magát dicsőíti, az mindig elbukik, Isten előtt és az emberek előtt is. Az alázas ember azonban mindig tisztelik és megbecsülik, a földön éppúgy, mint a mennyben.
13. Ezután Jézus a farizeusok felé fordult: De rátok nagyon kemény ítélet vár, vallási vezetők és farizeusok! Ti csak úttorlaszok vagytok a menny felé vezető úton, mert ti magatok nem akartok megtérni a bűneitekből, akik viszont megtérnének, azokat csak akadályozzátok és hátráltatjátok!
14. Ítélet vár rátok a képmutatásotokért, mert imádkozni nagyon szépen tudtok, de a kiszolgáltatót özvegyeket kiforgatjátok még a vagyonukból is! Nagyon súlyos büntetés fogtok ezért kapni!
15. Ítélet vár rátok a képmutatásotokért, mert a világ végére is elmennétek, csak hogy valakit a saját pártjaitok számára megnyerjétek, de ezzel csak olyan vallásos törvényeket raktok rájuk, amik miatt állandó büntudatban fognak gyötrődni egy életen keresztül. Ráadásul nekik ezerszer rosszabb, mint nektek, mert ők még komolyan veszik azt a tanítást, amit ti csak hirdettek nekik, de magatok már rég semmibe vesztek!
16. Ítélet vár rátok a képmutatásotokért, mert ha egy ember Istenre hivatkozik előttetek, azt simán semmibe veszitek, de ha valaki a pénzére hivatkozik, amiből majd támogat benneteket, azt rögtön komolyan veszitek!
17. Kiben bíztok ti egyáltalán: Istenben vagy a támogatóitok pénzében?!
18. Ha valaki önmagát ajánlja Istennek, azt semmibe veszitek, de ha valaki ajándékot hoz Istennek, amit ti meg lenyúltok, az mindjárt tetszik nektek!
19. Hát mit gondoltok, Istennek mi számít jobban: az ajándék, amit hoznak, vagy annak a szíve, aki azt hozza?!
20. Aki tehát önmagát ajánlja Istennek, az mindenét ajánlja Istennek, amiye csak van!
21. Aki pedig Istennek ígér valamit, az mindenével tartozik Istennek, nem csak a pénzével!
22. Az ígéret az ígéret - teljesen mindegy, milyen körülmények között hangzik el! Isten tud róla, ezért előtte is számot kell adni arról, mennyire tartottuk meg a szavunkat!
23. Ítélet vár rátok a képmutatásotokért, mert abból adtok tizedet, amiből a Törvény szerint nem is kellene, de amit viszont a Törvény megkövetel tőletek, a becsületességet, az irgalmasságot vagy az elkötelezett hűséget Isten iránt, azt nem teszitek meg! Nehogy félreértsétek: nem az a baj, hogy abból adtok Istennek, amiből ő nem kért, hanem az, hogy erre hivatkozva felmentitek magatokat az alól, amit viszont egyértelműen megparancsolt nektek!
24. A legjelentéktelenebb dolgokon is mindig fennakadtok, de a legnyilvánvalóbb és legegységesebb dolgokat észre sem akarjátok venni!
25. Ítélet vár rátok a képmutatásotokért, mert kínosan ügyeltek minden vallási rituálé megtartására, de a szívetek tele van mocskos indulatokkal és motivációkkal!

26. Ostoba és álszent farizeusok: előbb a szíveteket tisztítsátok meg, a kegyes tradícióitoknak addig úgyszincs semmi értelme!
27. Ítélet vár rátok a képmutatásotokért, mert olyanok vagytok, mint a tavasszal kimeszelt sírok: kívülről tisztának tűntök, de belül mégiscsak egy hulla rohad!
28. Ilyenek vagytok ti is: kívülről minden követendő és tiszteletreméltó, de belül rohadtok a jól eltitkolt bűneitektől!
29. Ítélet vár rátok a képmutatásotokért, mert a rég meghalt elődeitek kultuszáért mindent megtesztek,
30. és gyalázzátok azoknak az emlékét is, akik Isten régi prófétáit megölték vagy elhallgattatták,
31. miközben pontosan ugyanazt teszitek, mint ők! Isten küldötteinek gyilkosai vagytok!
32. Hát mire vártok még?! Méltók lesztek őseitekhez!
33. Viperák kölykei, akik túltesznek az elődeiken is! De ne reménykedjete, nem fogjátok megúszni a büntetéseteket!
34. Mert amikor majd elküldöm hozzátok az én prófétáimat és tanítóimat, megöliket, keresztre feszítiket, megkínózzátok és városról városra üldöziket őket.
35. Ezzel fog rátok szállni az összes ártatlanul kiontott vér Ábeltől Zakariásig!
36. Ne feledjétek, amit most mondtam, mert még a ti generációtokban megtörténik mindez!
37. Ó Jeruzsálem népe! - kiáltott fel Jézus elkeseredetten - hányszor és hányszor próbáltalak megmenteni benneteket, de nektek nem kell a kegyelem és nem kell a megtérés, inkább megöliket Isten küldötteit és prófétáit!
38. De most magatokra maradtok, Isten még a Templomotokból is kivonul,
39. és mostantól kezdve nincs többé lehetőségetek a megtérésre, míg dicsőségesen vissza nem térek hozzátok!

HUSZONNEGYEDIK FEJEZET

1. Ezek után Jézus távozni akart a Templomból, de a tanítványai megállították, és csodálkozva mutattak a monumentális épületre: Mester, komolyan mondd, hogy Isten elhagyja ezt a gyönyörű Templomot?
2. Jézus így válaszolt nekik: Ez csak kő, amiből nemsokára nem marad más, csak egy romhalmaz! Istennek nem kövek kellene, hanem emberek!
3. Amikor már az Olajfák hegyén voltak, a tanítványok Jézus köré gyűltek: Mondd Mester, mikor történnek meg azok a dolgok, amelyekről az előbb beszéltél? Milyen előjelei lesznek a te dicsőséges visszajövetelednek és a világ végének?
4. Jézus erre a kérdésre egy hosszú tanítással válaszolt az utolsó időkkel kapcsolatban: Figyeljétek jól az előjelekre, nehogy valaki átverjen benneteket!
5. Mert jönni fognak olyan szellemi vezetők, akik magukat fogják reklámozni azzal, hogy „én vagyok a Megváltó!” - és sajnos sokan hinni is fognak majd nekik.
6. Háborúkról szóló híreket hallotok mindenfelől, de ne essetek pánikba, az Ítélet Napja még nem akkor fog eljönni.
7. De nemzetek támadnak egymás ellen, természeti katasztrófák, éhínségek és járványok lesznek majd mindenfelé.
8. Mindez globális pusztuláshoz fog vezetni.
9. Ebben az időszakban nagy üldözések lesznek, és mindenkit, aki hozzám tartozik és aki engem követ, elfognak majd, megkínóznak és megölnék. És az emberek gyűlölni fognak benneteket miattam.
10. Ekkor sokan eltántorodnak majd, és megtagadják a hitüket is, a testvéreiket is.
11. Hamis próféták fognak hazugságokat hirdetni, és sokan hinni fognak majd nekik.
12. Egyre gonoszabb lesz a világ, és az emberekből kivész az önzetlen szeretetre való képesség.
13. De aki mindvégig hűséges marad hozzám, ahhoz én is hűséges leszek!
14. És amikor majd minden néphez eljutott az Isten országáról szóló evangélium az egész világon, akkor jön el a végítélet.

15. Nemsokára Jeruzsálemet is eléri az a pusztulás, amelyről Dániel prófétált,
16. akkor majd a Júdeában lévők meneküljenek a hegyekbe.
17. Aki épp otthon dolgozik, nehogy elkezdjen csomagolni,
18. és a munkából se szaladjatok vissza még a ruháitokért se, mert nem lesz rá időtök!
19. A várandós és szoptatós anyáknak lesz a legnehezebb azokban a napokban.
20. Imádkozzatok, hogy mindezek ne a legrosszabbkor történjenek meg, télen vagy nyugalomnapon, mert akkor még többen fognak elpusztulni.
21. Olyan szörnyűségek fognak majd történni, amilyenek azelőtt még soha nem voltak.
22. És ha Isten nem könyörülne meg az övéin, és nem avatkozna közbe, bizony egyetlen ember sem élné túl ezt a borzalmas időszakot.
23. Ha valaki majd azt mondja nektek: tudok kiutat a nyomorúságból, van megváltás itt vagy ott, akkor ne higgyetek neki,
24. mert jönnek majd hamis megváltók és hazug próféták, és olyan csodákat fognak tenni, hogy még a hívők közül is sokakat megtévesztenek.
25. Emlékezzetek, hogy előre figyelmeztettelek benneteket minderre!
26. Ha azt mondják majd, hogy ki kell vonulnotok a társadalomból, hogy megváltást nyerjétek, vagy hogy az otthonotokban találkozhattok a Megváltóval valamiféle belső megvilágosodás által, ne higgyétek el!
27. Mert a Megváltó visszajövetele mindenki számára teljesen egyértelmű lesz, ugyanúgy, mint ahogyan a villámlás látható az égen!
28. Ismeritek a közmondást: „Ha látod a keselyűket, tudod azt is, hol a dög!” Hát ugyanilyen egyértelmű lesz a Megváltó visszajövetele is.
29. Ezután a nagyon nehéz időszak után elsötétedik a Nap, sem a Hold, sem a csillagok nem fognak látszódni az égen, és kozmikus katasztrófák kezdődnek meg.
30. Ekkor fog majd feltűnni a visszaérkező Megváltó jele az égen, és meg is érkezik dicsőségének és hatalmának teljességében. A föld minden népe fel fogja akkor ismerni, és elkeseredve döbbennek rá akkor elvesztett állapotukra, s arra, mit veszítettek azzal, hogy visszautasították a Megváltó kegyelmét.
31. A Megváltó ekkor kiküldi az ő angyalait, hogy gyűjtsék össze az ő választottjait a világ minden részéről.
32. S hogy mikor fog mindez megtörténni? Tanuljátok meg a fügefától, hogy amikor már rügyezik és leveleket hajt, közeledik a nyár:
33. ugyanígy ti is, ha látjátok mindezeket megtörténni, készüljétek, mert közeledik a Megváltó, már a küszöbötökön áll.
34. Komolyan mondom, nem fog addig eltűnni nemzetségeitek, míg mindezek be nem teljeseznek!
[LÁBJEGYZET a prófécia kettős beteljesedéséről és a nemzedék/nemzetség kifejezéséről!]
35. Jegyezzétek meg: minden megváltozhat ezen a földön, de azok a kijelentések, amiket én mondok nektek, soha nem fognak változni!
36. De hogy egészen pontosan melyik év melyik napján történnek meg mindezek, az nem rátok tartozik, nem is az angyalokra, de most még csak nem is én vagyok. Erről kizárólag a mennyei Atya rendelkezik.
37. Csak annyit mondhatok, hogy éppúgy lesz, mint Noé idejében, amikor az emberek bűne és istentelensége már az égig ért,
38. és Noé is hiába hirdette Isten kegyelmét százhusz éven át, míg a bárkáját építette, senki nem törődött vele. Az emberek akkor is csak magukkal voltak elfoglalva, csak az élvezeteikkel foglalkoztak, s így lesz ez az utolsó napokban is.
39. Aztán amikor hirtelen rájuk tört az özönvíz, még csodálkozni sem maradt idejük. Éppen így fog visszatérni Isten Fia is ítéletet hozni a földre!
40. És akkor majd lesznek, akik elragadtatnak Istenhez, s lesznek, akik itt maradnak, akár a szabad ég alatt dolgoznak,

41. akár benti munkát végeznek. Tehát a választottak elragadtatnak, akik pedig elutasították a Megváltót, itt ragadnak.
42. Legyetek tehát készen minden pillanatban, mert nem tudhatjátok, mikor érkezik vissza a ti Uratok, hogy megítélje e világot!
43. De ezen nincs is mit csodálkozni: hiszen ha tudná a házigazda, hogy mikor fog érkezni a betörő, biztosan mindent megtenne, hogy megvédje magát, s nem aludná az igazak álmát! De mivel nem tudja, ezért minden pillanatban ébernek kell maradnia!
44. Így legyetek ti is éberek minden pillanatban, hiszen ti sem tudjátok, mikor érkezik meg az Isten Fia! Mindig legyetek felkészülve rá, mert valószínűleg akkor fog jönni, amikor a legkevésbé gondoljátok.
45. És hadd mondjak valamit azzal kapcsolatban is, hogy miként tudtok felkészülten várakozni. Legyetek olyanok, mint az a bölcs és hűséges szolga, akit az ura megbízott azzal, hogy a többiekéről gondoskodjon, míg vissza nem érkezik,
46. és ő teszi hűségesen, amit rábíztak. Boldog lehet az ilyen szolga, akit az ura így talál, amikor váratlanul betoppan.
47. Higgyétek el, megbecsüli az ilyen hűséges szolgáját, és magasabb pozícióba emeli jutalmul.
48. De mi lenne, ha ez a szolga elkezdene magában okoskodni: Úgyse jön vissza a főnök, s amíg nincs itt, azt tehetek, amit csak akarok.
49. És zsarnokoskodna a többiek felett, dorbézolna és mindenféle gazemberekkel múlatná az időt.
50. Mit gondoltok, mi történne, ha egyszer csak betoppanna az ura, amikor egyáltalán nem számítana rá, és rajtakapná mindezeket?
51. Úgy kihajítaná, hogy a lába sem érné a földet! Ugyanoda fog kerülni, ahová az álszent képmutatók! De akkor már hiába fogtok siránkozni meg fogadkozni, késő lesz!

HUSZONÖTÖDIK FEJEZET

1. Elmondok egy példázatot arról - folytatta Jézus - hogyan fog működni majd akkor az Isten uralma. Képzeljétek el, hogy közeledik a menyegző, és a menyasszony tíz barátnője virrasztva várja a vőlegényt és a barátait a lányos háznál, ahogy ezt szokták tenni ilyenkor.
2. Most ezekre a barátnőkre figyeljétek: öt közülük előrelátó és gondos volt, akik komolyan felkészültek a vőlegény fogadására, öt viszont trehány volt közülük,
3. mert csak az olajmécseseiket hozták magukkal, annyi olajjal, amennyi épp volt bennük, többet viszont nem.
4. Az előrelátó lányok azonban külön edényben vittek még olajat is, hogy pótolhassák, ha esetleg sokáig kellene várakozniuk.
5. A vőlegény valóban sokat késett, így a lányok mindannyian elbóbiskoltak.
6. Éjfél tájban arra riadtak, hogy mindenfelől azt harsogják: Megérkezett a vőlegény, gyertek eléje illőképpen köszönteni!
7. Gyorsan rendbe kapták magukat, és kezükbe vették a mécseseiket,
8. de csak az előrelátó lányoknak volt olajuk, hogy utántöltsék a mécseseiket. A másik öt ott állt a használhatatlan mécsesükkel a kezükben, és kérlelni kezdték őket: Adjatok nekünk is az olajatokból, mert a miénk már rég elfogyott a várakozás ideje alatt!
9. Amazok így feleltek: Nem tudunk adni nektek, mert akkor a miénkben nem marad! Miért nem gondoskodtatok előre mindarról, ami a várakozás idejére szükséges! Most akartok fel-alá szaladgálni, amikor mindjárt itt a vőlegény?!
10. De azok elszaladtak, hátha valahonnan tudnak még szerezni olajat. Közben azonban megérkezett a vőlegény, és akik felkészülve várták őt, vele együtt bementek a menyegzői házba, s utánuk bezáratott az ajtó. Aki nem volt készen a vőlegény fogadására, az kinn maradt - és lemaradt.
11. Hiába jöttek a késők, és dörömböltek a bezárt ajtón, hogy őket is engedjék be,
12. a vőlegény így válaszolt nekik: Nem voltatok készen akkor, amikor érkeztem, már nem jöhettek be, nincs helyetek ezen az ünnepen!

13. Nos vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, melyik pillanatban érkezik meg az Isten Fia! Az nem segít rajtatok, ha akkorra már elfogy az olajatok, vagy akkorra még nem szereztek elegendőt! Minden pillanatban legyetek készen a fogadásomra!
14. De mondok egy másik példázatot is. Volt egy gazdag ember, aki úgy döntött, hosszabb időre külföldre utazik. Magához hívatta az embereit, és rájuk bízta a pénzének kezelését.
15. Az egyikőjük kapott százötven millió forintnak megfelelő összeget, a másik hatvan-, a harmadik harminc milliónak megfelelőt, mindegyikük a tehetségükhöz mérten, hogy gazdálkodjanak vele, és fektessék be nyereségesen.
16. Az, amelyik a legtöbbet kapta, ügyesen gazdálkodott, és keresett mellé még ugyanannyit, így összesen háromszáz milliónyi lett a nála lévő pénz összege.
17. Ugyanígy tett a második is, és ő is megduplázta a rá bízott vagyont.
18. A harmadik azonban nem fektette be sehova, hanem gondosan eldugta a pénzt, amit rábízta, nehogy elveszzen vagy valaki ellopja.
19. Egyszer aztán hazajött a főnökük, és hívatta őket, hogy számoljanak el, hogyan gazdálkodtak a rájuk bízott összegekkel.
20. Elsőként odalépett hozzá az, amelyikre a legtöbb pénzt bízta, és ezt mondta: Nézd, rám bízál százötven milliót, és én kerestem mellé még egyszer ennyit.
21. Erre azt mondta neki az ő főnöke: Gratulálok, jól végezted a munkádat, megjutalmazlak érte, és még többet bízok rád ezután!
22. Ezután odalépett hozzá a második is, és ezt mondta: Uram, rám hatvan milliót bízál, és másik hatvan milliót tudtam keresni általa.
23. Ennek is ezt mondta az ő főnöke: Neked is gratulálok! Hűségesen gazdálkodtál a rád bízott összegen, többet bízok rád ezután, és a jutalmad sem marad el!
24. Végül odaállt elé a harmadik is, és ezt mondta: Uram, én tudom, hogy te kemény és szigorú üzletember vagy, aki nem tűri a könnyelműséget, a hibákat és a tévedéseket.
25. Éppen ezért nem kockáztattam a rád bízott pénzedet, inkább megőriztem azt hiánytalanul, tessék, most visszaadom, egyetlen forint sem hiányzik belőle.
26. Az ő főnöke azonban nagy haragra gerjedt: Semmirekellő és megbízhatatlan alkalmazott vagy! Igazad van, én valóban szigorúan elszámoltatok mindenkit a rábízottakkal, de ez nem kifogás arra, hogy nem csináltál semmit!
27. Neked is gazdálkodnod kellett volna, befektetni és használni azt a pénzt, amit ezért bízam rád! De te nem végezted el azt, amivel megbízalak, és a gyávaságoddal kárt okoztál nekem! Mert az elmaradt haszon is veszteség!
28. Ezért vegyétek el tőle azt is, amit úgy látszik, hiába bízam rá, - fordult a többi embere felé - és adjátok oda annak, aki a legjobban végezte a munkáját!
29. Jegyezzétek meg: aki nagy nyereséget termel, arra egyre több tőkét lehet rábízni, aki viszont veszteséget okoz, attól mindent visszavesznek, hogy a kár ne legyen még nagyobb!
30. Ezt a használhatatlan és megbízhatatlan alkalmazottat pedig rúgjátok ki, hiába is siránkozna és fogadkozna utólag!
31. Amikor pedig visszaérkezik majd az Isten Fia dicsőségesen az ő angyali seregeivel, akkor mindenki számára egyértelművé válik, hogy Ő az egész világ ura.
32. Összegyűjtenek akkor minden népet eléje, és ő ítélkezik felettük: elkülöníti az igazakat a gonoszoktól, ahogyan a pásztor elkülöníti a juhokat és a kecskéket egymástól.
33. Az igazakat jobb oldalra, a gonoszokat baloldalra állítja.
34. A jobb oldalon állókhoz így szól akkor a király: Benneteket az én mennyei Atyám igazaknak talált, ezért ti öröklitek azt az új világot, amelyet elkészített számotokra még a teremtés kezdetén.
35. Mert amikor éheztem, enni adtatok, amikor szomjaztam, inni adtatok, amikor hajléktalan voltam, befogadtatok,
36. amikor fáztam, meleg ruhát adtatok, amikor beteg voltam, meglátogattatok, amikor rabságban voltam, gondoskodtatok rólam.

37. Ekkor elcsodálkoznak az igazak, és megkérdézik majd: Uram, mi nem emlékszünk arra, hogy találkoztunk volna veled, s ilyeneket tettünk volna! Amikor enni vagy inni adtunk volna,
 38. befogadtunk vagy gondoskodtunk volna rólad,
 39. amikor meglátogattunk volna téged, akár a kórházban, akár a börtönben.
 40. Pedig megtettétek - válaszolja majd akkor a király - mert amikor ezt a legjelentéktelenebb emberrel megtettétek, akkor egyben velem is megtettétek!
 41. Ezután a bal oldalon állókhoz fordul majd: Ti pedig tünjete a szemem elől, átkozottak! Ugyanabban az ítéletben lesz részetek, amiben a Sátánnak és az angyalainak!
 42. Mert amikor éheztem vagy szomjaztam, nem segítettétek rajtam,
 43. amikor hajléktalan voltam és fáztam a hidegben, amikor beteg voltam vagy raboskodtam, nem törődtetek velem. Közömbösek és szívtelenek voltatok velem szemben!
 44. Ezek is elcsodálkoznak majd, és döbbenet fogják kérdezni: Uram, mi sem emlékszünk arra, hogy találkoztunk volna veled! Ha éheztél vagy szomjaztál volna, ha bármilyen szükséged lett volna, és mi látjuk, hogy te vagy az, biztosan segítettünk volna!
 45. A király akkor így válaszol majd nekik: Pedig bizony láttátok az embereket éhezni és szomjazni, szükségekben, de nem törődtetek velük! Csak hogy amikor a legjelentéktelenebb ember mellett mentetek el közömbösen, akkor a szívetek nem feléjük, hanem felém maradt zárva!
 46. Ezeknek a szívteleneknek büntetés lesz a sorsuk, az igazaknak pedig öröm és boldogság.

HUSZONHATODIK FEJEZET

1. Miután befejezte Jézus az utolsó időkről szóló tanítását, így szólt a tanítványaihoz:
 2. Két nap múlva húsvét, és a Megváltót keresztre feszítik.
 3. Ekkor a főpapok, a vallási és közéleti vezetők már mind Kajafás főpap házában tanácskoztak,
 4. hogyan tudnák Jézust elfogni és megöletni feltűnés nélkül.
 5. Félték ugyanis attól, hogyha ez nyilvános lesz, az ünnepre érkező zarándokok tömegei között lázadás törhet ki.
 6. Jézus eközben Betániában, Simon házában tartózkodott, akit leprából gyógyított meg.
 7. Egyszer csak belépett egy asszony a házba, miközben ők az asztalnál ültek, és megkente Jézus fejét nagyon drága olajjal, amit magával hozott.
 8. A tanítványok, akik tanúi voltak mindennek, mérgesen hóbörögtek egymás között, hogy minek ez a nagy pazarlás,
 9. inkább eladták volna ezt a nagyon értékes olajat, akkor lenne pénzük a szolgálatukhoz.
 10. Jézus észrevette ezt, és odafordult hozzájuk: Ugyan, mit bosszankodtok? Ez az asszony különleges módon fejezte ki szeretetét felém.
 11. Szegények és szükségben lévők mindig lesznek körülöttetek, ne aggódjatok, szolgálhattok még feléjük eleget. Velem azonban már nem sokáig lehettek! Ez az asszony ezt a kevés időt becsülte meg nagyon!
 12. Ő már megértett valamit, amit ti még mindig nem fogtatok fel: hogy én a halál felé tartok. Amit most láttatok, az már a temetési szertartás része volt.
 13. De emlékezzetek arra, amit mondom: amit ez az asszony ma tett velem, azt az egész világon hirdetni fogják az ő hite bizonyosságául!
 14. Ezután történt, hogy a Kariót városából származó Júdás, Jézus tizenkét tanítványának egyike titokban elment a főpapokhoz,
 15. és megkérdezte tőlük: Mennyit fizettek nekem, ha a kezetekbe adom Jézust? Azt válaszolták: Harminc ezüst drachmát - ami egy segédmunkás egyhavi munkabérnek felelt meg.
 16. Ettől kezdve Júdás éberén várta a megfelelő pillanatot, hogy Jézust kiszolgáltassa.
17. A kovásztalan kenyér ünnepének első napján odamentek a tanítványok Jézushoz, hogy megkérdézzék tőle: Hol akarod elfogyasztani a páskavacsorát?
 18. Menjete be a városba - válaszolta Jézus - és keressetek meg ezt a bizonyos embert, és mondjátok meg neki, hogy a Mester nála kívánja elfogyasztani a páskavacsorát a tanítványaival.

19. Úgy is tettek mindent, ahogy meghagyta nekik Jézus, és elkészítették a húsvéti bárányt.
20. Amikor beesteledett, asztalhoz ült Jézus a tizenkét tanítványával.
21. Vacsora közben egyszer csak megszólalt: Nehezemre esik kimondani, de tudnotok kell nektek is, hogy áruló van közöttetek, aki a főpapok kezére fog engem játszani.
22. Erre a tanítványok megrémülve néztek egymásra és Jézusra, és elkezdtek egyszerre kérdezgetni: Uram csak nem én? Csak nem engem vádolsz?
23. Ő azonban csendre intette őket: Az árul el engem, amelyikőtök már amúgy is kifejezte tiszteletlenségét azzal, hogy étkezés közben ugyanakkor nyúlt a tálba, mint én, és nem adta meg a mester számára járó elsőbbséget.
24. A Megváltónak meg kell halnia a bűnökért váltságul, ahogyan az megíratott felőle a próféciaokban, de nem marad büntetlenül az sem, aki eszköz ennek a beteljesítésében! Persze sokkal könnyebb lenne a számomra, ha az áruló nem a saját tanítványaim közül kerülne ki. Bár ne így kellene megtörténnie mindezeknek!
25. Ekkor felállt Júdás: Tehát arra célszól, hogy én foglak téged elárulni?! - Igen, Júdás, tudom, hogy te árultál el engem! - válaszolta Jézus.
26. Ezek után Jézus hálát adott az ételért, megtörte a kenyeret, és mindegyik tanítványának adott belőle: Úgy töretik meg az én testem, mint ez a kenyér. Vegyétek és egyétek!
27. Majd a bort is megáldotta, és így folytatta: Igyatok ebből a borból mindannyian,
28. mert olyan ez a bor, mint az én vérem, amely kiontatik minden ember bűnéért váltságul. Ez az újszövetség vére!
29. Ez az utolsó együtt töltött vacsoránk, legközelebb, amikor újból együtt ülünk asztalhoz, már mennyei dicsőségemben leszek veletek!
30. A vacsora végeztével Istent dicsőítve és énekelve együtt felmentek az Olajfák hegyére.
31. Amikor felértek, Jézus így szólt a tanítványaihoz: Ez lesz az az éjszaka, amikor teljesen kicsúszik a talaj a lábatok alól, és amikor semmit nem fogtok érteni mindabból, ami történik. Mert megjövendölte Zakariás: „Megverem a pásztort, és szétszéled a nyája!”
32. De bármi is fog történni, ne felejtsetek el: feltámadásom után magam vezetek benneteket Galileába!
33. Péter ekkor hevesen közbevágott: Ezek itt mind összezavarodhatnak és széjjelfuthatnak, de úgy hidd el, én sziklaszirlárdan kitartok melletted!
34. Péter - válaszolta neki Jézus - miért gondolod többnek magad, mint a többieket?! Mielőtt hajnalban megszólal a kakas, háromszor is megtagadsz engem!
35. De Péter tovább heveskedett: Hogy mondhatsz ilyet, Mester! Dehogyan foglak megtagadni, még a halált is vállalom veled együtt! - Erre a többiek is elkezdtek fogadkozni meg ígéretet.
36. De Jézus már továbbindult, és elmentek együtt arra a helyre, amit Gecsemánénak hívtak. Ott a tanítványokhoz fordult: Telepedjetez itt le, én elvonulok kicsit távolabb, mert szeretnék egyedül lenni az Atyával és imádkozni.
37. Pétert és a Zebedeus-fiúkat, akik a megdicsőülés hegyén is vele voltak, magával vitte a szenvedésének hegyére is, és amikor hatalmába kerítette a gyötrő szomorúság,
38. megkérte őket, hogy tartsanak ki mellette, és imádkozzanak érte.
39. Ő pedig előrébb lépve arcra borult, és így imádkozott: Atyám, nagyon nehéz kiinnom azt a poharat, amit elém raktál, minden porcikám tiltakozik ellene. De nem az én akaratomnak kell megvalósulnia, hanem a tiédnek!
40. Kis idő múlva, amikor a tanítványaira nézett, látta, hogy elaludtak imádkozás közben. Felébresztette Pétert: Hát még egy órát sem tudtok virrasztani velem?
41. Imádkoznotok kellene kitartóan, mert különben nem fogtok megállni a kísértések idején! Hiába fogadkoztok, hogy mindvégig kitartotok mellettem, ha még erre sem vagytok képesek!
42. Visszament, hogy folytassa a magányos tusakodását, s így könyörgött: Atyám! Ha már mindenképpen ki kell innom ezt a halálos poharat, adj erőt, hogy akaratodat minden tekintetben be tudjam tölteni!
43. Amikor befejezte a tusakodását, és visszatért a három tanítványához, megint úgy találta őket, mint korábban: imádkozás helyett aludtak.

44. Már fel se ébresztette őket, inkább folytatta a saját imaharcát.
45. Amikor befejezte, visszament a tanítványokhoz: Ébresztő! Most már tényleg nem az alvás ideje van, mert eljött az az óra, amikor a Megváltó a bűnösök kezébe adatik, hogy megöljék őt!
46. Készüljetek, indulnunk kell, mert már úton van, aki kiszolgáltat engem a főpapoknak.
47. Még be sem fejezhette a mondatot, amikor felbukkant Júdás, a főpapokkal és a hivatalos szervek vezetőivel, mögöttük pedig ott lihegett a lincselésre kész felfegyverkezett csőcselék.
48. Júdás azt mondta a vezetőknek: Amikor köszöntöm őt, akkor fogjátok el!
49. Odalépett Jézushoz, és testvéri csókkal köszöntötte őt: Üdvözöllek, Mester!
50. Jézus a szemébe nézett: Barátom, hát ezért jöttél? Hogy az ellenségeim kezére adj? - Ekkor rárontottak Jézusra, és megbilincselték.
51. Az egyik tanítvány erre előkapta a kardját, és lesújtott a főpap egyik emberére, hogy védje Jézust. Pont úgy találta el, hogy levágta az egyik fülét.
52. Jézus azonban rákiáltott: Azonnal hagyd ezt abba! Tedd el a kardodat, és jegyezd meg: aki fegyverrel akar igazságot szerezni, az fegyver által lesz megítélve!
53. Hát mit gondolsz, nem kérhetném az én Atyámat bármelyik pillanatban, hogy küldje el a mennyei seregeket a védelmemre, és kergesse szét ezt a gyűlevész társaságot?!
54. De akkor mi lenne a megváltással? Akkor hogy teljesednének be az ígéretek és a próféciaék?
55. Majd az őt körbevevő felhergelt tömeghez fordult: Úgy törtetek rám, mint valami rablógyilkosra, tömegesen, felfegyverkezve! Miért nem akkor akartatok meglinceselni, amikor a Templomban tanítottam és gyógyítottam?
56. Így teljesedtek be a próféták által előre megjövendölt események ezen az éjszakán. A tanítványok persze mind mentették a bőrüket, és elmenekültek.
57. Jézust a tömeg Kajafás főpap házához hurcolta. Ott gyűltek össze a vallási és polgári vezetők.
58. Péter távolról lopakodva követte őket egészen a főpap házáig. Bement oda, és leült az ott bémésködő emberek közé, hogy figyelemmel kövesse az események alakulását.
59. Megpróbálták koholt vádakat megfogalmazni és hamis tanúkat állítani Jézus ellen, hogy legálisan ölhessek meg őt,
60. de nemigen volt olyan, aki megfelelt volna, pedig sokan jelentkeztek.
61. Végül aztán ketten azzal vádolták meg Jézust, hogy azt állította, földig rombolja a Jeruzsálemi Templomot, majd három nap alatt újjáépíti.
62. Ekkor felállt a főpap, és megkérdezte Jézustól: Nem véded magad a vádakkal szemben?
63. Jézus azonban némán hallgatott. A főpap erre elveszítette a türelmét, és ráordított Jézusra: Az élő Isten nevében parancsolom neked, hogy mondd meg egyenesen: te vagy-e a megígért Megváltó?
64. Jézus ekkor megszólalt: Igen, én vagyok! És mondom neked még valamit: legközelebb akkor fogsz látni engem, amikor Isten megdicsőíti magát én bennem, de akkor én fogok majd ítélni tefeletted!
65. A főpap erre őrzöngve megszagatta a ruháit, és dühöngve mutatott Jézusra: Hallotta mindenki, hogy Istent káromolta! Semmi szükség nincs már itt semmiféle tárgyalásra, mert önmagát ítélte el a saját szavaival!
66. Mit mondtok hát? - fordult a tömeghez. - Halál rá! - kántálta mindenki.
67. Felugráltak a helyükről, és Jézus köré sereglettek, ütötték-verték, ahol érték, köpdösték és rugdosták,
68. s közben gúnyolódtak vele: Ha valóban te vagy a Megváltó, hát prófétáld meg, melyik pofont kitől kaptad!
69. Péter ezalatt az udvaron ült és várta a tárgyalás végeredményét. Egyszer csak odalépett hozzá egy szolgálólány, és megjegyezte: Te is ezzel a galileai Jézussal voltál mindeddig!
70. Péter azonban tagadott: Még hogy én?! Fogalmam sincs, miről beszélsz!
71. Arrébb ment, és beállt a kapuba. Azonban ott is felismerte őt egy másik szolgálólány, és az ott bémésködőkhoz fordult: Ez az ember a názáreti Jézus tanítványa!
72. Péter másodszor is megtagadta Jézust nagy esküdözések közepette: Higgyétek el, hogy nem is ismerem azt az embert!

73. De mások is odaléptek Péter mellé az ott álldogálók közül: Még hogy nem vagy a tanítványa! Még a kiejtésed is elárulja, hogy te is galileai vagy!

74. Péter ekkor átkozódni és esküdözni kezdett, hogy bizonyítsa, fogalma sincs, ki ez a Jézus, de még be sem fejezte, amikor megszólalt a kakas.

75. Ekkor eszébe jutott Péternek, hogy Jézus előre megmondta, hogy mielőtt a kakas megszólalna, háromszor is megtagadja őt. Ebben a pillanatban teljesen összeomlott, és keserves sírásra fakadt.

HUSZONHETEDIK FEJEZET

1. Másnap reggelre a főpapok és a vallási vezetők meghozták a Jézus halálos ítéletéről szóló döntésüket,

2. s ezután megbilincselve átadták Pilátusnak, az igazságszolgáltatás hivatalos képviselőjének, mivel ők maguk nem hajthatták végre a halálos ítéletet.

3. Amikor látta Júdás, hogy Jézust összeverve átkísérik Pilátushoz, hogy az kivégeztesse, őszintén megrendült, és megbánta, hogy kiszolgáltatta Jézust a főpapoknak, s hogy legalább a lelkiismeretét megnyugtassa, visszavitte a harminc ezüstdénárt a Templomba.

4. Ártatlan embert adtam a kezetekbe, engedjétek el! - mondta nekik. Azok viszont kinevették: Júdás, ez már a te problémád, nem a mienk!

5. Júdás ekkor hozzájuk vágta a pénzt, és kirohant előlük, de mivel sehogy nem találta a lelkének a békességét, elkeseredésében felakasztotta magát.

6. A főpapok összeszedték a szétszórt ezüstpénzt, és így határoztak: Nem tesszük vissza ezt a pénzt a Templom kincstárába, ahonnan vettük, mert vérdíj ez, egy gyilkosság ára.

7. Összeültek tanácskozni, és úgy határoztak, hogy vásárolnak egy darab földet belőle, a fazekasok földjének egy részét, és csinálnak belőle temetőt a pogányok számára.

8. Ezt a helyet mindmáig „vérmezőnek” hívják.

9. Ezáltal beteljesedett az is, amit Zakariás prófétált meg: „Harminc ezüstdénárnyira értékeli Izrael népe Isten Felkentjét, a világ Megváltóját,

10. és megveszik az életének árából a Fazekasok mezejét.” **[Lábjegyzet a Jeremiás-Zakariás problémáról]**

11. Jézust a helytartó elé vezették, aki megkérdezte tőle: Igaz-e, hogy te vagy a zsidók királya? - Ha te mondd! - válaszolta Jézus.

12. Erre a főpapok elkezdtek vádaskodni, megrágalmazták mindenféle hazugsággal, de Jézus csak állt némán.

13. Pilátus csodálkozva kérdezte tőle: Miért hallgatsz? Semmit nem akarsz mondani ezekre a vádakra?!

14. Jézus azonban továbbra sem szólt egyetlen szót sem. Pilátust nagyon megdöbbenette Jézusnak ez a reagálása a vádaskodásra.

15. Akkoriban volt egy ősi tradíció, amely szerint a vallási ünnepeken a helytartó szabadon bocsáthatott egy-egy foglyot, akiért az emberek kiálltak.

16. Pilátus kiválasztott egy félelmetes és hírhedt banditát, akit Barabásnak hívtak,

17. és Jézussal együtt a nép elé állította: Melyikőjüket bocsássam szabadon, Jézust vagy Barabást.

18. Ugyanis világosan átlátta, hogy Jézust féltékenységből akarták megöletni a vallási vezetők, és arra számított, hogy az emberek jobban félnek Barabás szabadon bocsátásától, mint a vallási vezetők haragjától.

19. Még tartott a tárgyalás, amikor a felesége is megüzente neki: Nehogy elítéld ezt a Jézust, hiszen nemhogy ártatlan, de minden tekintetben feddhetetlen ember ő!

20. A főpapok és a vezetők közben csak hatni tudtak az összecsődült tömegre, hogy Barabás szabadon bocsátására és Jézus halálára szavazzanak.

21. Pilátus nem akart hinni a fülének, ezért újból megkérdezte: Gondoljátok meg még egyszer! Melyiket engedjem szabadon és melyiket ítélem el? - Akkor a nép így felet: Barabást engedd szabadon!

22. És mit tegyek ezzel a Jézussal? - kérdezte Piátus. - Feszítesd keresztre! - üvöltötte a felbőszített tömeg.
23. Pilátus ekkor visszakérdezett: Mondjátok meg, miben vétkes ez az ember? - De a tömeg már nem volt ura önmagának, semmi mást nem tudott kántálni, csak azt, hogy Jézust meg kell feszíteni.
24. Amikor látta Pilátus, hogy ő itt már semmit nem tud tenni, sőt, csak a zavargás fokozódik egyre veszélyesebben, hozatott egy tálban vizet, és mindenki szeme láttára szimbolikusan megmosta a kezét, miközben ezt mondta: Én mosom kezeimet ennek az ártatlan embernek a meggyilkolásában. A tiétek ezért minden felelősség!
25. Erre a tömeg így válaszolt: Vállaljuk a felelősséget, Jézus véréért számon lehet kérni rajtunk, sőt, utódainkon is!
26. Pilátus ekkor szabadon bocsátatta Barabást, Jézust pedig megostoroztatta, majd átadta az ítéletvégrehajtóknak, hogy keresztre feszítsék.
27. Amikor Jézus Pilátus katonái között maradt kiszolgáltatva, akkor a katonák összecsődtettek mindenkit az Antónia-erődben,
28. levetkőztették Jézust és egy bíborszínű palástot terítettek rá,
29. majd tövisből font koronát nyomtak a fejére, nádpálcát adtak a kezébe, és elkezdtek hajbókolva bohóckodni és gúnyolódni Jézussal, mondván: „Hódolunk előtted, zsidók királya!”
30. Ezután leköpdösték, majd kivették a nádpálcát a kezéből, és azzal is megbotozták.
31. Amikor indulni kellett a vesztőhelyre, levették róla a palástot, és visszaadták rá a saját ruháját.
32. Útközben ráparancsoltak egy Simon nevű Cirénéből származó emberre, hogy vegye át Jézustól a keresztet, és vigye helyette ő, mert Jézus már nem bírta a sok verés miatt.
33. Így érkeztek meg arra a helyre, amit Golgotának, vagyis Koponya-hegynak neveznek.
34. Ott kábítószert akartak itatni Jézussal, amely borba kevert mirha volt, hogy enyhítsenek a szenvedésén, de Jézus nem volt hajlandó meginni.
35. Ezután Jézust keresztre feszítették, és a kereszt alatt Jézus ruháit sorsolással elosztották egymás között,
36. és ott maradtak, hogy őrizzék a keresztet.
37. Jézus feje fölé, a keresztre odaszegelték egy táblát, amelyen ez állt: „Ez Jézus, a zsidók királya.”
38. Vele együtt keresztre feszítettek két bűnözőt is, egyiket jobb oldaláról, a másikat balról.
39. Akik pedig ott álltak, és végignézték a kivégzést, hangosan gúnyolták Jézust még a haláltusája közepette is:
40. Azt mondtad magadról, hogy lerombolod a Templomot, majd három nap alatt újjáépíted, mert te vagy az Isten Fia! Hát akkor szabadítsd ki magad és szállj le a keresztről!
41. Ugyanígy gúnyolódtak a főpapok és a vallási vezetők is:
42. Másokat megszabadított, de magát nem tudja! Ha valóban ő Izrael királya, a megígért Megváltó, akkor szabadítsa ki magát, és akkor majd hiszünk neki!
43. Tegyen bizonyosságot maga Isten arról, hogy ez itt valóban az ő fia, hiszen mindig ezzel kérkedett!
44. A legdöbbenetesebb az volt, hogy eleinte a vele megfeszített bűnözők is ugyanígy ócsárolták és gúnyolták Jézust a mellette álló keresztekéről.
45. Délről három órán át hirtelen teljes sötétség borult az egész földre.
46. Délután három környékén kiáltott fel Jézus hangosan: Istenem, Atyám! Miért hagytál el engem?
47. Mivel héberül az Istent „Élinek” mondják, akik távolabb álltak, úgy értették, hogy Élijáhút, azaz Illést hívja, s egymást közt sugdolózni kezdtek: Illést hívja, a bajbajutottak szabadítóját.
48. Valaki ekkor odaszaladt a kereszthez, és megpróbálta megint a kábítószeres szivacsot Jézus szájához nyújtani egy rúd segítségével,
49. de a többiek rászóltak: Hagyd csak, lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa őt!
50. Jézus ekkor egy utolsót kiáltott, és meghalt.
51. Abban a pillanatban a Templom vastag bársonyfüggönye, amely az Isten jelenlétének otthont adó Szentek Szentjét elválasztotta a Szentély többi részétől, a tetejétől az aljáig teljesen kettéhasadt, és a föld is megrendült, sziklák hasadtak meg,
52. sírok nyíltak meg és sok régi szent feltámadt,

53. akik Jézus feltámadása után bementek Jeruzsálembe, és sokak előtt megjelentek.
54. A Jézus őrzésére kirendelt katonák és a parancsnokuk, amikor mindezeket látták, nagyon megrémültek, és ezt mondták: Ez valóban Isten Fia volt!
55. Sok asszony volt mindezeknek tanúja, akik távoli vidékekről, például Galileából érkeztek, hogy Jézus temetésekor szolgáljanak.
56. Köztük volt a magdalai Mária, a Jakab és József anyja, akit szintén Máriának hívtak, és a Zebedeus fiúk anyja.
57. Amikor beesteledett, eljött egy József nevű férfi, aki Arimátiából származott, és nagyon gazdag volt, s maga is Jézust követte.
58. Elment Pilátushoz, és elkérte Jézus holttestét, hogy illő módon eltemethesse. Pilátus el is rendelte, hogy adják át neki a testet.
59. József elvitte a holttestet, tiszta vászon halotti ruhába öltöztette,
60. és saját, vadonatúj sziklasírába helyezte el. A sír bejáratát lezárta, majd elment.
61. A magdalai Mária és a másik Mária azonban ott maradt a sír mellett.
62. Másnap, a pénteket követő napon a főpapok és a farizeusok felkeresték Pilátust, és azt mondták neki:
63. Uram, ez a család Jézus még életében azt hirdette, hogy harmadnapon fel fog támadni.
64. Kérjük, rendeld el, hogy katonák őrizzék a sírt három napig, nehogy a tanítványai ellopják a holttestet, hogy elterjesztgessék, hogy valóban feltámadt. Ez még nagyobb galibát okozna, mint minden, ami eddig történt.
65. Pilátus ezt válaszolta: Hát válasszatok katonákat, és állítsátok oda őket vagy csináljatok, amit akartok, csak hagyjatok már békén engem ezzel az egész ügygel!
66. Erre ők elégedetten távoztak, lepecsételték a sírt és őrséget állítottak a bejáratához.

HUSZONNYOLCADIK FEJEZET

1. A hét első napjának hajnalán kiment Jézus sírjához a magdalai és a másik Mária.
2. Ekkor hirtelen nagy földrengés lett, mert Isten angyala leszállt a földre, és elhengerítette a sírt lezáró hatalmas kősziklát.
3. A tekintete vakítóan ragyogott, a ruhája pedig vakítóan fehér volt.
4. A sírt őrző katonák remegtek, mint a nyárfalevél, és félelmükben szinte kővé dermedtek.
5. Az angyal pedig megszólította az asszonyokat: Nektek nincs mitől félnetek, mert tudom, hogy ti a megfeszített Jézust keresitek.
6. De ide hiába jöttetek, mert ő már nincs itt. Feltámadt, ahogyan ezt előre megmondta. Ha nem hiszitek, nézzétek meg az üres sírt!
7. De inkább rohanjatok el a tanítványokhoz, és mondjátok meg nekik, mesterük feltámadt a halálból, és igyekezzenek Galileába, ott találkozhatnak vele, mert mire odaérnek, ő már ott fogja várni őket.
8. Az asszonyok azt se tudták, hova legyenek örömeikben és döbbenetükben, szinte ész nélkül rohantak, hogy elvigyék a hírt a tanítványoknak.
9. Még oda sem értek, mikor magával a feltámadott Jézussal találkoztak, ahogy épp velük szemben jött. Amikor köszöntötte őket, a két asszony a lábához omlott, és örömeikben zokogva csókolgatták őt.
10. Jézus felsegítette őket és ezt mondta nekik: Ne féljétek! Csak mondjátok meg a tanítványaimnak, hogy siessenek Galileába, ott várom őket!
11. Közben a sír őrzésére rendelt katonák is jelentették a főpapnak mindazt, ami történt.
12. Azok gyorsan összehívták a vezetőket, hogy eldöntsék, mit tegyenek. Végül megvesztegették a katonákat,
13. hogy mindenkinek mondják azt, hogy a éjjel a tanítványai lopták el Jézus holttestét a sírból, miközben ők aludtak.
14. Ha pedig mindez a parancsnokaitok fülébe jut - ígérték - mi kiállunk majd értetek, és nem hagyjuk, hogy bajotok essék.

15. A katonák pedig mindent így is tettek. Mind a mai napig sok zsidó ember hiszi azt, hogy valóban ez történt.
16. A tizenegy tanítvány eközben már rég Galilea felé járt, hogy találkozzanak Jézussal a megbeszélt helyen.
17. Amikor végre meglátták őt, leborulva imádták őt, bár volt, akinek még kételkedés maradt a szívében.
18. Ekkor Jézus így szólt hozzájuk: Minden az én hatalmam alatt van, a menny éppúgy, mint a föld.
19. Én ezt a hatalmat a rendelkezésekre bocsátom mindaddig, amíg az evangéliumot hirdetitek az egész földkerekségen, és bementitek az embereket az Atya, a Fiú és a Szent Szellem nevében,
20. és tanítványokat képeztek belőlük, akik mindent aszerint tesznek, ahogyan én parancsolom nekik. Amíg ezt teszitek, addig veletek leszek minden napon a világ végéig!